DARWINİSTLER NELERİ DÜŞÜNMEZLER

**De ki:"Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü?
Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır?
Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var?
Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı)
apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler,
birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar."
(Fatır Suresi, 40)**

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Eylül 2007
İkinci Baskı: Eylül 2007

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MASSIT Matbaacılar Sitesi 4. Cadde No: 77
Bağcılaı-İstanbul Tel: (0 212) 6290615

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Okuyucuya

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah'ın rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist

felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191)

Tüm alemlerin Hakim'i olan Allah, iman eden kullarına, yarattıkları üzerinde düşünmelerini öğütler. Bunun en önemli nedenlerinden biri, yerde, gökte, Allah'ın yarattıklarının tümünde, Allah'ın varlığına ve üstün yaratışına dair deliller bulunması ve tüm bunları görmenin, iman eden bir insanı Allah'a daha fazla yaklaştırmasıdır. Yüce Allah'a iman eden bir insan, gördüğü bir çiçek tomurcuğunda, mikroskop altında incelediği tek bir hücrede, dallarını göğe uzatmış muhteşem görünümlü bir ağaçta, kabuğunun içinde paketlenmiş meyvelerde, birbirinden güzel hayvanlarda ve tek bir tohum tanesinde Rabbimiz'in gücünü ve büyüklüğünü görecektir. İşte bu nedenle, Allah'ın varlığına inanan bir insanın, karşılaştığı güzellikler hakkında düşündükçe inancı pekişecek, imanı güçlenecektir. Çünkü tüm varlıkları, alemlerin Rabbi olan Allah yaratmıştır ve yeryüzünün her yerinde O'nun kudreti hakimdir.

Birçok insanın, gördüğü varlıklar, incelediği detaylar, öğrendiği bilgiler üzerinde düşünmemesinin, daha doğrusu düşünmekten kaçınmasının ise genellikle nedeni şudur: Allah'ın varlığını görmek istememek! Bu kişilerden kimi genetikçidir, bilim adamıdır; kimi DNA'yı keşfetmiş bu nedenle Nobel ödülüne layık görülmüştür; kimi gezegenlerin yörüngelerini keşfetmiş, bunun üzerine sayısız hesaplama ve çalışma yapmıştır. Kimi ise atomun derinliklerine inmiş, gözle görülmeyen atomaltı parçacıklarını tespit etmiştir; kimi botanikçidir, tek bir polenin kilometrelerce yol katederek aynı bitki türünü döllediğini çok iyi bilir; kimileri de insanın sahip olduğu tek bir beyin hücresinin büyük bir mucize olduğunun farkındadır; kendi bedenindeki, hayvanlardaki, bitkilerdeki, çevresinde bulunan tüm varlıklardaki mükemmellik onun sürekli olarak karşısındadır.

Bu insanların bazılarının önemli bir ortak özelliği vardır: Gördükleri, çok iyi tanıdıkları ve inceledikleri şeyler üzerine düşünmezler. Çünkü bu kişiler; kompleks sistemler, birbirinden hayranlık uyandırıcı yapılar üzerinde düşündükleri takdirde Allah'ın varlığını ve yüceliğini de görmüş olacaklardır. Bunu yaparak, Allah'ın üstün sanatını ve yarattıklarındaki muhteşem eserleri takdir etmiş olacaklardır. Hayatlarını son derece basit ve sıradan amaçlar için yaşarken, Allah için yaşamanın gerekliliğini fark etmiş olacaklardır. Her yerde yalnızca Allah'ın mutlak varlığı ve hakimiyeti olduğunu görecek ve -isteseler de istemeseler de- Allah'ın yarattığı kadere tabi olarak yaşamakta olduklarını kabullenmiş olacaklardır. İşte bu nedenle, kendi varlığını üstün görerek büyüklenen, canlıların yaratılmadıklarını savunarak Allah için yaşamaktan kaçan, ahirete inanmak ve onun için çabalamak yerine dünya hayatı ile tatmin olmayı isteyen insanlar, düşünmemeyi tercih ederler. Onlar için,

düşündükçe karşılaşacakları gerçeklerden uzaklaşabilmenin tek yolu, düşünmemektir! Dünya tarihinin en büyük kitle aldatmacasının sahibi olan Darwinistler, bunun en başta gelen örneğidir.

Bu kitabın konusu, Yaratılış gerçeğine karşı savaş açmış bulunan, evrenin her noktasında tüm ihtişamı ile sergilenen kompleksliğe ve güzelliğe "tesadüf" yakıştırması yapan ve sırf Allah'ın varlığını reddedebilmek için bilinçsizliğin, şuursuzluğun, rastgeleliğin; şuur, akıl, nizam, düzen, anlayış ve güzellik meydana getirdiğini savunmaktan çekinmeyen Darwinistlerin "düşünmediklerini" gözler önüne sermektir. Onların düşünmeyerek üstünden geçtikleri, evrim teorisi tarafından açıklanmış gibi gösterdikleri ama asla detayına girmedikleri konuları ortaya koyup, gerçekte teorinin tüm konularda delilsiz, çaresiz ve aciz kaldığını gösterebilmektir. Darwinizm aldatmacası, Darwinistlerin, insanları da kendileri gibi düşünmemeye yöneltmeleri ve dünyadaki yaşamın çok basit bir açıklaması varmış telkinini yoğun olarak yapmalarından kaynaklanmaktadır. Ama artık birçok insan, Allah'ın varlığının delillerini gösteren kitaplar, konferanslar, video filmler vesilesiyle Darwinizm aldatmacasının farkına varmış bulunmaktadır. Bu kişiler içbir şeyin, "tesadüf" şeklinde basit bir açıklamasının olamayacağının bilincindedirler. Tüm evrendeki olağanüstü gerçekler üzerinde düşünmeye, bunların varlık, mükemmellik ve komplekslik sebeplerini araştırmaya başlamışlardır. Yaşadıkları hayatın, Darwinistlerin telkin ettikleri şekilde "basit" olmadığını fark etmişlerdir. Düşünmeyenler, artık yalnızca Darwinistlerdir.

Allah'ın varlığının sayısız delillerinden sadece birkaç tanesini ön plana çıkarmak ve bunlardan herhangi birinin bile Darwinistler tarafından açıklanamadığını gösterip sergilemek, Darwinizm'in artık etkisini kaybettiği şu dönemde oldukça büyük bir önem taşımaktadır. Darwinistlerin neleri düşünmediklerini incelerken, geçtiğimiz yüzyıl boyunca tüm dünyayı aldatmayı başarmış Darwinist bilim adamlarının ve tüm diğer evrim teorisyenlerinin gözlerini, kulaklarını, akıllarını nelere kapattıklarını görmüş olacaksınız. Bu gerçek onların, bilimsel delillerle değil, yalnızca uydurma bilgilerle ve aldatmaca ile hareket ettiklerini, insanlarla bir buçuk yüzyıldır alay ettiklerini, feodal, bağnaz bir inançla hareket ettiklerini kesin olarak kanıtlamaktadır.

Düşünen bir insanın karşılaşacağı gerçek şudur: Her şeyin sahibi olan Allah, gökte ve yerde olanların tümünü, tek bir emir ile, bir kerede yaratmıştır. Darwinistler ise, yaratılmış tek bir taneye, tek bir hücreye, tek bir kuş tüyüne açıklama getirebilmiş değillerdir; gözlerini gerçeklere kapatıp düşünmedikleri sürece de, Allah'ın dilemesi dışında, açıklama getirebilmeleri imkansızdır. Allah'ın muhteşem eserleri, Yaratılış gerçeğini her geçen gün çok daha güçlü şekilde kanıtlamaya devam edecektir. Üstün ve Güç sahibi olan Allah, tüm varlıkların Sahibi ve kusursuzca Yaratanıdır.

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi

deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Lokman Suresi, 26-27)

Bediüzzaman Said Nursi de Allah'ın muhteşem yaratmasıyla ilgili olarak bir sözünde şöyle demektedir:

Şu mucize-i kudrete hangi sebep gösterilebilir? Hadsiz derecedeki acip (şaşılan, hayret uyandıran, benzeri görülmeyen) şu sanatları neye isnad edebilirsin? 1

I. BÖLÜM
Darwinistler Mucize Arayışındadırlar

Evrim kaydı hala şaşırtıcı bir şekilde boşlukları izleyen sıçramalarla doludur ve ilginç bir şekilde, şu anda Darwin'in zamanında olduğundan daha az sayıda geçiş formu örneklerine sahibiz. Şunu demek istiyorum ki, fosil kayıtlarında Darwinci değişimin klasik örnekleri, örneğin atın Kuzey Amerika'daki evrimi, elimizdeki bilgiler arttıkça değiştirilmek veya çöpe atılmak zorunda kalmıştır. Elimizde nispeten az veri olduğu dönemlerde güzel bir gelişme gibi görünen şey artık çok daha kompleks ve çok daha az yavaş-gelişimseldir. Yani Darwin'in problemi hafiflememiştir.2

Chicago Üniversitesi'nden evrimci paleontolog David Raup

1859 yılında, büyük bir cehalet ortamında geliştirilen evrim teorisi, o ana kadar insanların duymadıkları bir iddia ile ortaya çıktı. Bu iddia, tüm canlı varlıkların, herhangi bir bilinçli müdahale olmadan, tamamen tesadüfi doğa olaylarının sonucunda geliştikleri ve yine tesadüfen birbirlerinden evrimleştikleri şeklindeki inanılması imkansız varsayımdı. Charles Darwin, teorisinin anafikrini oluşturan "canlıların başka canlılara dönüşebileceği" yönündeki iddiasını hayali senaryolarla şekillendirerek "Türlerin Kökeni" kitabını yazdı ve bu yanılgıdan yola çıkarak canlıların "yaratıldıkları" gerçeğine karşı sonuçsuz bir çabaya girdi.

1800'lü yılların bilimsel cehalet ortamında kuşkusuz ki Darwin'in bu inanılmaz iddia için ortaya sunabileceği herhangi bir kanıt yoktu. İddiası, hiçbir bilimsel metot ile test edilebilmiş değildi. Bu iddiayı kanıtlaması gereken en büyük kaynak, yani fosil kayıtları, teorinin lehine tek bir delil bile sunmamıştı. İşte bu nedenle Darwin, teorinin gelecekte bir zamanda mutlaka kanıtlanacağına inanmak istemişti. Bir mucize beklemişti. Bu mucize, ona göre, bu hayali teorinin gerçekleşmiş olduğunu bir şekilde kanıtlayacaktı.

Ardından onun takipçileri mucize arayışlarını sürdürdüler. Fakat bu defa, gerçekleşmesi gereken mucizenin çapı çok daha fazla büyümüştü. Bilimsel gelişmeler, canlı organizmalardaki kompleks yapıların detaylarını göstermiş, daha önce tanınmayan moleküler sistemler ortaya çıkmış, DNA gibi olağanüstü yapıları gözler önüne seren genetik bilimi gelişmiş ve yeryüzünde Darwinistlerin açıklaması gereken sayısız tür keşfedilmişti. Tüm bunların yanı sıra, fosil kayıtları evrimin öngördüğü yarı gelişmiş canlılardan tek bir örnek bile vermezken, tarihte yaşamış ve hatta ara geçiş formu olarak tanıtılmış türlerin, hiçbir değişime uğramamış olarak günümüzde de yaşamakta olduğunu göstermişti. Evrim teorisi, Darwin'in döneminden bu yana açıklaması gereken hiçbir iddiaya cevap verememişti. Teori tam anlamıyla delilsizdi.

Darwin'in başlattığı mucize arayışı, onu takip eden günümüz evrimcileri için hala devam etmektedir. O dönemden bu yana, evrim teorisinin lehine hiçbir gelişme olmamış, tam tersine teorinin geçersizliği sayısız delille kesin olarak ilan edilmiştir.

Ama Darwinistler mucize beklentilerinden hiç ödün vermemektedirler. Evrimcilerin karşısında açıklamaları gereken milyonlarca soru vardır. Birbirlerinden evrimleştiğini iddia ettikleri canlıların olağanüstü komplekslikteki, üstün hassasiyete sahip sistematik yapılarının nasıl ortaya çıkmış olduğu sorusu onlar için cevapsızdır. Hayali evrimsel mekanizmaların nasıl işlediğini, nasıl yoktan canlı varlık oluşturabildiği ve var olan bir canlıyı nasıl yapısal olarak tamamen farklı başka bir canlıya dönüştürebildiği açıklanmış değildir. Darwin'in evrim teorisi, tek bir canlının tek bir proteinine açıklama getirememektedir. İşte bu şartlar altında, yıllardır süren beklentileri kendilerine hüsrandan başka bir şey getirmemiş olan günümüz Darwinistleri, mucizelere olan mutlak ve mecburi bağımlılıklarını sürdürür ve açıklamasız kaldıkları konularla ilgilenmezler. Yalnızca bunların kaynağının mucizeler olduğunu iddia ederler. Sayısız canlı türündeki üstün özelliklerin mucizelerle oluştuğunu söylerler. Mucizeleri kim gerçekleştirdi sorusuna ise "tesadüf" derler. Haşa Allah'ın adına tesadüf yakıştırması yaparlar. Şu anda şahit olduğumuz görkemli ve insanı hayranlık içinde bırakan muhteşem canlılığın, mucizeler meydana getiren tesadüflerin eseri olduğunu savunurlar. Birbirinden güzel kelebekleri, kaplanları, kuşları, kedileri, penguenleri, filleri, çileği, şeftaliyi, menekşeyi, gülü, olağanüstü güzellikteki ormanları ve üstün nitelikleriyle, düşünen, gören, yorum yapan, anlayan kusursuz anatomik yapısı ile insanı oluşturan gücün, mucizeler meydana getiren tesadüfler olduğunu ileri sürerler.

Amaçları, Allah'ın adını anmamaktır. Bir olağanüstülük olduğunun, inceledikleri her canlıda bir mucizenin hakim olduğunun farkındadırlar. Ancak bunu Allah'ın mucizesi olarak görmek ve bunu kabul etmek onlara güç gelmektedir. Kendilerini ilahlaştırdıklarından, Allah'a kul olmayı kabullenemediklerinden, apaçık olan bu mucizeye gözlerini yumarlar ve her türlü bilinçli, kontrollü ve amaçlı müdahalede bulunmaktan yoksun olan başıboş olayları, yani tesadüfleri kendilerince bir yaratıcı güç gibi ilan ederler.

Buradaki amaç, yaşadıkları "Allah ya varsa" korkusunu ortadan kaldırmak (Allah'ı tenzih ederiz), ahiretteki sonsuz hayat ve hesap günü fikrinden uzaklaşmak ve bundan insanları uzaklaştırmaktır. Aksi takdirde evrim teorisinin iddiaları, aklı başında hiçbir insan tarafından savunulabilecek iddialar değildir. Mantıklı hiçbir insan, bir canlının hücresinde dahi bilinç hakim olduğunu göre göre, bunun bilinçsiz süreçler sonucunda ortaya çıktığına inanamaz. Akıllı bir insan, hayatı boyunca Darwinizm telkini almamış olsa ve kendisine günün birinde Darwinist iddialar anlatılmış olsa, kuşkusuz bunları son derece saçma bulacaktır. Darwinizm propagandasına maruz kalmamış olsa, bu insan, yeryüzündeki canlılığı yaratan bir gücün var olduğunu ister istemez kabul edecektir. "Canlıların yaptıklarında, yaşamlarında, bedenlerinde bir şuur var" diyecektir. Tüm bunları yapan üst bir şuurun varlığını inkar edilemez bir gerçek olarak açıkça görecektir.

Ancak Darwinizm propagandası, henüz okul çağlarından itibaren tüm bu gerçekleri söylemeyi çocuklara ve gençlere yasaklamaktadır. Henüz ortaokul yıllarından itibaren tek ses olarak savunulan evrim teorisinin mantıksızlığı ve bilimsel geçersizliği hiçbir şekilde sorgulanamamaktadır. Eğer bir insan, evrimin

aksini savunduğunda sorgulanıyorsa, detaylı araştırmalar yapacak imkanı yoksa, tek yanlı olarak karşılaştığı her ortamda Darwinizm propagandasına maruz kalıyorsa, bunun aksini anlatan kitaplar evine ya da kütüphanelere sokulmuyorsa, bu durumda Darwinistlerin istedikleri gibi, büyülenmiş bir topluluğun üyesi olması kaçınılmazdır.

Darwinistler, son derece mantıksız olan evrim masalını insanlara yaymak için onları büyülerler. Açıklayamadıkları her şeyin kaynağının tesadüf mucizesi olduğunu öne sürerler. Açıklayamadıkları o kadar çok şey vardır ki, tek ve en kesin çözüm olarak bunların detaylarını "düşünmemeyi" tercih ederler. Düşünmeyerek, kendilerini ve etraflarındaki insanları bir büyünün içine çeker, kendilerini ve çevrelerini aldatmaya devam ederler. Ama bu aldanış ve büyünün etkisi, şuurlu bir insan için oldukça kısadır.

Yüce Allah Kuran'da insanları, yerde ve gökte yaratılmışlar üzerine düşünmeye çağırır. Eğer bir insan, tüm varlıkların Rabbimiz'in üstün eserleri olduğunu görebiliyor ve buna inanıyorsa, bu eserler üzerine düşünmek onun ufkunu ve anlayışını daha da açacak, Yüce Yaratanımıza olan yakınlığını ve ahiret inancını daha da pekiştirecektir. Böyle bir insan, araştırıp üzerinde düşündüğü her şeyde bir sanat ve akıl olduğunu görecek, Rabbimiz'in üstün aklını, muhteşem sanatını ve gücünü daha iyi kavrayabilecektir.

Düşünmeyen bir topluluk için, mantıksız ve delilsiz olan evrim teorisine inanmak, onun propagandası ile büyülenmek kolaydır. Oysa düşünen insanlar, bütün alemlerin; övgülerin en güzeline layık olan, celalet ve ululuk sahibi Allah'a ait olduğunu açıkça göreceklerdir.

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

II. BÖLÜM
Darwinistler Neleri Düşünmezler?

Eğer aklın evhamda (kuruntularla) boğulmamış ise anlarsın ki; bir kelime-i kudreti (kudret kelimesi), mesela balarısını, ekser (pek çok) eşyaya bir nevi küçük fihriste yapmak; ve bir sahifede, mesela insanda, şu kitab-ı kainatın ekser meselelerini yazmak; hem bir noktada, mesela küçücük incir çekirdeğinde, koca incir ağacının programını derc etmek (içine almak) ve bir harfte mesela kalb-i beşerde (insan kalbinde), şu alem-i kebirin (kainat) safahatında (safhalarında) tecelli (ortaya çıkan) ve ihata eden (içine alan, kuşatan) bütün esmasının (isimlerin) asarını (eserlerini, izlerini) göstermek ve bir mercimek tanesi kadar mevki tutan kuvve-i hafıza-i insaniyede (insanın hafızasında) bir kütüphane kadar yazı yazdırmak ve bütün hadisat-ı kevniyenin (varlıkla ilgili olayların) mufassal fihristesini (izahlı, geniş malumatlı fihristini) derc etmek (içine almak), elbette ve elbette Halık-ı Küll-i Şey'e (her şeye gücü yeten, her şeyin Yaratıcısı olan Allah) has ve bu kainatın Rabb-i Zülcelali'ne (celal sahibi ve her şeyi terbiye eden Allah) mahsus bir hatemdir (mühürdür).3

Bediüzzaman Said Nursi,

Darwinistler Moleküler Evrimin İmkansızlığını Düşünmezler

Darwinistler, mutasyonların canlıları geliştirdiğini, onlara yeni organlar ve özellikler kattığını iddia etmenin, depremlerin bir şehri modernleştirdiğini iddia etmek kadar akıl dışı olduğunu, genetik bilgiyi artıran yararlı mutasyonların hiç gerçekleşmediğini ve asla gerçekleşemeyeceğini düşünmezler.

Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler.4

Fransız Bilimler Akademisi eski başkanı, evrimci Pierre-Paul Grassé

Darwinistler gözyaşlarında bulunan 'lizozim' enziminin birçok bakteri türünü parçalayabilme ve mikropları öldürme özelliği sayesinde gözleri türlü hastalıklardan koruduklarını, lizozim maddesinin binaların temizliğinde kullanılan dezenfektan maddelerden bile daha etkili olduğunu ama buna rağmen bu maddenin insan gözüne zarar vermediğini, bunun Allah'ın tüm insanlar için yarattığı bir nimet olduğunu düşünmezler.

Darwinistler canlılığın cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia ederken 19. yüzyılda Louis Pasteur'ün "Hayat ancak hayattan gelir" tezini ispatladığını, cansız maddelerin hayat oluşturabildikleri iddiasını bilimsel olarak çürüttüğünü düşünmezler.

Darwinistler insan vücudunda birkaç kesme şeker büyüklüğü kadar yer kaplayan hipotalamusun, insanın oluşumu için üreme bezlerinin gelişmesi

gerektiğini hesaplayıp, buna bir zaman verip ve tam o dönemde o hormonu salgılaması gerektiğini; gözü, kulağı, dili hatta beyni bile olmayan bu et kütlesinin zamandan haberdar olarak aradan geçen seneleri hesaplamasının ve buna uygun ayarlamalar yapmasının kör tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler insan vücudundaki fonksiyonların tam gerektiği hızda ve tam gerektiği sürede yerine getirilmesinin enzimlerin katkısıyla olduğunu, bu görevleri şuursuz atomlardan oluşan enzimlerin kendi başlarına öğrenemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, milyarlarca harften oluşan bir metin yazısının insan tarafından hiç hata yapmadan kopyalanmasının mümkün olamayacağını, oysaki enzimlerin DNA'yı kopyalarken milyonlarca harfi hatasız olarak bir araya getirmelerindeki akıl ve kusursuz organizasyonun Allah'ın varlığının açık delili olduğunu düşünmezler.

İnsan DNA'sı, bir bilgisayar programı gibidir, ancak bizim şu ana kadar üretebildiklerimizden çok çok daha gelişmiştir.5

Microsoft'un başkanı ve yöneticisi Bill Gates

Darwinistler, "bilim adamlarının yaptıkları deneyler, yaşamın kimyasal reaksiyonlarla kendi kendine başlayabileceğini göstermiştir" diye iddia ederler, ancak bunu gösteren tek bir deneyin bile olmadığını, üstelik bilimin, bunun teorik düzeyde bile mümkün olmadığını ispatladığını düşünmezler.

Darwinistler, yaşamın kökenini açıklayan önemli bir bulgu gibi gösterdikleri Miller deneyini yapan Stanley Miller'in kendi oluşturduğu, ilkel Dünya atmosferi ile ilgisi olmayan suni koşullarda bu deneyi gerçekleştirdiğini, ayrıca deneyinde sadece aminoasit sentezlendiğini ve herhangi bir şekilde aminoasit oluşmasının, kesinlikle canlılık oluşması anlamına gelmediğini düşünmezler.

Aminoasitler proteinlerin yapı taşları olabilirler ancak yapı taşlarıyla bir araya getirilmiş bir yapı arasında dünyalar kadar fark vardır. Nasıl ki birkaç tuğlanın keşfi az ötede bir evin bulunduğunu göstermez, aynı şekilde bir aminoasit yığını da yaşamın gerektirdiği, protein gibi büyük ve özelleşmiş moleküllerden uzun uzun yollar uzaktadır.6

Astronom ve evrimci Paul Davies

Darwinistler, tek bir canlı hücrenin oluşması için yüzlerce farklı proteinin, DNA kodlarının, bunları yorumlayan enzimlerin, seçici geçirgen bir hücre zarının, kısacası çok kompleks bir mekanizmalar bütününün oluşması gerektiğini, böyle bir sistemin tesadüfen oluştuğuna inanmanın tek kelimeyle imkansıza inanmak olduğunu düşünmezler.

Darwinistler DNA'nın, canlılardaki bütün detayları içeren bir bilgi olduğunu, bu dev molekülün, "nükleik asit" adı verilen dört farklı molekülün art arda dizilmeleriyle oluştuğunu, bu dört molekülün, dört harfli bir alfabe gibi, vücutta üretilecek tüm organik moleküllerin bilgisini sakladığını yani bu moleküllerin rastgele değil, belirli bir bilgiye göre dizildiğini, bu bilginin de kendi içinde cümlelere, paragraflara -genlere- ayrıldığını, her genin, vücuttaki farklı detayları -örneğin şeker yendiğinde bunu hücrelerin içine alacak olan insülin hormonunun formülünü veya gözdeki şeffaf kornea hücrelerinin yapısını- tarif ettiğini, DNA'da yer

alan bu muazzam bilginin Darwinizm'in tesadüf iddialarını çürüttüğünü düşünmezler.

Çekirdekteki 46 kromozomun her biri, bir insan ile ilgili tüm bilgileri taşıyan genlere sahiptir. Darwinistler, insan vücudunda bulunan bütün organların, hücrelerde yer alan genlerin tarif ettiği bir plan çerçevesinde inşa edildiklerini, örneğin, vücutta derinin 2.559, beynin 29.930, gözün 1.794, tükürük bezinin 186, kalbin 6.216, göğsün 4.001, akciğerin 11.581 gen tarafından kontrol edildiğini düşünmezler.

Darwinistler, doğada 200'ün üzerinde aminoasit bulunduğunu ancak canlıları oluşturan yararlı proteinlerin her zaman için bu aminoasitlerin sadece 20 tanesinden oluştuğunu, böyle bir seçimin tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin canlılık için son derece önemli olan moleküler şekillerinin temel belirleyicisinin proteinleri oluşturan aminoasitlerin sıralaması olduğunu, tek bir aminoasit bir sonraki aminoasite uygun bir sıralamada birleşmezse proteinin tüm işlevini yitireceğini, proteinleri oluşturan aminoasitlerin nasıl her seferinde uygun dizilime ulaştıklarını düşünmezler.

Darwinistler, protein üretiminin yapılabilmesi için DNA'dan alınan bilginin doğru olarak kopyalanması ve bunun için de öncelikle DNA molekülünün merdiven gibi birbirine dolanmış kollarının ayrılmaları gerektiğini, bu ayırma işleminde görevli olan moleküllerin bunu biliyor olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, çamurlu bir suda kendiliğinden bir proteinin oluşmasının, bunun hemen arkasından diğer proteinlerin oluşmasının, daha sonra bunların bir araya gelerek, hücreyi oluşturup bir canlı organizma meydana getirmelerinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Konu yaşamın kökenleri olduğunda birkaç somut gerçekle yetinmek zorunda olmamız utanç verici bir durum. Yeryüzünde yaşamın ilk kez ne zaman ve nerelerde ortaya çıktığı konusunda üstün körü bir bilgiye sahip olsak bile, söz konusu bu sürecin nasıl geliştiğine ve yaşamdan yoksun, bir öbek kimyasalın nasıl apansız bir araya gelerek ilk canlı hücreye dönüştükleri konusuna gelince kala kalıyoruz.7

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi

Darwinistler, DNA'da herhangi bir basamaktaki, örneğin 1 milyar 719 milyon 348 bin 632'nci basamaktaki bir harfin yanlış kodlanması gibi bir hatanın bile, hücre için, dolayısıyla insan için korkunç sonuçlara yol açabileceğini, dolayısıyla bu kodlamanın tesadüflerle açıklanmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, ortamda bütün gerekli nükleotidlerin bulunduğunu, bunların aralarında bağlanması için gereken bütün kompleks moleküllerin ve bağlayıcı enzimlerin hepsinin hazır olduğunu farz etsek bile, bu nükleotidlerin istenen sırada dizilmesi ihtimalinin 41000'de bir, diğer bir ifadeyle, 10600'de bir (yani matematikte sıfır) ihtimal olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimalinin imkânsız olduğunu ve bilimin bunu ispat ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine hammaddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen hammaddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler olmadan çalışamayacağını, dolayısıyla hücrenin tesadüflere yer vermeyecek mükemmellikte bir yaratılış harikası olduğunu düşünmezler.

Darwinistler canlılığın mutasyonlar sonucunda evrimleştiğini iddia ederken mutasyonların %99'unun canlılara zarar verdiğini düşünmezler.

Bir televizyonun devrelerinde meydana gelecek bir rastlantısal değişimin görüntüyü geliştirmeyeceği gibi, hayatı oluşturan ve yüksek seviyede entegre olmuş kimyasal işlemler sisteminde meydana gelecek bir değişimin de yaşamı zarara uğratacağı kesindir.8

Radyasyon ve mutasyon uzmanı James F. Crow

MIT'de (Massachusetts Institude of Technology), Elektrik Mühendisliği Fakültesi Profesörü Murray Eden, 'Neo-Darwinist Evrimin Bilimsel Teori Olarak Yetersizliği' başlıklı makalesinde, adaptasyon amaçlı bir değişimi meydana getirmek için altı mutasyon gerekiyorsa, bunun tesadüf eseri ancak bir milyar yılda bir gerçekleşeceğini, eğer iki düzine gen dahil olacaksa, bu durumda Dünya'nın yaşından daha uzun bir sürenin, daha doğrusu 10,000,000,000 (on milyar) yıla ihtiyaç olacağını göstermiştir.9

İngiliz bilim yazarı Gordon Rattray Taylor

Darwinistler canlılığın kör tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ederken ortalama büyüklükteki bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimalinin 10300 de bir ihtimal olduğunu düşünmezler.

Darwinistler işlev gören bir proteinin tesadüfen oluşması için ise 10950 de bir ihtimal gerektiğini hiç düşünmezler.

Darwinistler bu ihtimalleri değerlendirirken, matematikte 1050'de 1'den küçük ihtimallerin pratikte "sıfır ihtimal" kabul edildiğini düşünmezler.

Darwinistler 19. yüzyıl teknolojisi ile su dolu bir balon olarak gördükleri ve tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri hücrenin bilim adamlarının benzetmesiyle, New York şehri kadar kompleks bir yapıya sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler milimetrenin 100'de biri büyüklüğündeki hücrelerimizin içindeki "mitokondri" denen enerji santralinin, bir petrol rafinerisinden ya da bir hidroelektrik santralinden daha kompleks olduğunu düşünmezler.

Darwinistler şuursuz tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri, insan bedenindeki 100 trilyon hücrenin her birinde mevcut olan DNA moleküllerinden tek bir tanesinde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak bilgi bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, hücrelerin, göz, saç, kemik, deri, mide veya başka bir alanda özelleşmelerini DNA'yı oluşturan şuursuz atomların nasıl belirlediğini düşünmezler.

Darwinistler, tek bir bakterinin DNA'sının, her biri 100.000 kelimelik 20 romana denk bir bilgi içerdiğini düşünmezler.

Darwinistler, moleküllerin şuurlu bir varlık gibi kararlar aldıklarını, iş bölümü yaptıklarını, yaptıkları işlerde tasarruflu davrandıklarını düşünmezler.

Darwinistler, ünlü bir moleküler biyolog olan Profesör Michael Denton'un "Hücrenin yakınına gelip onu incelediğimizde, üzerindeki milyonlarca küçük kapıyla karşılaşırız. Ve eğer bu kapıların herhangi birinden içeri girersek, olağanüstü bir teknoloji ve bizi şaşkınlığa düşürecek bir komplekslikle yüz yüze geliriz."10 sözünü düşünmezler.

Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl olup da organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Bir hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar, herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur.11

Prof. Dr. Ali Demirsoy

Darwinistler, karbondioksit, üre gibi zararlı maddelerin vücuttan atılması, kanda taşınan atık ve yararlı maddelerin birbirlerinden ayırt edilmesi ve bu maddelerin doğru yerlere ulaştırılması gibi hayati işlemleri, bilinçsiz kan hücrelerinin kendi başlarına gerçekleştiremeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, kandaki taşıyıcı proteinlerden biri olan albümin molekülünün, yağları, zehirleri, ilaçları, besin maddelerini nasıl birbirinden ayırt edebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, albümin gibi atomlardan oluşmuş şuursuz bir molekülün karaciğeri, safrayı, mideyi tanıyıp, taşıdığı maddeleri şaşırmadan, yanılmadan, hiç hata yapmadan her seferinde doğru yere ve ihtiyaç oranında bıraktığını düşünmezler.

Darwinistler, vücuda giren virüs, bakteri gibi yabancı maddelerin kanda bulunan antikor ve lökosit adı verilen savaşçılar tarafından zararsız hale getirildiğini düşünmezler.

Darwinistler genetik kopyalamanın yine bir hayvandan alınan hücreyle yapıldığını, yoktan birşeyin var edilmediğini, hatta bunun yaratılışa bir delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler her şeyin maddeden ibaret olduğunu söylerken DNA sarmalının içerdiği "bilgi"nin madde olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalinin, 1040.000 'de 1 yani imkansız olduğunu düşünmezler.12

Darwinistler, tek bir yumurta hücresinin bölünerek, birbirlerinden farklılaşmış sayısız hücreyi meydana getirdiğini, bu hücreler arasında mükemmel bir iletişim ve işbirliğinin var olduğunu ve bunun bilim adamlarının akıl erdiremediği olaylardan biri olduğunu düşünmezler.

Darwinistler Sitokrom-C isimli proteinin, belli bir aminoasit dizilimine sahip olduğunu ve bunun tesadüfen oluşma ihtimalinin, bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığından daha az olduğunu 13 düşünmezler.

Darwinistler, her şeyin tesadüfen oluştuğunu öne sürerken hücre içinde bulunan DNA'daki bilginin bile hala insanlar tarafından tam olarak çözülemediğini düşünmezler.

Darwinistler hücrenin bilgi bankası DNA'nın, canlılarda adeta mimar, mühendis, koku eksperi, botanikçi, laborant, iç mimar, desinatör, ressam, doktor ve daha saymakla bitiremeyeceğimiz bir çok usta sanatçı ve bilim adamının görevini üstlenen bir planlama merkezi olarak görev aldığını düşünmezler.

Evrimde bir "ilerleme" olmuş mudur? Günümüzdeki bitkiler ve hayvanlar, kendilerinden önce gelenlerden daha mı gelişmiştir, ya da en azından daha mı komplekstir? Elbette hayır. Tabi ki bakterilerin, devekuşu ya da filden daha az hareketli parçadan oluştuğu için daha basit bir canlı olduğu doğrudur, fakat DNA'sı filinki kadar zengindir ve bulunduğu koşullar içinde bir omurgalı kadar başarıyla işlev yapar. Hatta bazı bakterilerin 3 milyar yıl öncesine kadar izlenebilecek kesintisiz bir nesil olmaları nedeniyle, diğer birçok canlıdan daha iyi bir iş başardıkları söylenebilir. Çünkü birçok canlı formu ya öldüler, ya da yok oldular, veya bununla karşılaşacaklar.14

Evrimci Deniz biyoloğu Richard Ellis

Darwinistler, proteinlerin, tüm canlılığın bilgisini taşıyan DNA molekülünün kopyalanması ve bilgi üretmesi, hücre bölünmesini sağlaması gibi hayati işlemleri nasıl bilmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri şuura ve akla sahip olmayan proteinlerin, ekipler halinde çalışarak hücrenin tüm kimyasal parçalarını inşa ettiklerini, aynı zamanda gerektiğinde parçaladıklarını ve bu küçük parçaları kullanarak hücrenin kullanacağı basit bileşiklere ayırdıklarını düşünmezler.

Darwinistler, görme işleminde yer alan sayısız proteinin tümünün görevini yapabilmesi için en uygun moleküler yapıya sahip olmaları gerektiğini ve bunun asla tesadüfen gerçekleşemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, retinanın koni hücrelerindeki moleküllerin bir araya gelerek renkli görmeyi sağlayan proteinleri nasıl oluşturabildiklerini, bu proteinlerin nasıl olup da milyonlarca yıldır yaşayan insanlarda aynı yapıya sahip olduğunu ve eksiksiz şekilde görevlerini yerine getirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, moleküllerin, iddia ettikleri şekilde tesadüfen bir araya gelerek, gözü ultraviyole ışınlarının zararlı etkilerinden koruyan melanin proteinini nasıl oluşturabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin, doğada bulunan 200'den fazla aminoasit arasından yalnızca 20 tanesinden oluşmakta olduğunu ve böyle bilinçli bir ayrıma hiçbir şekilde açıklama getirememiş olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, canlı yapılarda nasıl tek bir tane bile sağ elli aminoasit bulunmadığını, böyle bilinçli bir ayrımın nasıl meydana gelebildiğini düşünmezler.

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metot olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor. Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.15

South Carolina Üniversitesinden Biyokimya ve Moleküler Biyoloji Profesörü Christian Schwabe

Darwinistler, proteinlerin oluşabilmesi için, doğadaki 200'den fazla aminoasit çeşidi arasından 20 tanesinin doğru olarak seçilmesi, her birinin sol-elli olması ve doğru dizilimde bulunmaları gibi birkaç aşamalı bilinçli seçilimin nasıl meydana geldiğini düşünmezler.

Darwinistler, proteinlerin sadece sol-elli aminoasitlerden oluşması ihtimalinin 10210'da 1 olduğunu, böylesine büyük bir sayının "sıfır" ihtimale denk geldiğini ve dolayısıyla tesadüfen gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, görme ya da işitme kabiliyetleri olmayan, şuursuz atomların bir araya gelmesiyle oluşan aminoasitlerin, nasıl canlılar için son derece gerekli olan, mükemmel yapılara sahip proteinleri oluşturabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri aminoasitlerin, nasıl her protein için farklı bir dizilimde sıralanmayı bildiğini ve bu dizilimleri nasıl hatasız biçimde oluşturduğunu düşünmezler.

Darwinistler, son derece küçük olan protein molekülünün içindeki atomların, nasıl bir plana uygun olarak dizilmekte ve sonra nasıl yine bu düzene uygun olarak bükülüp kıvrılmakta olduklarını, bu özel yapının her protein için ayrı ayrı belirlenmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler kör tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri sinir hücresinin, neden kokuyu elektrik sinyaline dönüştürme ihtiyacı duyduğunu düşünmezler.

Darwinistler, vücutta demir oranı yükseldiğinde vücudun demir üretimini durdurmaya nasıl karar verdiğini, nasıl bilinçli davranabildiğini ve bu bilinci evrim teorisinin hiçbir şekilde açıklayamadığını düşünmezler.

Başlangıçta ilkel çorbada meydana gelen ilk hücreden Homo sapiens'in muhteşem inceliklerine doğru ilerleyen hayatın evrimi –herkesin bildiği gibi – daha fazla kompleksliğe doğru ilerleyen uzun bir yolculuktur. Fakat bu herkesin bildiği konuda bir sorun vardır ki… bu da, doğru olduğunu gösteren hiçbir kanıt bulunmamasıdır.16

Discover dergisinin kıdemli editörlerinden Lori Oliwenstein

Darwinistler, çamurlu bir suyun içinde tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri proteinin nasıl meydana geldiğini, ikincisinin de oluşarak nasıl onunla birleştiğini, üçüncünün de bunlara nasıl eklendiğini ve bu imkansız sistemin bu şekilde nasıl devam ettiğini ve en sonunda tüm bunların bir araya gelerek tesadüfen bir hücre haline gelip canlanmasının mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, tamamen bilinçsiz süreçlerle oluştuğunu iddia ettikleri hücrenin içinde nasıl çekirdek oluştuğunu, oluşsa bile bunun nasıl canlandığını açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, anne karnında, bilinçsiz embriyo hücrelerinin dağınık bir haldeyken nasıl bir araya gelmeye karar vererek, yan yana sımsıkı bir duvar gibi birleştiklerini ve hiçbir şekilde kanın sızmadığı çok sağlam bir boru sistemi olan damarları oluşturduklarını düşünmezler.

Darwinistler, nefes borusunun üzerinde yer alan, küçük bir dokudan oluşan kapakçığın yutkunurken otomatik olarak nefes borusunu kapattığını, bu sayede yemek yerken nefes borusuna su veya yiyecek kaçmasının engellenmiş olduğunu ve yutkunma işleminden sonra kapakçığın nefes borusundan hava geçmesini sağlamak için tekrar açıldığını, böyle bir mekanizmanın tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, basit bir salgı zannedilen tükürük salgısının gerçekte çok hassas oranlara sahip çeşitli kimyasal maddeler içerdiğini, tat veren moleküllerin tükürük içinde çözülerek dilin üzerindeki tad algılayıcı sinir uçlarıyla birleştiğini, ancak bu şekilde yediğimiz yiyeceklerin tadını alabildiğimizi ve moleküler düzeyde son derece hassas olan bu olağanüstü sistemin kesin olarak tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, vücudumuzda bulunan yaklaşık iki yüz çeşit hücrenin içindeki tüm proteinlerin yapısında ve şeklinde hiçbir hatanın olmadığını ve her bir proteinin kendi yapacağı görevi eksiksiz şekilde bildiğini, bunun hiçbir şekilde tesadüfen olamayacağını düşünmezler.

"Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir... Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi."17

Moleküler Biyolog Michael Denton

Darwinistler, vücutta herhangi bir protein ihtiyacı olduğunda yine protein olan bazı habercilerin, adeta bilinçli bir şekilde nereye başvurmaları gerektiğini bildiklerini, tüm vücutta ilgili yeri bulabildiklerini, ihtiyaç mesajını doğru yere doğru şekilde iletebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri insan vücudu içinde, birbirlerini hiçbir şekilde görmeyen, birbirlerinin nerede olduklarını bilmeyen hücrelerin, birbirleriyle, olağanüstü yapıdaki hormonlar yoluyla nasıl iletişim kurabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, RNA polimeraz enziminin, hücre içindeki işlerin aksamaması, ihtiyacın doğru karşılanması, kısacası hücre yaşamının devam edebilmesi için doğru proteinin üretilmesini sağlamak amacıyla DNA'dan doğru bilgiyi seçerek alabilme bilincine sahip olduğunu, şuursuz, rastgele olayların ise bilinç meydana getirmesinin elbette imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, söz konusu RNA polimeraz enziminin seçimini, DNA gibi olağanüstü bir molekülün sahip olduğu 3 milyar harf arasından yaptığını ve uygun protein için yaptığı bu harf seçiminde hiçbir zaman hataya düşmediğini düşünmezler.

Darwinistler, protein üretiminin yapılabilmesi için DNA molekülünün merdiven şeklindeki kollarının açılması gerektiğini, RNA polimeraz enziminin gerçekleştirdiği bir ayrılma sırasında özel bir enzimin de açılmış olan sarmalın iki ucunu tutarak sürtünmeye engel olduğunu, başka özel enzimlerin sarmalların birbirlerine dolaşmasını engellediğini ve daha pek çok enzimin devreye girdiği bu kopyalama işleminin her safhasında bilinç hakim olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, DNA'nın kopyalanması için enzimlere ihtiyaç olduğunu, enzimlerin yaşam bulması için de DNA'ya ihtiyaç olduğunu, dolayısıyla bu ikisinin aynı anda aynı yerde bulunması gerektiğini, Darwinizm'in tesadüflerle aşamalı evrim iddiasına göre ise bunun mümkün olamayacağını düşünmezler.

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları son derece ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.18

Evrimci mikrobiyolog Dr. Leslie Orgel

Darwinistler, insan vücudunda ilgili enzimin, ilgili yerde bulunması gerektiğini nereden bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, yeni üretilmiş birçok proteinin, hücre içinde birçok moleküler makine ile hareket ettiklerini, bu makinelerin bazılarının proteini tuttuğunu ve ulaşması gereken yere kadar götürdüğünü ve ulaşması gereken yeri asla karıştırmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insülin proteininin vücuttaki şeker fazlasını depolama emrini verdiğini ve böylelikle gerektiği anda kanda ve depoda şeker bulunduğunu, aksi takdirde hücrenin şeker ihtiyacı karşılanamadığında ölümün kaçınılmaz olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, adrenalin hormonunun, ancak olması gereken yapıya sahip olduğunda kas, kalp ve kan hücreleri tarafından tanınabileceğini, bu hücrelerdeki faaliyetleri uyarabileceğini ve böylelikle de vücudun fiziki baskılara karşı korunabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, hücre içinde, 80'in üzerinde ribozom, 20'nin üzerinde aminoasit habercisi olan moleküller, bir düzinenin üzerinde yardımcı enzim, 100'ün üzerinde son işlemleri gerçekleştiren enzimler, 40'ın üzerinde RNA molekülü olmak üzere yaklaşık 300 makromolekülün protein sentezinde bir koordinasyon içinde çalıştıklarını düşünmezler.

Darwinistler, Yeryüzündeki Canlıların Olağanüstü Nitelik ve Davranışlar

Sergilediklerini Düşünmezler

Darwinistler, olta balığının kafasından çıkan ve avlanmak için kullandığı uzantıyı kendi kendine var edecek bir yeteneğe sahip olmadığını ve böyle bir olayın tesadüfen meydana gelemeyeceğini ve balığın hayatını devam ettirebilmesi için bu oltanın mutlaka ilk andan itibaren var olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, her yeri buzlarla kaplı kutuplarda yaşayan penguenlerin -40oC'ye düşen soğuk ve hızı 100 km'yi bulan kutup fırtınaları içinde 4 ay boyunca hiçbir şey yemeden kuluçkaya yatmalarındaki olağanüstü fedakarlığı düşünmezler.

Darwinistler, işçi arıların kendi can güvenliklerini düşünmeden hayatları pahasına, içinde yaşadıkları topluluktaki diğer arıların güvenliğini sağlamak için iğnelerini düşmanlarına batırarak ölümü göze almalarını tesadüflerle açıklamanın imkânsızlığını düşünmezler.

Darwinistler, avlarını yakaladıklarında sivri ve keskin dişleriyle parçalayan timsahların nasıl olup da yavrularına en ufak bir zarar vermeden ağızlarındaki koruyucu kesede taşıdıklarını düşünmezler.

Darwinistler, milimetrenin 1/3000'i kalınlığındaki yusufçuk böceğinin kanatlarının bu denli ince olmasına rağmen nasıl uçarken yırtılmadığı ve mükemmel bir siteme sahip olduğu üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, yusufçuk böceğinin gövdesinin üzerindeki çapraz iki çift kanat sayesinde böcekler için şaşırtıcı sayılabilecek bir hıza, saatte 40 km'ye nasıl ulaştığını düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz atomlar ve tesadüflerin oluşturduğunu iddia ettikleri ateşböceklerinin yüzde yüzlük bir verimle nasıl ışık ürettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, vücudunda üstün bir kimya uzmanı gibi düşmanları için 100 derecelik kimyasal bir silah oluşturan bombardıman böceğinin bu yakıcı madde ile nasıl kendi vücuduna zarar vermediğini düşünmezler.

Darwinistler, bir kelebeğin hayatta kalabilmek için kendini daha iyi kamufle edebileceği kuru bir yaprak görünümüne sahip olmasının tesadüflerle oluşmasının imkansızlığını düşünmezler.

Darwinistler, canlıların koku alma ve koku hafızasına sahip olma sisteminin evrenin her alanında görülen üstün plan ve mükemmel düzenlemenin sınırsız örneklerinden biri olduğunu, kusursuz sistemleri ise asla tesadüflerle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, örümceğin ağ yapabilmesi için mimari bilgi, hesap yeteneği, yakalayacağı avın hızı ve ağırlığı gibi pek çok detayı bilmesi gerektiğini ve bunu aklı olmayan bir varlığın tesadüfler sonucunda kazanacağını iddia etmenin mantık dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki yaratılış üstünlüğünü, var olan mükemmel sistemleri, aklı, ilmi ve benzersiz sanatı tesadüfler ile hiçbir zaman açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, fillerin ve gergedanların derilerindeki parazitlerden kurtulmak için çamurda banyo yaptıklarını, antiseptik yapıdaki killi toprak ile yaralarını tedavi

ettiklerini, toprakta bulunan bir maddenin antiseptik özelliğinin olduğunu hayvanların kendi başlarına bilmelerinin imkanı olmadığını, doğadaki tüm canlıların Allah'ın ilhamı ile hareket ettiğini düşünmezler.

Evet madem her şeyin kıymeti ve dekaik-ı san'atı (sanat incelikleri) gayet yüksek ve güzel olduğu halde; müddeti kısa, ömrü azdır. Demek o şeyler nümunelerdir, başka şeylerin suretleri hükmündedirler. Ve madem müşterilerin nazarlarını (gördüklerini), asıllarına çeviriyorlar gibi bir vaziyet vardır. Öyle ise, elbette şu dünyadaki o çeşit tezyinat (süslemeler); bir Rahman-ı Rahîm'in rahmetiyle, sevdiği ibadına (kullarına) hazırladığı niam-ı Cennet'in (Cennet nimetlerinin) nümuneleridir, denilebilir ve denilir ve öyledir.19

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, fillerin en önemli özelliği olan birbirlerine bağlılıklarının, fedakarlık ve yardımlaşmalarının, sürüde yeni doğmuş bir filin bütün filler tarafından sevgi ve şefkatle karşılanmasının ve tüm canlılardaki fedakarlık örneklerinin ve işbirlikçi davranışların, 'doğanın yalnızca bir savaş yeri' olduğu iddialarını açıkça ve kesinlikle geçersiz kıldığını düşünmezler.

Darwinistler, bir aylık yolculuk sırasında yere hiç inmeden 15.000 km uçan albatrosların, göçleri sırasında Dünya'nın çevresini dolaşan kırlangıçların, 3.000 km'lik bir mesafeyi kat edebilen çekirgelerin, doğumlarından kısa bir süre sonra 6.000 kilometrelik yolculuğa çıkan yılan balıklarının tamamının bu yöntemleri kendi kendilerine bulamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, akla ve şuura sahip olmayan karıncaların Güneş'in yönünü kullanarak yollarını nasıl bulduklarını düşünmezler.

Darwinistler bir sineğin, başının sağ ve sol taraflarında 4000'er ayrı bölme bulunan, toplam 8000 bölmeli petek gözlere sahip olduğunu, bu 8000 bölmenin her birinde, görüntüyü farklı açılardan gören birer mercek olduğunu ve bunun tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, balarılarının peteklerini inşa ederken tam olarak 109 derece 28 dakika ve 70 derece 32 dakikalık iki açı kullandıklarını, bu hesapta en ufak bir sapma olmadığını, peteklerin uçlarının ise 13'er derece yükseltilerek inşa edildiğini, bu eğim sayesinde balın, petekten dışarıya akmadığını, dünya üzerindeki bütün arıların bu hesaplamayı bildiklerini ve eksiksizce uyguladıklarını düşünmezler.

Darwinistler, bütün ömrünü su içinde geçirmesine rağmen sudaki havayı kullanamayan su örümceğinin, yaşayabilmek için su yüzüne çıkıp sonra tekrar aniden suya dalışı sırasında, ayaklarında ve vücudunun çeşitli yerlerinde asılı kalan irili ufaklı hava kabarcıklarını kullandığını düşünmezler.

Darwinistler, örümcek ağında bulunan fibroin proteinlerinin bükülme özelliğine sahip olduklarını, bu özelliğin, ağlara takılan avların kaçmasını engellediğini ve ağın dayanıklılığını artırdığını, bu özel yapının asla tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, tüm kurbağaların büyük gözlere ve göz kapaklarına sahip olduklarını, bir çoğunun da gözlerini yağlayacak ve temizleyecek özel bir zara sahip olduğunu ve ayrıca karadayken suyu kolay bulmalarını sağlayacak, mavi ışığa

duyarlı göz yapılarının bulunduğunu, tüm bunların tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu hiç düşünmezler.

Darwinistler, canlılığın şuursuz tesadüfler sonucunda oluştuğunu iddia ederken, ışıktan maksimum verim elde eden ve neredeyse hiç enerji kaybetmeyen ateş böceklerinin ürettikleri kadar verimli bir ışığın, bilim adamlarının yıllardır sürdürdükleri araştırmalara rağmen laboratuvar ortamında dahi üretilemediğini düşünmezler.

Darwinistler içgüdü olarak adlandırdıkları canlılardaki akılcı davranışların ve fedakarlık özelliklerinin tesadüfen ortaya çıktığını iddia ederlerken, bu içgüdü kavramının canlılarda ilk olarak nasıl meydana geldiği, nasıl yönlendirildiği ve nesiller boyunca nasıl devam ettiği konularında açıklamasız kaldıklarını düşünmezler.

Darwinistler yeryüzündeki tüm canlıların özelliklerini, "tabiat ana" adını verdikleri hayali bir güç tarafından edindiklerini iddia ederken, aslında ilahlaştırdıkları "tabiat ana"nın taş, toprak, çimen, ağaç ve çiçeklerden oluştuğunu, akıl ve bilinçten de yoksun olduğunu düşünmezler.

Güçlü olan hayatta kalır iddiasında bulunan Darwinistler, düşmanlarına karşı son derece yırtıcı olabilen aslanların yavrularına karşı neden son derece şefkatli olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki canlıların kendi kendilerini tedavi etmesinin tesadüfen gelişmiş bir özellik olduğunu iddia ederlerken, Bezuar keçisinin yılan ısırdığında hiçbir tereddüte düşmeden sütleğen bitkisine yöneldiğini, yılan zehirine karşı sütleğen bitkisinin etkili olacağını nasıl bildiğini düşünmezler.

Darwinistler bir dinozorun sineği yakalamaya çalışırken kanatlandığını iddia ederken, sineğin zaten mükemmel bir kanat ve uçuş sistemine sahip olarak saniyede 1000 kere kanat çırpıyor olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kuşların daha az enerji harcamak için "V" şeklinde uçmalarının, kör tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, vücut sıcaklığı 40oC olan penguenlerin, dışarıdaki -40oC'lik sıcağa uyum sağlayabilmeleri için derilerinin altında bulunan yağ tabakasından yararlandıklarını ve tesadüflerle asla oluşamayacak bu özel donanım sayesinde 80oC'lik sıcaklık farkından olumsuz etkilenmediklerini düşünmezler.

Darwinistler, gün boyunca saniyede 500 ila 1.200 kez kalbi çarpan sinek kuşunun bu sırada oluşması gereken ısıdan dolayı nasıl yanıp kül olmadığını, gece ise aynı kuşun kış uykusuna yatmış gibi, nabzının durmasını ve hatta hiç nefes almıyormuş gibi olmasını açıklayamazlar. Darwinistler, bu şekilde kuşun, her yıl 365 kez adeta kış uykusuna yatmasındaki mucizeyi düşünmezler.

Darwinistler, kutuplardaki buzlu sularda yaşayan balıkların, derilerindeki buz kristallerinin sıcaklığını -20oC'ye düşüren bir proteini üreten gene sahip olduklarını ve bu protein sayesinde buz kristallerindeki oksijen moleküllerini kullanabildiklerini ve donmaktan kurtulduklarını düşünmezler.

Darwinistler, suda yüzen kuşların tüylerinin su geçirmezliğini sağlamak için, kuyruğun bedene bağlandığı yerde gagalarıyla kolaylıkla tüm tüylerine sürebilecekleri bir yağ bezi bulunduğunu, bu bezin nasıl oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler bitkisel maddelerle beslenen hayvanların midelerinde sindirim özsularının varlığının bu besinleri sindirebilmek için yeterli olmadığını ve bu nedenle bitki ile beslenen hayvanların midelerinde besinleri parçalayacak özel bakteriler bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bir bukalemunun bulunduğu ortama göre rengini nasıl değiştirdiğini, dıştan kendisini göremeyen bu canlının ortamla aynı rengi nasıl oluşturabildiğini, tesadüflerin şuursuz bir hayvana, korunma amaçlı renk değiştirme yeteneği veremeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, Dünya üzerinde yaşamın oluşumunu sağlayan temel öğelerden biri olan azot döngüsünün ancak mikroskoplarla görebildiğimiz küçücük bakteriler vesilesiyle sağlandığını düşünmezler.

Darwinistler, kirpi balığının bağırsaklarında yaşayan bakterilerin ürettiği, balığın kaslarına kadar yayılan zehirin, nasıl olup da balığa zarar vermediğini, balığın bunu düşmanlarından korumak için kullanabileceğini nereden bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, doğadaki pek çok canlının kendilerini düşmanlarından korumak için nasıl taklit yaptıklarını (kamuflaj) ve Allah'ın onlara verdiği bu özellikleriyle soylarının günümüzde de hala var olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tüm canlılardaki fedakarlık örneklerinden biri olan, annelerin yavrularına gösterdikleri şefkat ve koruma gibi özelliklerin Darwinist mantıkla açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, canlıların asla tesadüflerle ortaya çıkamayacak kadar kusursuz ve son derece karmaşık bir yapıya sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, koloniler halinde yaşayan karıncaların, çok güçlü bir iletişim ağına sahip olduklarını, besinlerini üretip depolarken, bir saldırı halinde yavrularını gözetip, kolonilerini koruyup savaştıklarını, bu küçük canlıların adeta bilinçli hareket ettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, ıstakoz gözünün mikroskop altında incelendiğinde kusursuz bir grafik kağıdına benzediğini ve ıstakozların kırılma değil yansıma prensibiyle gördüklerini düşünmezler.

Darwinistler, bakterilerin kış süresince suyun dibine çöken organik atıkları ayrıştırarak minerallere dönüştürdüklerini ve böylece yazın doğanın canlanması için besin hazırladıklarını düşünmezler.

Darwinistler; yirmi üç kuş cinsinden şarkı öğrenme yeteneğine sahip olan üçünün (papağan, ötücü kuşlar ve sinek kuşu) evrimcilerin hayali akrabalık ilişkilerine göre birbirlerinden çok uzaklarda bulunmalarının evrimci senaryoları çürüttüğünü, tesadüflerin böylesine kompleks yetenekleri, değil üç farklı kuş türüne, tek bir türe bile kazandırabileceğini düşünmenin tamamen akıl dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, ateş böceklerinin yanı sıra çeşitli deniz altı canlılarının da kendi ışıklarını kendilerinin ürettiğini, her birinin ışığı üretim şekilleri, kullanım alanları, süreleri ve üretilen ışığın cinsi gibi özelliklerinin birbirinden çok farklı olduğunu ve bu hayvanlarda bulunan ışık üretebilen ve bu üretimi yaparken canlının kendisine hiçbir zarar vermeyen kompleks yapıların da tesadüfler sonucunda ortaya çıkmasının mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, gözle görülmeyen bakterilerin yüzeylerinde elektrik sinyalleri yayan ve algılayan mekanizmaların var olduğunu, bu mekanizmalar sayesinde birbirlerine bilgi aktardıklarını, akıl ve zeka gerektiren bu davranışların tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler iyi bir iletken olan suyun içinde yaşayan ve bir insanı öldürecek kadar güçlü elektrik şoku verebilen elektrikli yılan balıklarının, suya elektriği ilk bıraktıkları andan itibaren kendilerinin de bu şokun etkisiyle çarpılmamak için bilinçli bir şekilde önlem almaları gerektiğini nasıl olup da bildiklerini düşünmezler.

Darwinistler okyanusta yaşayan bir ıstakoz türünün, toplu gruplar halinde kıskaçlarını kullanarak bir denizaltının gürültüsünü bile perdeleyecek yükseklikte oluşturdukları ses ile avlarını sersemlettiklerini, kendilerinin de bu gürültülü ortamdan hiç etkilenmediklerini düşünmezler.

Darwinistler eşek arılarının, yavrularını uzun süre beslemek için bir tırtılı öldürmeden felç ettiklerini, tırtılın ölmeyeceği kadar zehiri doğru noktaya verebilmeleri için neredeyse bir cerrahın tıp bilgisine sahip olmaları gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, diatom olarak adlandırılan tek hücreli, mikroskobik yosunların usta birer mimar gibi denizde kendilerine camın yapı taşı olan silikadan evler inşa etmelerindeki hayranlık uyandırıcı şuuru ve söz konusu yeteneği gözle göremeyeceğimiz bu canlılara ancak sonsuz kudret sahibi Allah'ın öğretmiş olabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, 1-2 cm. boyundaki kör termitlerin nasıl olup da 4-5 metreye varan, bazen birkaç tanesi bir arada bulunan minyatür şehirler inşa ettiklerini, nasıl bu kadar üstün bir bilinç düzeyi gösterdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, doğal aşamalarla tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri termitlerin kolonilerinde bulunan kusursuz havalandırma sistemlerini, ihtiyaca göre düzenlenmiş bölümleri (çocuk odaları, kuluçka odası, kraliçe odası vs.) ya da tarım alanlarını bu şuursuz canlıların nasıl inşa ettiklerini düşünmezler.

Darwinistler, milyonlarcasının bir arada yaşadığı termit kolonilerindeki oturmuş düzenin nasıl kurulduğunu, her termitin ne yapacağını nasıl bildiğini, nasıl sürekli bir yardımlaşma içinde olduklarını ve bunu hiçbir Darwinist mekanizmanın asla gerçekleştiremeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler termitlerin kolonilerinde birden fazla kral ve kraliçe adayının olmasının yuvadaki disiplinin bozulmasına ve koloni içinde karmaşa doğmasına neden olacağını nereden bildikleri ve yuvada sadece bir tane kral ve kraliçe bulunması için nasıl olup da geniş çaplı önlemler aldıkları üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, böceklerin bitkiler için birer polen taşıyıcısı olduklarını, Allah'ın böcekler ve çiçekleri tam bir uyum içinde yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, bir hayvanın yalnızca kendi çıkarını savunduğunu iddia ederken bir penguenin henüz yumurtada olan yavrusunu korumak için dört ay boyunca açlığa ve soğuğa karşı savaşmasını hiç bir şekilde açıklayamaz ve canlılara böylesine bir fedakarlığı ilham edenin Allah olduğunu düşünmezler.

Dördüncü Esas: Hem anlarsın ki: Şu dünyadaki müzeyyenat (süsler) ise Cennet'te ehl-i iman için rahmet-i Rahman'la iddihar olunan (biriktirilen) nimetlerin nümuneleri, suretleri hükmündedir.20

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, Tayland ormanlarında yeni doğmuş yavru leylekler için en büyük tehlike olan kavurucu sıcaklara karşı anne ve baba leyleklerin kanatlarını açarak kızgın güneşe kendilerini siper etmelerini, leyleklerin yavrularına gösterdikleri özen, bağlılık ve fedakarlığın tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kamuflajın ne işe yaradığını bilecek bir akla sahip olmayan kutup kuşlarının, mevsimlere göre, bulundukları çevrenin değişimlerine uygun olarak tüylerinin rengini ayarlamalarının rastlantılarla izah edilemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, doğanın sadece çatışma ve mücadeleden ibaret olduğunu, canlıların vahşi ve bencil bir yaşam sürdürdüklerini iddia ederken, kimi hayvanların yavrularını düşmanlardan korumak için yaralanmış taklidi yapmalarını, kendi yaşamlarını tehlikeye atmaktan çekinmemelerini, şefkat ve merhamet duygusuna sahip olmalarını tesadüflerle izah edemeyeceklerini düşünmezler.

... hayvanlar aceleyle bir araya getirilmiş, geçmişten yamalanarak gelmiş, kabaca düzenlenerek hantallaşmış gülünç canavarlar olmalıydılar. Fakat avlanmakta olan bir çitanın son derece zarif hareketlerini, dağ kırlangıcının aerodinamik güzelliğini veya yaprak görünümlü böceğin aldatıcı detaylarına yönlendirdiğimiz merak dolu dikkatimizi bu beklentimiz ile nasıl bağdaştırabiliriz?21

Evrimci biyolog Richard Dawkins

Darwinistler, insanın gözleri renkleri ayırt etmek için yalnızca üç fotoreseptöre bağlı iken mantis karidesinin gözünde on altı reseptör olduğunu, bu canlının ultraviyole ışınlarını bile algılayabildiğini ve bunun hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, işçi arıların yeni doğmuş larvaları son derece dikkatli ve özenli bir şekilde beslediklerini, öyle ki, tek bir larvanın büyüme dönemi boyunca yaklaşık 10.000 kere işçi arılar tarafından ziyaret edildiğini ve bunu tesadüflerin hiçbir canlıya yaptırmayı asla başaramayacağını düşünmezler.

Darwinistler, her larvanın farklı dönemlerinde farklı şekilde beslendiğini ve işçi arıların bu konuda hiçbir hataya düşmeden tüm larvalara büyüklüklerine göre besin verdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, larvaların 7. günlerinde yemek yemeyi kestiklerini, bakıcı arıların larvaların bulundukları hücrelerin ağızlarını mumdan yapılmış, hafif kubbeli bir kapak ile tamamen kapattıklarını, larvaların da kendi ürettikleri bir madde ile bulundukları odaların etrafında koza örerek kendilerini buraya hapsedip pupa

evresine geçtiklerini ve tüm bunların larvaların gelişiminin tam olarak 7. gününde olması gerektiğini, bütün bunları istisnasız olarak, hem larvaların hem de bakıcı arıların nasıl olup da bildiğini düşünmezler.

Darwinistler, arı larvalarının ördükleri kozanın içinde bulunan "fibroin" isimli proteinin kuvvetli bir bakteri öldürücü ve enfeksiyon giderici olduğunu ve kozanın bu özelliği sayesinde larvaların mikroplardan korunduklarını düşünmezler.

Darwinistler, gözü, kanadı, beyni olmayan, henüz dış dünyayı hiç görmemiş, nasıl şartlarda bir yaşam süreceğinin farkında olmayan bir larvanın, kendi kendine karar verip, bakterilere karşı korumalı, özel formüle sahip bir maddeyi nasıl oluşturabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, pupa evresindeyken kozanın içindeki arının kullanacağı özel yapılı kanatların, yapacağı işlere uygun yapıdaki gözlerinin, düşmanları için kullanacağı iğnesinin, salgı bezlerinin, balmumu üretmesini sağlayacak mekanizmasının ve üreme sisteminin, polen toplamaya yarayan tüylerinin, kısacası bütün vücut sistemlerinin eksiksiz olarak geliştiğini ve tüm bu özelliklerin geliştiği üç haftanın sonunda arının kozadan çıkmaya hazır olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, dünyanın her yerinde, arıların, birbirlerinden habersiz olmalarına rağmen, daima aynı şekilde petek yaptıklarını, aynı şekilde bal topladıklarını, aynı haberleşme ve yuva sistemine sahip olduklarını, hep aynı iş bölümüne sahip olduklarını ve bunun asla tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, arı kuşlarının nasıl olup da 10 gramdan daha az bir yakıtla Meksika Körfezi'ni (1500 km) geçebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, termit kulelerinde bulunan iklimlendirme ve havalandırma sistemlerinin, donanım ve enerji sarfiyatı bakımından mükemmel olduğunu, canlıların bu üstün mimarlık özelliğini hiçbir şekilde tesadüfen kazanamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, kutup balıkları ve kurbağaların uygun olmayan iklim şartlarından dolayı kendilerini dondurmalarını ve sonra yeniden hayata dönmelerini ve bu dönem boyunca donmanın etkisiyle organlarının hasara uğramamasını hiçbir şekilde açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, arıların, kaplumbağaların ve kuşların haritaları olmadan uzun mesafeli yolculuklar yapabilme özelliklerini, bu özellikleri hayvanlara ilham edenin ise Yüce Allah olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yaprakların fotosentez işlemi ile yılda 300 milyar ton şeker üretimi yaparak dünyanın en büyük kimyasal işlemini gerçekleştirdiklerini ve böyle bir işlemin laboratuvar ortamında bilinçli koşullar altında bile gerçekleştirilemediğini düşünmezler.

Darwinistler, Ornia ochrea adlı sinek türünün, kulaklarının arasında yarım milimetrelik bir mesafe olmasına rağmen sesin kaynağını tüm canlılardan dahi iyi tespit edebiliyor olmasını, böyle olağanüstü bir yeteneği, bilinçsiz tesadüflerin gerçekleştiremeyeceğini ve yine aynı küçük sineğin tüm özellikleri ile onu yaratan sonsuz ilim ve kudret sahibi Yaratıcımızın üstün yaratma sanatını sergilediğini düşünmezler.

Tabiiyyun (naturalizm), maddiyyun (materyalizm) felsefesinden doğan zalim bir akım, âhirzamanda gittikçe maddiyatçı felsefe aracılığıyla yayılarak kuvvet bulup, Allah'ın hakimiyetini inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir padişahı tanımayan ve ordudaki zabitan (subaylar) ve efrad (fertler) onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşi bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûna (türlü türlü) hâkimiyet verir. Öyle de: Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları (fertleri), birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet (terbiye) verir... Bir sineğe mağlub olan ve bir sineğin kanadını bile icad edemeyen âciz bir insanın uluhiyet (ilahlık) dava etmesi, ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur."22

Darwinistler, bazı ilaçların yapımında da kullanılan tek hücreli mantarlar olan küflerin, tesadüfen ortaya çıkamayacağını, Allah'ın yaratmasıyla var olduklarını düşünmezler.

Yeryüzündeki tüm canlıların evrim geçirdiğini iddia eden Darwinistler, birbirlerine hiç ihtiyaç duymadıkları halde, toprağın oluşumunu sağlamak için bir araya gelen mantar ve alglerin ortak yaşam ürünü olan likenlerin tesadüfen ortaya çıkamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kas sistemleri olmadığı halde üzerlerine konan böceği avlamak için hızla yapraklarını kapatan, avladıkları böceği sindirecek enzimleri üreten, herhangi bir beyne, göze ve şuura sahip olmayan etobur bitkilerin, tesadüfen gelişen doğa olayları sonucu oluştuğunu söylemenin mantıksızlığını düşünmezler.

Darwinistler, ördeklerin suyun yüzeyinde kalmalarını sağlayan sebebin havayı vücutlarında taşımaları olduğunu, vücutlarında küçük balonlara benzeyen hava kesecikleri bulunduğunu, ördeğin suya dalmak isteğinde bu hava keseciklerindeki havayı dışarıya boşalttığını, bu özelliklerin ördeğe, tüm varlıkları yaratan Yüce Allah tarafından verilmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, 0,5 hektarlık bir çiftlik toprağında, yaklaşık olarak birkaç ton bakteri ve 1 ton mantar, 100 kg tek hücreli protozoan hayvanı, yaklaşık 50 kg maya ve aynı miktarda alg (su yosunu) bulunduğunu, bu varlıkların her birinin yaşadıkları topraklara oldukça büyük faydalar sağladıklarını ve son derece kompleks olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, mikro canlıların Allah'ın yaratmasındaki üstün akıl, sanat ve kudreti nasıl yansıttığını, bunları şuursuz tesadüflerle açıklamaya çalıştıkça nasıl büyük bir çıkmaza düştüklerini düşünmezler.

Darwinistler, ne kadar renkli bir dünyada yaşadıklarını, çevrelerinde böyle bir renk çeşitliliğinin nasıl olduğunu, renklerin olmadığı bir dünyanın nasıl olabileceğini hiç düşünmezler.

Darwinistler, bakterilerin, havadan nitrojeni (azot) alıp onu yapı taşlarımız olan nükleotidlere ve aminoasitlere dönüştürdüklerini ve bunun yeryüzünde, insan da dahil başka hiçbir canlının gerçekleştiremeyeceği gerçek anlamda hayranlık uyandırıcı bir işlem olduğunu düşünmezler.

Darwinistler birkaç cm'lik beyni basit sinir düğümlerinden oluşan kraliçe arının kendi iradesi ve aklıyla, petek hücrelerinin ne için inşa edildiğini kavramasının ve

bunları hiç birbirine karıştırmadan, en uygun yumurtlamayı yapmasının nasıl mümkün olduğunu düşünmezler.

Darwinistler yaratıldıkları ilk andan itibaren yüz milyonlarca yıldır hiç bir değişim geçirmeden var olan yusufçukların en iyi helikopterlerden bile daha iyi manevra yapabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, Bir Bitkinin Mucizelerle Yaratılmış Olduğunu Düşünmezler

Her bir kelimesi bir kitabı ve her bir harfi bir satırı içerisinde tutan bir kitabın, katipsiz (yazıcısız) vücudu (ortaya çıkması) mümkün değildir. Kainat kitabı da Nakkaş-ı Ezelinin (evveli olmayan, her şeyi en güzel şekilde işleyen Allah) vücub-u vücuduna (var olmasına) bağlıdır.23

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, gelincik çiçeklerinin polenlerini, polen taşıyıcı böceklerin en fazla olduğu saatlerde yaymalarını, biyolojik saatleri ile kendi çiçeklenmelerinin gelişimini sağladıklarını tesadüflerle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, mısır ve fasulye bitkilerinin düşmanlarından korunmak için yapraklarında özel bir salgı salgıladıklarını, bu salgı ile parazit yaşayan eşek arılarını bulundukları yere toplayarak adeta paralı asker gibi kullandıklarını, bu savunma stratejisinin herhangi bir şuura sahip olmayan bitki tarafından gerçekleştirilmiş olmasının mümkün olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, çoğu küçük tahta parçalarına benzeyen tohumlardan nasıl belli bir süre sonra 4-5 metre uzunluğunda ve yüzlerce kilo ağırlığında dev ağaçlar oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler, güllere renklerini veren, yapraklarındaki kıvrımları belirleyen, çiçeğinin yapraklarının kadifemsi yumuşaklığını, dünyanın neresine giderseniz gidin aynı muhteşem gül kokusunu belirleyen bilgilerin gülün genlerine nasıl yerleştiğini, bunun bütün bitki türleri için geçerli olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler kuru sopaya benzeyen asma dallarından tatlı ve su dolu kesecikler halinde üzümlerin nasıl çıktığını, üzüm kabuklarını fındık kabuklarından farklı kılanın, bu iki meyvenin renklerini, tatlarını, kokularını, içindeki vitaminleri, birinin sulu birinin kuru yapılarda olmasını sağlayanın tohumların genlerindeki bilgiler olduğunu, her zaman fındık tohumlarından fındıkların, üzüm tohumlarından ise üzümlerin çıktığını düşünmezler.

Şartlar uygun olmadığı için on yıllarca hatta yüzyıllarca uyku durumunda kalan ve sonra filizlenebilen tohumlar vardır. Darwinistler, yer değiştirme gibi bir alternatifleri olmayan bitkilerin zor koşullarda yaşamlarını sürdürebilmelerini sağlayan böyle bir mekanizmanın varlığını nereden bildiklerini düşünmezler.

Darwinistler toprağın genel olarak çürütücü, parçalayıcı özelliğinin olduğunu ancak toprağın içindeki tohum ve milimetrenin yarısı inceliğindeki köklerin, toprakta hiçbir zarar görmediklerini aksine toprağı kullanarak sürekli gelişip büyüdüklerini düşünmezler.

Darwinistler, toprağın altında filizlenmekte olan tohumların yüzeye çıkış yolları kapatılsa da önlerine çıkan her engelin etrafından dolaşacak kadar uzun filizler çıkartarak ya da büyüdükleri yerde baskı yaratarak her halükarda gün ışığına ulaşmayı başardıklarını düşünmezler.

Fotosentez oldukça karmaşık bir olaydır ve bir hücrenin içerisindeki organelde ortaya çıkması olanaksız görülmektedir. Çünkü tüm kademelerin birden oluşması olanaksız, tek tek ortaya çıkması da anlamsızdır.24

Prof. Ali Demirsoy

Darwinistler, bir yaprağın sadece 1 milimetre karesinde 500 bin adet klorofil bulunduğunu, bir başka deyişle, fotosentez için gerekli olan ve insanların hiçbir şekilde laboratuvarlarda elde edemedikleri bu muhteşem molekülün, nasıl olup da bir yaprağın içinde milyonlarca sayıda bulunabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, son derece kompleks bir işlem olan fotosentez işleminin rastlantılar sonucu gelişemeyeceğini, bir hücre tarafından sonradan öğrenilemeyeceğini, yeryüzünde yaşayan ilk bitki hücrelerinin fotosentez yapmak için özel olarak tasarlanmış olduklarını, yani bitkileri, fotosentez yeteneğiyle birlikte Yüce Allah'ın yaratmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzünde yeşil bitkilerin dışında fotosentez yapabilen alglerin, %30 oranında karbondioksit gazını içine çekerek, gezegenin %70'lik oksijen ihtiyacını nasıl karşıladığını düşünmezler.

Adi bir muntazam makine, intizam ve mizanlı (dengeli) heyetiyle şeksiz (şüphesiz), bir mahir (hünerli) ve dikkatli ustayı gösterdiği gibi; kainatı dolduran hadsiz (sonsuz) zihayat (canlı) makineler de, her birisi binbir mücizat-ı ilmiyeyi (ilmi mucizeleri) gösteriyorlar. Elbette yıldız böceğinin ışığına nisbeten güneşin ziyası (ışığı) derecesinde ilmin cilveleri ile o zihayatlar (canlılar), usta ve sermedi (ebedi) sanatkarlarının vücub-u vücuduna (var olmasına) ve mabudiyetine pek parlak şehadet ederler (şahidlik eder).25

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler aynı özelliğe sahip toprağa ekilmiş ve aynı güneşten ışık alan, aynı su ile sulanan tüm bitkilerin kendi özelliklerine göre renklerinin, kokularının ve şekillerinin farklı olmasının Allah'ın yaratma sanatına bir delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tahta görünümlü bir cisimden, "tohum"dan, tam ayarında şekerleriyle, özel kokularıyla, lezzetleriyle meyvelerin çıkması için gereken bilgilerin tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, akçaağaç gibi bazı ağaç türlerinin sıcakta saatte yaklaşık 265 litre su kaybettikleri halde susuz kalmadıkları olağanüstü bir kök sistemine nasıl sahip olduklarını, böyle bir sistemin kör tesadüflerin eseri olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, polenlerin bitkinin üreme hücrelerini içerdiğini, bu hücrelerin ise dış etkilerden zarar görmeden canlılığını koruyabilmesi için mükemmel bir ambalaj sistemine sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, polenlerin dış kısımlarının organik alemde bilinen en dayanıklı madde olan "ekzin" ile kaplı olduğunu, bu sayede yüksek basınç ve sıcaklıktan korunan polenlerin hangi metotla taşınırlarsa taşınsın, ana gövdeden kilometrelerce uzaklıkta dahi canlılıklarını sürdürebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzünde 500.000'den fazla bitki çeşidi bulunduğunu, bu bitki türlerinin her birinin kendi içinde özel tasarımlara ve türlerine özgü sistemlere sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin fotosentez için gerekli maddeleri topraktan alabilmek amacıyla kök sistemine ihtiyaç duyduklarını, bu mekanizmayı ise bitkilerin tasarlamış olmasının mümkün olamayacağını düşünmezler.

Hiçbir hücre, biyolojik bir işlevi, sözcüğün gerçek anlamında "öğrenme" olanağına sahip değildir. Bir hücrenin solunum ya da fotosentez yapma gibi bir işlevi doğuşu sırasında yerine getirebilecek konumda olmayıp, daha sonraki yaşam süreci içinde bunun üstesinden gelebilecek duruma gelmesi, bu işlevi sağlayacak beceriyi edinmesi olanaksızdır.26

Alman biyolog Hoimar Von Ditfurth

Darwinistler, bitkilerin her türünün kendine has koku, tat, renk gibi özellikler içerdiğini, tek bir bitki hücresinin dahi zaman içerisinde tesadüfler ile meydana gelemeyecek kadar kompleks bir sisteme sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, havada bu kadar çok polen dolaşırken, nasıl olup da bir bitki çeşidinin polenlerinin başka bir bitki türü tarafından tutulmadan sadece kendi türünden bitkilere ulaştırılmakta olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bilim adamlarının laboratuvar ortamında tam manasıyla gerçekleştiremedikleri "fotosentez" işleminin, bilince sahip olmayan bitkiler tarafından düzenli olarak gerçekleştirildiğini düşünmezler.

Darwinistler, çöl bitkilerinin, kuraklık durumunda, tohum halinde uykuda kalarak kendilerini susuzluktan koruduklarını, yağmurdan sonra çok çabuk bir şekilde tohumlarını açıp yeşerdiklerini, şuuru olmayan bitkilerin bu planı nasıl yaptıklarını düşünmezler.

Darwinistler, bir tohumun, oluşturacağı ağacın şeklini, biçimini, rengini, meyve verecekse meyvesini, açacak olan çiçeğini, çiçeğin kokusunu ve bu ağacın sahip olduğu diğer tüm detayların bilgisini bilmekte olduğunu düşünmezler.

Evet baharımızda yer yüzünü bir mahşer eden (toplayan) , yüzbin haşir (toplanan) nümunelerini icad eden Kadîr-i Mutlak'a (Kudret Sahibi Allah), Cennet'in icadı nasıl ağır olabilir?27

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, tek bir tane tohumun, bir süre sonra kendi kendine 4-5 metre uzunluğunda yüzlerce kilo ağırlığında dev bir ağaç haline gelişini ve bunun aşamalı evrim senaryolarının hiçbiri ile açıklanamadığını düşünmezler.

Darwinistler, tohumun bir bitkiyi veya dev ağaçları ortaya çıkarabilmek için yalnızca kendi içinde hazır bulunan besini, toprak, su ve güneş ışığını kullandığını ve bunun sonucunda cilalanmış kabukları, eşsiz kokuları, mükemmel tatları ile birbirinden güzel meyvelerin nasıl ortaya çıktığını düşünmezler.

Darwinistler, kozalaklı ağaç yapraklarının, nasıl olup da soğuğa karşı özel bir tedbir mekanizmasına sahip olduklarını, üzerlerindeki mumlu yüzeyin suyun buharlaşmasını engellediğini ve yaprağa dayanıklılık kazandırdığını düşünmezler.

Darwinistler, bir çiçeğin kırmızı renginin, yapraklarındaki kıvrımlarının, sahip olacağı yaprak sayısının, yapraklarının yumuşaklığının, kadifemsi yapısının, sahip olacağı kokunun, bir meyvenin üzerindeki cilalı kabuğun, içindeki çekirdeklerin sırasının, sapının dayanıklılığının, kısacası bitkilerle ilgili her detayın embriyoya yerleştirilmiş olduğunu, hiçbir tesadüfün bu kadar detaylı bilgileri, küçük embriyonun içine toplama gücünün olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bir tohumun embriyosunun gelişene kadar özenle korunması gerektiğini, bunun için farklı türlere göre değişiklik gösteren tohum kılıflarının bulunduğunu ve bitkinin bulunduğu çevre şartlarına göre bu kılıfın dayanıklılığının özel olarak belirlenmiş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri bir tohumun, çevresindeki düşmanları uzaklaştıracak özel bir sistem ile donatıldığını, kimilerinin acı bir madde ile kaplı olduğunu ve bunu kendi içindeki bilgilerle ürettiğini düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitki türlerinin tohumlarının dış zarlarında jölemsi bir maddenin bulunduğunu, kompleks şekerlerden oluşan bu maddenin su ile karıştığında kolayca şiştiğini ve bu sayede tohumun nemli maddelerin üzerine yapışabileceğini, bunun da filizlenme sırasında çok etkili olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitki türlerinin tohumlarının dış zarlarındaki bu jölemsi maddenin, o bitki tohumunda bilinçli olarak üretilmiş olduğunu da düşünmezler.

Darwinistler, fasulye tanesinin, yani tohumunun anne bitkiye olan bağlantı noktasındaki 'micropyle" adı verilen, bebeklerdeki göbek bağına benzetilebilecek özel geçiş yerinde yumurtacığın içindeki dişi üreme hücresini döllemeye yarayan tüplerin bulunduğunu, aynı zamanda zamanı geldiğinde suyun bu delikten geçerek tohumun filizlenmesini sağladığını düşünmezler.

Darwinistler, Zanonia bitkisinin havada uçan tohumlarının ağırlık merkezinin son derece eşit ölçülerde dengelendiğini, bu özel dengeye göre tohumların uzak noktalara da fırlatılabildiğini ve bu özel düzenin hiçbir şekilde tesadüflerle meydana gelemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, tere benzeri bitkilerin tohumlarının hidrofob (su geçirmeyen) bir cila ile kaplı olduğunu, bu cilanın onların suyun yüzey gerilimini kullanmalarını ve dolayısıyla batmamalarını sağladığını ve söz konusu tohumların ancak böyle bir sistem sayesinde ırmakları yüzerek geçebileceklerini düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin kurak mevsimlerde hayatta kalmak için uyku haline geçmeleri gerektiğini bildiklerini ve bunun için de sahip oldukları suyu, dokularından genetik bir kontrol sonucunda kaybettiklerini, sahip oldukları absisik asit adlı bir hormon vesilesiyle tohum içindeki hormonların uyku durumunda yavaşladığını, solunumun azaldığını, beslenmenin ve büyümenin olmadığını, bunun üstün bir bilinçle gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, hava şartları kötüye gittiğinde, toprak altındaki bir tohumun bundan nasıl haberdar olduğunu ve filizlenmeyi geciktirmek için nasıl önlem almaya karar verdiğini düşünmezler.

Meselâ, bahar mevsiminde cennet hurileri tarzında bütün ağaçları sündüs-misal libaslar (giyecekler) ile giydirip, çiçek ve meyvelerin murassaatıyla (değerli

taşlarıyla) süslendirip hizmetkâr ederek onların latif elleri olan dallarıyla, çeşit çeşit en tatlı, en musanna (süslü) meyveleri bize takdim etmek; hem zehirli bir sineğin eliyle şifalı en tatlı balı bize yedirmek; hem en güzel ve yumuşak bir libası (giyeceği) elsiz bir böceğin eliyle bize giydirmek; hem rahmetin büyük bir hazinesini küçük bir çekirdek içinde bizim için saklamak; ne kadar cemil bir kerem (güzel bir lütuf), ne kadar latif bir rahmet eseri olduğu bedaheten (apaçık) anlaşılır. Hem insan ve bazı canavarlardan başka, Güneş ve Ay ve Arz'dan tut, tâ en küçük mahluka kadar her şey kemal-i dikkatle (tam bir dikkatle) vazifesine çalışması, zerrece haddinden tecavüz etmemesi (haddini aşmaması), bir azîm (kararlı) heybet tahtında umumî bir itaat bulunması; büyük bir celal (güzellik) ve izzet sahibinin emriyle hareket ettiklerini gösteriyor. Hem gerek nebatî (bitkisel) ve gerek hayvanî ve gerek insanî bütün vâlidelerin (annelerin) o rahîm şefkatleriyle ve süt gibi o latif gıda ile o âciz ve zaîf (zayıf) yavruların terbiyesi, ne kadar geniş bir rahmetin cilvesi işlediği bedaheten (açık bir şekilde) anlaşılır.28

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, Arktik tundralarındaki Lupin bitkisinin, hava tahmini yaparak eğer şartlar olumsuzsa çimlenmediğini ve toprak altında bir nevi uykuya geçerek havaların düzelmesini beklediğini, uygun ortam gelene kadar gerekirse yüzlerce yıl bekleyerek, şartlar düzeldiğinde kaldıkları yerden gelişmeye devam ettiklerini düşünmezler. (www.evrimmasali.com)

Darwinistler, filizlenen bitkinin köklerinde yerçekimi sinyallerini algılayan hücrelerin, yukarıya doğru yükselen kısmında ise ışığa duyarlı hücrelerin bulunduğunu, yerçekimi ve ışığın, köklerin ve filizin büyüme yönünü belirlediklerini, farklı yöne doğru bir eğilme meydana geldiğinde büyümeyi tekrar dikey yöne doğru düzelttiklerini düşünmezler.

Darwinistler, ışığı besine çeviren fotosentez sistemleriyle, hiç durmadan enerji ve oksijen üreten, doğayı temizleyen, ekolojik dengeyi sağlayan mekanizmalara sahip olan yaprakların, şuursuz tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, güneş enerjisini kimyasal enerjiye dönüştürerek bütün canlılar için temel besin kaynağı olan karbonhidratları üreten bitkilerin, bu işlemi saniyenin milyarda biri kadar kısa bir sürede yapmayı nasıl başardıklarını düşünmezler.

Darwinistler, merkezi sinir sistemi ve bunu kontrol eden bir beyinleri olmayan bitkilerin, toprağın içinden belirli oranlarda mineralleri ve suyu alarak, havayı ve güneş ışığını kullanarak insanlar için besin üretmelerindeki mükemmelliği düşünmezler.

Darwinistler, herhangi bir akla sahip olmayan akçaağaçların ürettikleri, -insanların ürettikleri böcek ilaçlarından çok daha etkili olan- tanen maddesiyle, zararlı böceklere karşı bir koruma sağlamalarının rastlantılarla açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkinin bütün sistemlerinde mevcut olan indirgenemez komplekslik özelliğinin evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin üremeleri için gerekli olan polenlerin, rüzgarla taşınma esnasında, yüzlerce kilometre uzaklıktaki kendi türlerine ait bitkilere nasıl ulaşabildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, suyla temas eder etmez çimlenmeye başlayan tohumlar içinde bir istisna olan Hindistan cevizi palmiyesi tohumlarının, dayanıklı kabukları sayesinde suda yaptıkları 80 günlük uzun yolculuğa rağmen çimlenmemelerinde ve bu şekilde nesillerini devam ettirebilmelerinde bir olağanüstülük olduğunu düşünmezler.

Madem muntazam bir fiil failsiz olmaz. Manidar bir kitap katipsiz olmaz. Sanatlı bir nakış nakkaşsız olmaz... Elbette şu kainatı dolduran ef'al-i hakimanenin (hükmeden işlerin) bir faili ve yeryüzünün mevsim bemevsim tazelenen hayret-feza nukuşlarının (hayret veren nakışlarının), manidar mektubatının (mektuplarının) bir katibi, bir nakkaşı vardır.29

Darwinistler, ağaçların, hiçbir pompa veya hidrofor sistemi olmadan ihtiyaçları olan suyu metrelerce uzunluktaki en uç dallarda bulunan yapraklara kadar ulaştırabilmelerinin tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, ağaçların sadece sonbaharda yapraklarını dökmek için hücrelerinde gerçekleştirdikleri karmaşık biyokimyasal olayları hangi irade, akıl ve bilinçle meydana getirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, çınar ağaçlarının bünyelerinde barındırdıkları zehri, kendilerine zarar vermeden, bulundukları topraktaki yabani otlardan korunmak için toprağa aktarmalarındaki üstün ve akılcı sistemin tesadüfen asla oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin, düşmanlarına karşı kendilerini koruyabilecek pek çok savunma mekanizması ile birlikte yaratılmış olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bir yaprağın, hasar gördüğü yerden jasmonik asit salgılayarak diğer yaprakların saldırıdan haberdar olmalarını ve savunmaya geçmelerini sağlamasını, evrim teorisiyle açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Bütün meyveler ve içindeki tohumcuklar; hikmet-i Rabbaniyetin birer mucizesi, sanat-ı İlahiyenin (İlahi sanatların) birer harikası, rahmet-i İlahiyenin (Allah'ın sonsuz rahmetinin) birer hediyesi, vahdet-i İlahiyenin (Bir olan Allah'ın) birer bürhan-ı maddisi (maddeye ait delili), ahirette eltaf-ı İlahiyenin (İlahi lütufların) birer müjdecisi, kudretinin ihatasına (tam kavranmasına) ve ilminin şümulüne (kaplamasına) birer şahid-i sadık (doğru, dürüst şahit) oldukları gibi; şunlar, alem-i kesretin (tüm varlıklar aleminin) aktarında (her tarafında) ve şu ağaç gibi tekessür etmiş (çoğalmış) bir nevi alemin etrafında, vahdet ayineleridirler (Allah'ın Birliğinin yansımalarıdır). Enzarı kesretten vahdete (bakışları çokluktan tekliğe) çeviriyorlar.30

Darwinistler, bitkilerin ve bitki yapraklarının üstün bir serinleme mekanizmasına sahip olduklarını ve bu sistemi kör tesadüflerle izah edemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, yaprakların, üst yüzeylerindeki kütiküla adı verilen bir tür su geçirmez, koruyucu cila sayesinde su kaybını minimuma indirebilmelerini evrimle hiçbir şekilde açıklayamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, çöl bitkilerinin suyu buharlaştırmaktan çok suyu muhafaza edecek, çöl ortamına uygun özelliklere sahip olmalarının, tesadüflerle açıklanmasının mümkün olmayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bazı bitkilerin dış yüzeylerinin odunsu ve kuru maddeyle kaplı olmasına rağmen, suyu pompalama mekanizmaları sayesinde bünyelerinden tonlarca su geçirebilmelerini ve bu mekanizmanın yokluğunda yeryüzündeki yaşamın devamının olamayacağını düşünmezler. (www.bitkidunyasi.net)

Darwinistler, aynı toprakta yetişmesine, aynı su ile sulanmasına rağmen, benzersiz renk, farklı koku ve tatlara sahip bitkileri, insan ruhuna en hoş gelecek şekilde Allah'ın yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, kapkara bir çamurun içerisinde yetişen meyvelerin, bir kimyager gibi topraktan sadece insanlar için gerekli olacak mineralleri özümseyip almalarının evrimle hiçbir şekilde açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, hiçbir düşünme yeteneği olmayan bazı ağaçların savunma taktiği kullanarak, sonbaharda kendilerini zararlı böceklerden korumak için yapraklarında özel kompleks boya molekülleri (pigment) üreterek, göz alıcı renklere büründürmelerinin tesadüfen olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, soğuk iklim koşullarında yaşayan ağaç yapraklarının üzerlerinin mum benzeri bir madde ile kaplı olmasını ve bu yüzden yaprakların su kaybetmeden yaşamlarını sürdürebilmelerinin kör tesadüflerle izah edilemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, kar yükünden zarar görmemesi için evlerin çatılarını koni biçiminde inşa eden mühendislerin, aslında Allah'ın yarattığı kozalaklı ağaçların şekillerinden ilham aldıklarını ve doğada mühendislere ilham veren daha pek çok akılcı yapının bulunduğunu, bunların hiçbir şekilde tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin, yaşamaları ve nesillerini devam ettirebilmeleri için sahip oldukları biyolojik saatin varlığının evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, Edinburg Üniversitesi Hücre ve Moleküler Biyoloji Enstitüsü üyesi olan Anthony Trewavas'ın Nature dergisinin 21 Şubat 2002 sayısındaki "Bitkilerdeki Bilinç: Akıldan Yoksun Beceriler" başlıklı makalesindeki: "Bitki hücreleri birbiriyle kimi zaman proteinleri ve hormonları; kimi zaman nükleik asit, karbonhidrat ve şekerleri; kimi zaman da kimyasal ve elektriksel sinyalleri kullanarak haberleşirler. Bireysel bitki hücrelerinin çok miktardaki bu bilgiyi nasıl barındırdıkları anlaşılamamaktadır..." itirafının kendi teorilerini çürüttüğünü düşünmezler.

Başını kaldır, gözünü aç! Şu kainat kitab-ı kebirine (büyük kitap) bir bak; göreceksin ki; o kainat hey'et-i mecmuası (tamamı) üstünde, büyüklüğü nisbetinde bir vuzuh (netlik) ile hatem-i vahdeti (Tekliğin mührünü) gösteriyor.31

Darwinistler, Lotus bitkisinin, üzerindeki toz taneciklerini, düşen yağmur damlalarını hareket ettirerek temizlemesindeki şuurun tesadüfle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, bitkilerin düşmanlarından korunmak için insanları bile aldatacak mükemmellikte taklit yeteneğine sahip olmalarının evrim teorisi ile açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, muhteşem matematiksel bir altın oranı ifade eden ve Fibonacci serisi olarak bilinen özel dizilime, bitkilerde sıkça rastlanmasının evrimle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, Evrenin Oluşumu Üzerinde Düşünmezler

Darwinistler, evrendeki çok sayıda irili ufaklı gezegenin her birinin uzaydaki konumlarının ve hareketlerinin sayısız detaylarıyla özel olarak ayarlanmış olduğunu, sadece gezegenlerin konumlarındaki milimetrik bir değişimin bile evrendeki iç içe geçmiş bütün dengeleri altüst edebileceğini düşünmezler.

Darwinistler, Ay ile Dünya arasındaki mesafenin, Dünya'daki hayatın devamı ve birçok yaşamsal dengenin sağlanması açısından son derece önemli olduğunu ve bu mesafedeki en küçük bir farklılığın bile hayati olumsuzluklara sebebiyet vereceğini düşünmezler.

Darwinistler, eğer Dünya'ya ulaşan Güneş enerjisinde %10'luk bir azalma olsa yeryüzünün metrelerce kalınlıkta bir buzul tabakası ile örtüleceğini düşünmezler.

Şu koca güneş gök denizinde Şems-i Ezeli'nin Nur (her zaman var olan sonsuz nur sahibi Allah) isminden tecelli eden bir lemasının (ışığının) katremisal (damla gibi) bir ayinesidir (aynası, görüntüsüdür).32

Şu kainatın lambası olan güneş, kainat sahibinin vücuduna ve vahdaniyetine güneş gibi parlak ve nurani bir penceredir.33

Darwinistler Dünya'nın ekseninde 23o27´lık bir eğim olmasa, kutuplarla ekvator arasında atmosferin oluşumunu engelleyecek derecede aşırı sıcaklık olacağını ve yaşamın varlığının imkansız hale geleceğini düşünmezler.

Darwinistler atmosfer basıncı şu anki değerinden bir kat daha fazla olsa, atmosferdeki su buharı oranının azalacağını ve Dünya üzerindeki karaların tamamının çölleşeceğini, bunun sonucunda da yaşamın imkansızlaşacağını düşünmezler.

Darwinistler yaklaşık 15 milyar yıl önce tek bir noktada meydana gelen büyük bir patlama ile içinde yaşadığımız evrenin ortaya çıktığını; ancak büyük bir patlamanın aslında büyük bir karmaşaya neden olması gerektiğini, maddenin atom veya atom altı parçacıklar olarak uzay boşluğunda "rastgele" dağılmaları gerektiğini, ama böyle olmadığını, bunun yerine son derece sistemli ve düzenli bir evrenin ortaya çıktığını yani yaratıldığını düşünmezler.

Darwinistler, Güneş'te meydana gelen patlamaların açığa çıkardığı enerjinin oldukça büyük olduğunu, tek bir patlamanın Hiroşima'ya atılanın benzeri olan 100 milyar ton atom bombasının gücüne eşit olduğunu, bu yakıcı etkinin de atmosfer aracılığıyla Dünya'ya en ideal şekliyle ulaştığını düşünmezler.

Darwinistler, oksijenin yakıcı bir element olduğunu ve aslında bizim bedenimizi de yakması gerektiğini, bunu engellemek için, oksijenin atmosferdeki formu olan O2'nin dikkat çekici bir biçimde "asal" kılındığını, yani kolay kolay reaksiyona girmediğini düşünmezler.

Şu dünyanın sekeratını (sonunu), âyât-ı Kur'aniyenin (Kuran'ın ayetlerinin) işaret ettiği surette tahayyül etmek (hayal etmek) istersen, bak: Şu kâinatın eczaları (parçaları), dakik, ulvî (yüce) bir nizam ile birbirine bağlanmış. Hafî (gizli), nazik, latif bir rabıta (bağ) ile tutunmuş ve o derece bir intizam içindedir ki; eğer ecram-ı

ulviyeden (yıldızlardan) tek bir cirm (tek bir tanesi), "Kün" ("Ol") emrine veya "Mihverinden çık" ("Yörüngenden çık") hitabına mazhar (sahip) olunca, şu dünya sekerata (can çekişmeye) başlar.34

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, hücre zarından ağaç kabuğuna, göz merceğinden bir geyiğin boynuzlarına, yumurta beyazından yılan zehirine kadar son derece farklı organik yapıların hepsinin karbon temelli bileşiklerden oluştuğunu, karbonun hidrojen, oksijen ve azot atomlarıyla çok farklı geometrik şekil ve sıralamalarda birleşerek son derece farklı maddeler meydana getirdiğini, karbonun bu özelliğinin Dünya üzerinde yaşamı mümkün hale getirdiğini düşünmezler.

Darwinistler, suyun bilinen tüm sıvıların aksine, + 4°C dereceye ulaştıktan sonra beklenmedik bir biçimde genleşmeye başladığını ve böylece dışarıdaki sıcaklık sıfırın altına düşünce buzun suyun yüzeyinden donmaya başladığını, bunun denizin derinliklerinde yaşayan sayısız canlınının yaşamının devamına olanak veren bir özellik olduğunu düşünmezler.

Su, katrandan 10 milyar kat, gliserolden bin kat, zeytinyağından yüz kat ve sülfürik asitten de 25 kat daha akışkandır. Darwinistler suyun bu akışkanlığının dolaşım sisteminin verimli çalışabilmesi açısından çok önemli olduğunu, eğer suyun akışkanlığı katranınkine benzer bir değerde olsa, hiçbir kalbin, içeriği büyük ölçüde sudan oluşan kanı pompalayamayacağını düşünmezler.

Darwinistler evrenin sonsuz olmadığını, sıfır hacme sahip tek bir noktanın patlamasıyla yoktan var olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, evrenin oluşumuna sebep olan Büyük Patlama'nın tüm evreni kapsayan ve olağanüstü bir hassasiyete sahip bir düzen meydana getirdiğini ve bunun yalnızca Allah'ın izniyle gerçekleştiğini düşünmezler.

Darwinistler termodinamiğin ikinci kanununun bir gereği olarak, evrende doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin zamanla bozulmaya uğradığını ve dolayısıyla evren ve içindekilerin gitgide bir sona doğru ilerlemekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı, eğer milyar kere milyarda bir oranda (1/1018) bile farklı olsaydı, evrenin ortaya çıkamayacağını düşünmezler.

Galaksimizdeki yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir (48.280.000 km). Darwinistler, eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı gezegenlerin yörüngelerinin istikrarsız hale geleceğini, eğer biraz daha fazla olsaydı gezegenlerin etrafa dağılacaklarını, dolayısıyla evrende kusursuz bir yaratılış olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, eğer yerçekimi sabiti şimdikinden biraz daha büyük olsaydı, evrendeki büyük yıldızların hepsinin birer kara deliğe dönüşmüş olacağını düşünmezler.

Darwinistler, atomun yalnızca 0.0000001'lik hacminin içinde olağanüstü kompleks atomaltı yapılar olduğunu ve bunların son derece kritik bir hassasiyet ve düzen içinde hareket etmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, fosfor, karbon gibi atomların tesadüfler sonucunda bir araya gelerek, yıldırımlar, volkanlar, ultraviyole ışınları, radyasyon gibi doğal olaylar sonucunda kendilerini kusursuzca organize ederek proteinleri, hücreleri, balıkları, kedileri, tavşanları, aslanları, kuşları, insanları ve tüm canlılığı meydana getirdiklerini iddia ederken, bunların bilinçsiz, akılsız, yeteneksiz, bilgisiz ve cansız olduklarını düşünmezler.

Evrenin yoğunluğu, genişleme hızı, yıldız sistemlerinin, galaksilerin özellikleri, çekim güçleri, yörüngeleri, hareket biçimleri, hızları, içerdikleri madde miktarı, hepsi son derece ince hesaplar ve hassas dengeler üzerine kuruludur. Aynı şekilde Dünyamız, Dünyamızın çevresini saran atmosfer, insanın yaşamına en uygun yapıdaki yeryüzü, bunların tümü olağanüstü bir yaratılış örneğidir. Ancak Darwinistler bu hesaplardaki ve dengelerdeki çok ufak bir oynamanın tüm evrenin düzenini altüst edeceğini düşünmezler.

Darwinistler, suyun şu andaki fiziksel ve kimyasal özelliklerinin veya Dünya'nın atmosfer yapısının ya da ısısının şimdikinden çok az daha farklı olması durumunda "bulut" diye bir şey olamayacağını ve bulut olmadığı durumda da yeryüzünde tatlı su kaynaklarının var olamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, her yıl yağan yağmurun yeryüzündeki hayatın devamı için belli bir ölçüde olmasının, şeklinin ve hız limitinin ayarlanmış olmasının evrim teorisiyle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler; Güneş Sisteminin galaksi merkezi etrafındaki dönüş süratinin saatte tam 720.000 km olduğunu, 200 milyon yıldızı bünyesinde barındıran Samanyolu Galaksisinin uzay içindeki hızının saatte 950.000 km olduğunu, böylesine karmaşık ve süratli bir sistem içinde hiçbir sorun ve çarpışma yaşanmadan Allah'ın kurduğu kusursuz dengeye göre yaşadığımızı düşünmezler.

Darwinistler, cansız, şuursuz atom yığınlarının, Dünya'yı, gezegenleri, Güneş Sistemini, çiçekleri, meyveleri, ağaçları ve bunlar ile tam bir uyum içinde yaşayan insanı, tesadüflerle oluşturamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, evrende var olan irili, ufaklı çok sayıda gezegenin uzaydaki hareketlerinin kritik konumda önem taşıdığını, uzaydaki konumlarının ve hareketlerinin gelişigüzel olmadığını, evrendeki bu dengeleri Allah'ın mükemmel şekilde yarattığını düşünmezler.

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Casiye Suresi, 13)

Darwinistler, İnsanın Muhteşem Yaratılışı Üzerinde Düşünmezler

... işte bütün bu haller, iki kere iki dört eder derecesinde kat'i (kesin olarak) gösterir ki, şu saray-ı acibin (hayret verici saray) ustasına; yani, şu garip alemin sahibine her şey musahhardır (itaatkardır). Her şey O'nun hesabına çalışır. Her şey

O'na bir emirber (emir alan) nefer (asker) hükmündedir. Her şey O'nun kuvvetiyle döner. Her şey O'nun hikmetiyle tanzim olur. Her şey O'nun keremiyle (lütfuyla) muavenet (yardım) eder. Her şey O'nun merhametiyle başkasının imdadına koşar, yani koşturulur. Ey arkadaş! Haddin varsa buna karşı bir söz söyle![35]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, parmak ucunda yükselme hareketi yapılırken dokulara, damarlara ve kaslara hiçbir zarar vermeden hidrolik bir kriko görevi gören ayakların tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, internet teknolojisinin veya basit bir telefon santral sisteminin dahi tesadüfen oluşamayacağını, bunun mühendislik, tasarım, bilgi, bilinç, akıl ve teknoloji gerektirdiğini bildikleri halde, beyindeki gibi olağanüstü komplekslikteki sistemin oluşmasının tesadüflerle açıklanamayacağını düşünmezler.

Tesadüflerin birbiri üzerine eklenerek bir organizma var ettiğini öne süren Darwinistler, ancak tüm organları birden var olduğunda çalışabilen insan vücudunun kusursuz işleyişi üzerinde düşünmezler.

Darwinistler, sürekli kanın içinde dolaşmasına rağmen, sadece damarlardan birinde kanama olduğunda harekete geçip pıhtılaşmayı sağlayan trombin proteininin rastgele değişimler sonucu meydana geldiğini iddia etmenin akıl dışı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tıraş bıçağını dahi tahrip edebilecek kadar güçlü olan mide asitlerinin, midenin kendisine nasıl olup da zarar vermediğini düşünmezler.

Darwinistler, anne karnında ortak bir ana hücreden çoğalarak meydana gelen hücrelerin, bölünme süreci içinde zamanla farklılaşıp ayrı ayrı dokuları, organları oluşturduğunu; dolayısıyla tek bir hücreden insanın burnunun, elinin, böbreğinin oluştuğunu ve bu organları oluşturan hücrelerin gerektiği kadar çoğalıp, tam bir el oluştuğunda veya düzgün bir burun oluştuğunda çoğalmayı durdurduklarını düşünmezler.

Darwinistler, anne karnındaki gelişme sırasında milyarlarca hücrenin her birinin kendisine ait olan yere yerleştiklerini, örneğin beyin hücrelerinin aralarındaki gerekli bilgi iletişimini sağlayacak şekilde yaklaşık 120 trilyon elektrik bağlantısı kurduklarını, bu mükemmel elektronik donanımda tek bir hata yapmadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, insan bedenindeki ortalama 5 milyar kılcal damarın toplam uzunluğunun 950 km'yi bulduğunu, bu damarların en incelerinden 10.000 tanesi yan yana getirildiğinde ancak bir kurşun kalemin kurşun kısmını doldurabileceklerini ve bu daracık kanallardan bir ömür boyu kan akmasını bilinçsiz tesadüflerin asla gerçekleştiremeyeceğini, bunun Allah'ın yüceliğinin apaçık bir delili olduğunu düşünmezler. *(www.yaratilismuzesi.com)*

Darwinistler, bu cümleyi okurlarken gözlerinin yaklaşık 100 milyar işlem yaptığını ve dünyanın en mükemmel sistemlerinden birine Allah'ın dilemesi ve rahmeti ile sahip olduklarını düşünmezler.

Hiç mümkün müdür ki: Ölmüş, kurumuş koca Arzı ihya eden (dünyayı canlandıran) ve o ihya içinde her biri beşer haşri (toplanması) gibi acib (acayip) ,

üçyüz binden ziyade enva-ı mahlukatı (çeşitli canlıları) haşr ü neşredip (yayarak) kudretini gösteren ve o haşr ü neşr içinde nihayet (sonsuz) derecede karışık ve ihtilat (farklılık) içinde, nihayet derecede imtiyaz (ayrıcalık) ve tefrik (ayırım) ile ihata-i ilmiyesini (ilmen her şeyi kuşattığını) gösteren ve bütün semavî (gökyüzü ile ilgili) fermanlarıyla (emirleriyle) beşerin haşrini (toplanmasını) va'detmekle bütün ibadının (bütün kullarının) enzarını (nazarını) saadet-i ebediyeye (ebedi mutluluğa) çeviren ve bütün mevcudatı başbaşa, omuz omuza, elele verdirip emir ve iradesi dairesinde döndürüp birbirine yardımcı ve müsahhar kılmakla azamet-i rububiyetini (Allah'ın terbiye edicilik sıfatının büyüklüğünü) gösteren ve beşeri, şecere-i kâinatın (kainat ağacının) en câmi' (pek çok anlamları ve gerçekleri içinde toplayan) ve en nazik ve en nazenin (ince), en nazdar (nazlı), en niyazdar (dua eden) bir meyvesi yaratıp, kendine muhatab (hitab) ittihaz ederek (kabul ederek) her şeyi ona müsahhar kılmakla, insana bu kadar ehemmiyet verdiğini gösteren bir Kadîr-i Rahîm (her şeye gücü yeten mutlak merhamet sahibi Allah), bir Alîm-i Hakîm (her şeyi bilen ve her şeyi hikmetle yaratan Allah), kıyameti getirmesin? Haşri yapmasın ve yapamasın? Beşeri ihya etmesin (insanı diriltmek) veya edemesin? Mahkeme-i Kübrayı (ahirette hesap vermek) açamasın? Cennet ve Cehennem'i yaratamasın? Hâşâ ve kellâ (asla)!..[36]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, küçücük bir çizikten dolayı insan parmağından sızan bir damla kanın içinde yaklaşık 250 milyon alyuvar, 400 bin akyuvar ve milyonlarca trombosit olduğunu, kanın özelliklerine sahip molekülleri üretmenin ve onları bir arada işlevsel kılmanın büyük bir mucize olduğunu, kanı en ince detayına kadar Allah'ın kusursuzca yarattığını düşünmezler.

Darwinistler, insanın bir yeri kesildiğinde kanının pıhtılaşabilmesi ve insanın kan kaybından ölmemesi için gerekli olan 20 farklı enzimin aynı anda var olması gerektiğini ve bunun hayali evrim mekanizmalarıyla asla açıklanamadığını düşünmezler.

Darwinistler, pıhtılaşmayı sağlayan 20 çeşit enzimin görev alma sırasını belirleyen yöneticinin kim olduğunu, şuursuz atomların bu hayati sıralamayı kendi başlarına yapamayacaklarını ve bu sorunun cevabını Darwinist açıklamalarda asla bulamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, kandaki taşıyıcı proteinlerin vücuttaki diğer yüzlerce çeşit hücrenin ihtiyacı olan maddeleri paketler halinde neden taşıdığını ve bunu hangi bilinç ile yaptığını düşünmezler.

Darwinistler, kan hücrelerinin, vücuda giren oksijen moleküllerini tanıyarak özel olarak ayırt edip seçtiklerini, bunu vücudun tüm hücrelerine taşıdıklarını, ihtiyaca göre hücrelere dağıttıklarını, böyle seçici ve bilinçli bir sistemin asla bilinçsiz tesadüflerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, taşıyıcı kan hücresinin kemik iliğinde doğmasına rağmen insan vücudunu nasıl bu kadar iyi tanıdığını, böbreklerin ihtiyaç duyduğu maddeleri, nasıl hiçbir zaman beyne götürmediklerini ve nasıl olup da üstün bir akılla hareket etmekte olduklarını tesadüflerle açıklayamadıklarını düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerle meydana geldiğini iddia ettikleri insan bedenindeki yüz trilyon hücrenin her gün eksiksiz biçimde kontrol edilmekte olduğunu, hücrelerdeki hataların giderildiğini, ihtiyaçların karşılandığını, atıkların taşındığını ve bu sistemin hataya imkan vermeyecek şekilde son derece kontrollü gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, "en ilkel canlı yapı" olarak tanımladıkları bir virüs ya da bakterinin, hiç tanımadıkları insan vücudunu etkisiz hale getirebilmek için, milyarlarca hücrenin içerisinden antikor ve lökosit adı verilen savunma sistemi elemanlarını son derece sistemli ve akılcı bir şekilde ele geçirmeyi nasıl öğrenmiş olabildiğini düşünmezler.

İnsan vücudunun ya da beyninin son 100,000 yıl içerisinde herhangi bir değişikliğe uğradığını gösteren tek bir delil yoktur. Bu başarılı ve yaygın türler için standart sayılan stasis hadisesidir, fakat (genellikle yanlış anlaşıldığı üzere) sürekli ve kademeli değişim beklentisine karşı üretilmiş garip bir istisna değildir. Bundan on beş bin yıl kadar önce Lascaux ve Altamira mağaralarında resimler çizen Cro-Magnon insanları bizleriz – bu eserlerin hayret verici zenginliği ve güzelliği de, Picasso'nun kendisiyle tıpatıp aynı beyne sahip atalarından zihinsel olarak daha ileri olmadığını çok açık sebeplerle ve sezgilerle ortaya koyuyor.[37]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistler, şuursuz evrimsel süreçlerle geliştiğini iddia ettikleri insan bedeninde, tek bir kasın çalışması sonucunda oluşan ısının kasa zarar vermemesi için vücutta bir sistem olduğunu, kanın, ısı dağıtım mekanizması ile bu ısıyı vücuda dağıttığını ve böyle bir sistemin asla tesadüfen meydana gelemeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri kandaki farklı hücrelerin görevlerini nereden bildiklerini, nasıl hiçbir işlemde hata yapmadıklarını ve nasıl görevlerini bir ömür boyu aksatmadan devam ettirdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz tesadüflerle oluştuğunu iddia ettikleri kan içinde, her saniye 2.5 milyon alyuvar üretiminin yapılması gerektiğini, aksi takdirde kanın akışkanlığının azalması sonucunda damarların tıkanıp, kalbin çalışmasının zorlaşacağını ve bu hayati dengenin asla tesadüfi süreçler ve olaylar sonucunda gerçekleşemeyeceğini düşünmezler. *(www.evrimefsanesi.com)*

Darwinistler, insan gözünün retinadaki görüntüyü, saniyenin onda biri kadar kısa bir sürede oluşturduğunu, görüntünün yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kapladığını ve insan gözünün son teknolojiye sahip 64 adet bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizmaya sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, iskelet sistemindeki kemiklerin birbirlerine tam olarak uyumlu ve belirli uçlardan birbirlerine tutturulmuş kemiklerden oluştuğunu, her biri farklı fonksiyonlara sahip olan kemikler sayesinde hareket etmenin, koşmanın, yürümenin mümkün olduğunu, iskelet sistemi ile bir kere daha Allah'ın yaratma sanatının yüceliğini gözler önüne serdiğini düşünmezler.

Darwinistler, gözün ağ tabakasına ters olarak düşen ışığın, beyinde üç boyutlu ve düz bir görüntü haline getirilmesinin olağanüstü bir kompleksklik ve mükemmel tasarım sergilemekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bir insan beyninde ortalama 100 milyar nöron olduğunu, eğer bu 100 milyar nöronu her saniye birer tane olmak üzere saymak isteseydik, o zaman bütün bu sayım işleminin 3.171 yıl süreceğini, eğer bu 10 mikronluk 100 milyar nöronu tek bir çizgi haline getirebilseydik, bu uzunluğun da tam 1000 kilometre olacağını düşünmezler.

Darwinistler, insan burnunda 1000 civarında değişik koku reseptörü olduğunu, insanın bu 1000 değişik reseptörün kombinasyonlarıyla 10.000'den fazla farklı kokuyu aygılayabildiğini, bunun da burundaki muhteşem koku alma sistemiyle gerçekleştiğini düşünmezler.

Darwinistler, insan derisindeki alıcıların belirli bir süre sonra beyne, cilde temas eden madde ile ilgili sinyalleri göndermeyi durdurması ile insan cildinin kendisiyle temas halinde olan maddeye karşı alışkanlık kazandığını ve onunla ilgili his sinyallerini zamanla iletmemeye başladığını, bunun da insan için ne kadar gerekli ve önemli olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tek bir cümleyi okumanın sadece birkaç saniye sürdüğünü, oysa insan vücudundaki enzimlerden sadece bir tanesi görevini yapmasa, bu cümleyi okumanın 1500 yıl süreceğini düşünmezler. *(www.evrimcilerinitiraflari.com)*

Enzimler, hücreleri hareketlendirip reaksiyonları başlatmak ve hızlandırmakla görevlidirler ve tek bir enzim bir reaksiyonu 1010 defa yani 10 milyar kere hızlandırabilir. Darwinistler, eğer enzimler kendi görevlerini yerine getirmeseler, siz bu cümleyi okuyana kadar sizi yaşatan pek çok reaksiyonun da devreye girmeyi bekleyeceğini ve birbirinden habersiz ve hareketsiz hücrelerin teker teker ölmeye başlayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, sinir uyarılarının saniyede yaklaşık 9 kilometre gibi bir hızla vücudumuzda ilerlediğini ve böylelikle birçok tehlikeden korunmuş olduğumuzu düşünmezler.

Darwinistler, 1 litre kanda 1 gramın milyonda birinden daha az sayıda hormon bulunduğunu ve sayıları bu kadar az olmasına rağmen hormonların vücudumuzun tüm hayati fonksiyonlarında yer aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, kalbimizin her gün vücudumuzda 19.308 km boyunca 36 milyar litre kan pompaladığını düşünmezler.

Darwinistler, kanın, günde yaklaşık olarak 300 kere böbreklerden geçtiğini düşünmezler.

Darwinistler, okuduğumuz her saniyede, retinamızın tıpkı bir bilgisayar gibi 10.000.000.000 (10 milyar) hesaplama gerçekleştirdiğini düşünmezler.

Darwinistler, vücudumuzun yaklaşık 5.6 litre kana sahip olduğunu, bu 5.6 litre kanın her dakika tam 3 kere vücudumuzu dolaştığını bir günde yaklaşık 19.000 km yol aldığını düşünmezler.

Darwinistler, göz kırpmayı sağlayan kasın vücuttaki en hızlı kas olduğunu, bu kasın saniyede gözümüzü 5 kere kırpmamızı sağladığını bu sayede günde yaklaşık 15.000 kere göz kırptığımızı düşünmezler.

Darwinistler, ortalama ağırlıktaki bir vücudun her yanını kaplayan damarların içinde mutlaka 5 litre kanın dolaşması gerektiğini, bu miktarın bir kısmı, örneğin bir litrelik bölümü eksilirse geri kalan kanı hareket ettirmenin zorlaşacağını, eğer kan, damarları dolduramazsa bu durumda ince damarların birbirlerine yapışacağını, kan dolaşımının duracağını ve hücrelerin hızla ölmeye başlayacağını, hücrelerin oksijensizliğe dayanma sürelerinin ise sadece bir-iki dakika kadar olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kendisi de et olan midenin, etleri sindiren asitler salgılarken, kendi kendisini sindirmemesinin nasıl mümkün olduğunu ve bunun tesadüf iddiası ile bağdaşmadığını düşünmezler.

Darwinistler, karaciğerin tek bir hücresinde birbirinden karmaşık 500 farklı işlemin gerçekleştirildiğini, milisaniyeler içinde kusursuz aşamalarla gerçekleşen bu işlemlerin büyük bir bölümünün laboratuvar koşullarında dahi taklit edilemezken, tesadüflerle gerçekleşmesinin imkansız olduğunu düşünmezler.

Bir insanın bir buçuk kilo ağırlığındaki beyni, bildiğimiz kadarıyla evrendeki en düzenli ve kompleks ayarlamadır.[38]

Biyokimyager ve bilim yazarı Isaac Asimov

Darwinistler, canlı vücudundaki gereksiz, hatalı veya hastalıklı hücrelerin kendi kendilerini öldürdüklerini, bazı ölen hücrelerin diğer hücreler tarafından hala işe yaradıkları için özellikle temizlenmediklerini, şuursuz hücrelerin akıllı birer varlık gibi hangi ölü hücreleri yok ederek hangilerini bırakacaklarına ne şekilde karar verdiklerini düşünmezler.

Darwinistler, hipofiz bezi adı verilen nohut büyüklüğündeki, küçük, pembe renkli bir et parçasının vücudumuzdaki tüm hormonları ve hormonal sistemi kontrol ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, hipofiz bezinden salgılanan büyüme hormonunun, trilyonlarca hücrenin bir düzen içinde bölünmelerini ve büyümelerini kontrol ettiğini, bedenin ve tüm organların hangi aşamaya geldiğinde büyümelerinin durması gerektiğine yine bu küçük et parçasının karar verdiğini düşünmezler.

Darwinistler, anne sütünün yeni doğmuş bebeğin tüm ihtiyaçlarını karşıladığını, bebek maması üreten şirketlerin anne sütünün bir benzerini hala üretemediklerini düşünmezler.

Darwinistler, hipotalamusta bulunan algılayıcı hücrelerin yirmi dört saat boyunca vücuttaki su miktarını kontrol ettiklerini, eğer bir düşüş tespit ederlerse hemen buna önlem aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, gözün tesadüfen meydana geldiğini öne sürerken indirgenemez komplekslikte bir organ olduğunu ve 40 temel parçasının hepsinin bir arada var olmadan ve uyum içinde çalışmadan gözün işlevini yerine getiremediğini, bunun da evrim teorisinin en temel iddialarını ortadan kaldırdığını düşünmezler.

Darwinistler, insan gözünün en gelişmiş kameradan çok daha gelişmiş bir görüntü ve netlik sağladığını düşünmezler.

Darwinistler, insan beynindeki her bir nöronun diğer nöronlarla binden 10 bine kadar bağlantı yaptıklarını (sinaps), bunun bir nöronun aynı anda 10 bin farklı nöronla iletişim kurabilir anlamına geldiğini düşünmezler. Darwinistler, insan beyninin içindeki sinapsların sayısının 1 katrilyon olduğunu ve bunun da yaklaşık 1.000.000.000.000.000 haberleşme demek olduğunu, bunun tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, dünyanın en hızlı insan yapımı bilgisayarları ortalama olarak saniyede 10^9 işlem yaparken, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri beynin hızının aynı işlem için 10^{15} olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerin, hayranlık uyandırıcı bir iletişim ağı kuracak şekilde sinir hücrelerini organize etmelerinin kesinlikle imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, savunma sistemi hücrelerinin "antijen" adı verilen bazı mikroplar ve yabancı maddelere karşı "antikor" adı verilen maddeler üreterek onları yok etmeye ya da çoğalmalarını önlemeye çalıştıklarını, bu antikorların sahip oldukları en önemli özelliğin doğada var olan yüz binlerce birbirinden farklı mikrobu tanıyıp, kendilerini onları yok etmeye yönelik olarak hazırlayabilmeleri olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, laboratuvarda oluşturularak insan vücuduna yerleştirilen yapay antijenleri bile tanıyan antikorların bulunduğunu düşünmezler.

Darwinistler, antikorların yabancıya karşı kullanılacak etkili silahları da anında tespit edip üretebildiklerini düşünmezler.

Darwinistler, insanın sahip olduğu böbreklerin, yaklaşık 10 cm büyüklüğünde, 100 gram ağırlığında olduğunu; bedenimizin yaklaşık 1 milyondan fazla mikro arıtma tesisini bu 10 cm içinde barındırdığını ve bize hayat veren her şeyi taşıyan kanın, bu mikro arıtma tesislerinde sürekli olarak temizlendiğini düşünmezler.

Darwinistler, insanların dev makineler ve teknolojiler kullanmalarına rağmen, böbreklerin muhteşem sisteminin bir taklidini bile yapamadıklarını düşünmezler.

İnsanlığın temel ırklarına baktığımızda, hiçbir yardım almadan, açıkça görülebilen pek çok farklılık buluruz. ... Bütün bu farklılıkların genetik olarak belirlendiği büyük bir ihtimaldir ama bunlar basit bir şekilde belirlenmemişlerdir. Örneğin, deri rengi söz konusu olduğunda, pigmentasyon varyasyonunu sağlayan en az dört gen farklılığı bulunmaktadır.[39]

Evrimci genetikçi Luigi Luca Cavalli-Sforza

Darwinistler, insan vücudunda, ne zaman hücre üretilmesi ne zaman hücrenin yok edilmesi gerektiğinin insanın iradesi ve bilgisi dışında kusursuz bir zamanlama ve düzen içinde işlediğini düşünmezler.

Darwinistler, sinirler arası sıvıda yüzerek elektron taşıyan enzimler, günün birinde mesajı ilgili yere götürmek yerine, rastgele dağıtmaya karar verseler, beyindeki bu karmaşanın tüm algı sistemini altüst edeceğini dış dünya ile olan bağlantıyı felce uğratacağını düşünmezler.

Darwinistler, kemikte yer alan osteoklast isimli hücrelerin kemiğin biçimini ve boyunu değiştirmeleri, kemik yüzeyindeki çıkıntıları küçültmeleri, osteoklast kemikte yıkımlara yol açarken osteoblast hücrelerinin de iskeleti oluşturmak üzere kemik üretmeye başlamaları gibi kusursuz bir düzenin her insan bedeninde mükemmel şekilde gerçekleşmekte olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz tesadüfler sonucu oluştuğunu iddia ettikleri kemik hücrelerinin vücuttaki her kemik parçasının sertliğini, uzunluğunu, şeklini, girinti ve çıkıntılarını, birbirleriyle kesişeceği yerleri inşa eden hücreler olduğunu ve hiçbir zaman hata yapmadıkları gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, insanın gelişiminin bir ölçü ile olması, boyun uzaması, el ve ayakların belli oranda büyümesi ve gerekli ölçüye ulaştığında her birinin durmaya karar vermesi gibi bilinçli bir sistemin asla bilinçsiz süreçlerle oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, gözle görülemeyen moleküllerin insanı yaşatmak için durmaksızın çalıştıklarını düşünemezler.

Darwinistler, insanın milyonlarca ansiklopedi sayfasına sığacak kadar bilgiyi barındıran DNA molekülünün, fosfor, karbon, azot, hidrojen ve oksijen gibi şuursuz atomlardan oluştuğunu düşünmezler.

Darwinistler; vücutta günde 260-400 milyar kadar kan hücresi üretildiğini, ana merkez olan kemik iliğinde gerçekleşen bu üretimin, "kök hücre" adı verilen özel bir hücrenin değişik bölünme yeteneklerine bağlı olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfler sonucu oluştuğunu söyledikleri kanın, günümüzün en ileri teknolojilerinin kullanıldığı laboratuvarlarda bile bir benzerinin oluşturulamadığını düşünmezler.

Darwinistler, kanın pıhtılaşması sayesinde, hasara uğrayan bir damarda meydana gelebilecek olan kan kaybının en aza indirilmiş olduğunu, eğer pıhtılaşma olmasaydı en ufak bir yaralanmanın bile ölümle sonuçlanabileceğini düşünmezler.

Darwinistler, kanı pıhtılaştıran protein olan trombinin, kanın içinde dolaşmasına rağmen geçtiği yerleri nasıl olup da pıhtılaştırmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insan bedeninin tek bir adım atmak için bile ayak ve sırtta bulunan 54 kasın aynı anda çalışmasını gerektiren mükemmel bir sisteme sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, soluduğumuz havada çok sayıda zararlı madde ve mikrop bulunduğunu, nefes borusundaki tüycükler sayesinde bunların birçoğundan korunduğumuzu düşünmezler.

Darwinistler, vücuttaki yaklaşık 200 farklı tipteki hücrenin, temelde aynı mekanizmalara sahip olmalarına rağmen, çok farklı görevleri olduğunu, örneğin bir karaciğer hücresi milisaniyeler (saniyenin binde biri) içinde 500 farklı kimyasal işlem gerçekleştirirken, bir kalp hücresinin ömür boyu elektrik üretmesindeki olağanüstülüğü düşünmezler.

Darwinistler, midenin besinleri sindirirken yaptığı çalkalama hareketleri esnasında bağırsaklara sürtünmekten korunabilmesi için dış dokusunda "periton" isimli bir zar olduğunu ve bu zarın salgıladığı kaygan sıvının, mide ve bağırsaklara

"dıştan yağlama" olarak nitelendirilecek bir işlem yaparak bu organların kayganlaşmasını sağladığını ve böylece söz konusu organların çalışırken birbirlerine sürtünerek zarar görmelerinin önlenebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, kalbin günde 8000 litre kan pompaladığını, uyurken bile yetişkin bir insanın kalbinin saatte 340 litre kan pompalayabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, her insanın vücudunda bulunan 5 ila 6 litre arası kanın ortalama vücut ağırlığının %7-8'ini oluşturduğunu, kanın içinde bulunan hücrelerin yan yana dizildikleri takdirde 96.500 km'lik bir çizgi oluşturabileceğini ve bunun Dünya'nın çevresini iki kez dolaşmaya yeteceğini düşünmezler.

Darwinistler, kemik iliğinde üretilen her on bin hücreden sadece bir tanesinin kök hücre özelliği taşıdığını, bu özel hücrenin görünüşte diğer hücrelerden hiçbir farkı olmamasına rağmen vücut içindeki ihtiyaçları belirleyerek farklı hücreler meydana getirebilme üstünlüğüne sahip olduğunu, oluşturdukları bu yeni hücrelerin vücut içinde hasara uğramış hücrelerin yerini nasıl aldıklarını düşünmezler.

Darwinistler, insan elinin su içmekten araba kullanmaya, yazı yazmaktan dikiş dikmeye kadar sayısız fonksiyonu yerine getiren mekanizmasının, 27 kemik ve bunlara yön veren mükemmel bir kas ve sinir sistemiyle donatıldığını, bir insanın hayatı boyunca elini en az 25 milyon kez açıp kapadığını ve böyle bir mekanizmanın yapay olarak bile oluşturulamadığını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin doğumdan ölüme kadar hiç durmadan kan pompaladığını ve bu pompanın vücudumuzun ihtiyaçlarını karşılayabilmek için kendi elektrik sistemini kullanarak çalışmaya başladığını, bir saatlik sürede orta büyüklükteki bir arabayı, yerden yaklaşık 1 m. yüksekliğe kaldırabilecek kadar enerjiyi nasıl ürettiğini düşünmezler.

Darwinistler, insan daha anne karnında küçük bir cenin iken kalbin birden nasıl atmaya başladığını, bu andan itibaren bir dakika bile dinlenmeksizin kasılıp gevşeyerek kanın vücutta dolaşmasını sağladığını, hayatımızın her anında bilgimiz, irademiz ve kontrolümüz dışında bizim için kan pompaladığını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin dış tabakasında, bu organın rahat çalışması ve darbelerden korunması için iki katlı bir zarın bulunduğunu, bu zarların arasının kaygan bir sıvıyla kaplı olduğunu ve kalbin bu sayede ömür boyu durmaksızın kasılıp gevşeyebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, kalbi oluşturan parçalardan birinin dahi kendi kendine oluşmasının kesinlikle mümkün olmadığını ve dolaşım sistemi olmayan, pompalayacak kanı bulamayan bir kalbin ne kadar mükemmel özelliklere sahip olursa olsun hiçbir işleve sahip olamayacağını düşünmezler. Yine Darwinistlerin kendi iddialarına göre işlevi olmayan bir organın ortadan kalkması gerektiğini dolayısıyla kalp gibi kompleks bir organın hiçbir şekilde tüm özellikleriyle tesadüfen oluşamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, kalbin kasılması için elektrik sinyaline ihtiyaç olduğunu, kasılmayı sağlayan hücrelerin elektrik olmadan çalışamayacaklarını, gerekli elektriği bir et parçası olan kalbin nasıl üretebildiğini düşünmezler.

Darwinistler, keratin proteininin, saç ve tırnak gibi birbirinden tamamen farklı özelliklerde olan yapıları yaşam boyunca sürekli olarak nasıl oluşturabildiğini ve nasıl hiç hata yapmadığını düşünmezler.

Darwinistler, pürüzsüz ve esneyebilir yapıdaki insan derisi ile sert ve dayanıklı kemikleri aynı anda oluşturan kolajen isimli bir proteinin, tesadüfen oluştuğunu iddia ederken, bu proteinin insanın tam ihtiyacı olacak bölgelerde adeta bilinçli bir şekilde gerektiği gibi şekillenmekte olduğunu ve kimi yerlerde deriyi kimi yerlerde ise kemiği oluşturabildiğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüflerle geliştiğini iddia ettikleri beynin, hiçbir sinir birbirine karışmadan, hiçbir aksaklık olmadan nasıl işlevini sürdürmeyi başardığını düşünmezler.

Darwinistler, rastgele hareket ettiğini iddia ettikleri atomun gözyaşı bezini nasıl oluşturduğunu düşünmezler.

Darwinistler, bilinçsiz süreçlerle oluştuğunu iddia ettikleri kaşın uzadıktan sonra bilinçli şekilde durma kararını nasıl aldığını düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri kirpiklerin, belli bir boydan sonra adeta bilinçli bir şekilde uzamayı durdurduğunu, buna rağmen saçların ise hangi bilinçle uzamaya devam ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri bir bedenin neden beyne, göze, kemik sistemine, eklemlere ihtiyaç duyduğunu, hücre çekirdeğine, mitokondriye, DNA'ya nasıl sahip olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, damar dokularını anlatan ve içinde bol bol Latince terimlerin bulunduğu konuşmalar yapabilir, kitaplar yazabilirler, ancak bu hücrelerin nasıl bir düzen içinde bir araya geldikleri sorusunun cevabını hiçbir zaman veremez ve bu konuyu düşünmezler.

Darwinistler, midedeki bir takım hücreler besinleri parçalamak için asit salgılarken, bu hücrelerin yanıbaşında bulunan başka hücrelerin de yapışkan bir sıvı salgıladığını, mukus adı verilen bu sıvının midenin yüzeyini örterek mide duvarını asitlere karşı bir kalkan gibi koruduğunu ve enzimlerin mideye zarar vermesini engellediğini düşünmezler.

Darwinistler, tıraş bıçağını tahrip edebilecek güçte olan mide asitlerinin mideyi çok kısa bir süre içinde tahrip edeceğinden, bu maddenin değil milyonlarca yıl, 2–3 gün hatta daha kısa bir süre için bile midede beklemesinin imkansız olduğunu, asidin ve mideyi asitten koruyacak mukusun beraber var olmaları gerektiğini düşünmezler.

Boş midenin içinde "pepsinojen" isimli, sindirme özelliği olmayan bir enzim bulunur. Ancak mideye besinlerin gelişiyle birlikte, mide hücreleri HCL (hidroklorik) asit salgılamaya başlar. Bu sıvı boş midede bulunan pepsinojenin yapısını aniden değiştirir ve bunu "pepsin" isimli, çok güçlü bir parçalayıcı enzime dönüştürür. Bu da midedeki besinleri hemen parçalar. Darwinistler, mide boşken tamamen zararsız olan bir sıvının, midenin dolmasıyla birlikte çok güçlü bir parçalayıcıya dönüşmesinin bilinçsiz tesadüflerle ortaya çıkamayacağını düşünmezler. *(www.evrimefsanesi.com)*

Darwinistler, midenin en dış yüzeyini kaplayan periton isimli zarın salgıladığı kaygan sıvının mide ve bağırsaklara "dıştan yağlama" olarak nitelendirilecek bir işlem yaparak bu organların kayganlaşmasını ve böylece çalışırken birbirlerine sürtünerek zarar görmelerini önlediğini düşünmezler.

Darwinistler, incebağırsağın küçük bir bölgesinde, var oldukları süre boyunca yalnızca B-12 vitaminini yakalamakla görevlendirilmiş özel bir hücre grubunun trilyonlarca molekül içinden B-12 vitaminini ayırt edip yakalayarak, bunların kan dolaşımına geçmesini sağladıklarını, böylece kan yapımı için kemik iliğine ulaşmalarına vesile olduklarını, gözleri, elleri veya bir beyni olmayan bu bağırsak hücrelerinin B-12 vitamininin insan vücudu için taşıdığı önemi nasıl bilip, bunu trilyonlarca molekül arasından seçip ayırabildiklerini düşünmezler. *(www.insanmucizesi.com)*

Darwinistler, karaciğerin, midenin yağları parçalamadığını bilir gibi hareket ettiğini, bu nedenle safra isimli bir salgı üreterek yağlı besinler ince bağırsağa ulaştıkları anda, en doğru zamanda, en doğru yere yağları parçalayacak bu özel sıvıyı salgıladığını düşünmezler.

Darwinistler, göze renk veren melaninin, retinanın dokusuna uygun olmayan, ona zarar verecek farklı renkleri de filtre ederek ekstra bir koruma sağladığını, melaninin bunu nasıl yapmaya karar verdiğini düşünmezler.

Darwinistler, Kabataş Devrinin Bir Yalan Olduğunu Düşünmezler

Darwinistler, Taş Devri diye tanımladıkları ve hayali "ilkel insanların" yaşadıklarını iddia ettikleri bir dönemde, insanların günümüzdekinden farksız bir medeniyete sahip olduklarını, o dönemdeki insanların da çatal kaşık kullanan, misafirlerini ağırlayan, düzenli bir hayat sürdüklerini ispat eden deliller olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda kullanılmış olan kemikten yapılmış düğmelerin, dönemin insanlarının kıyafet kültürüne sahip olduklarının ispatı olduğunu, düğmeyi kullanan toplumun dikişi, kumaşı, dokumacılığı da bilmesi gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, 95 bin yıllık flütün, bundan on binlerce yıl önce yaşayan insanların da gelişmiş müzik kültürü olduğunun ispatı olduğunu, "ilkel insan" diye bir kavramın olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, M.Ö. 10 binli yıllarda insanların bakır tığ kullanmakta olduklarını, bakırdan tığ yapan bir toplumun bakır cevherini tanıması, bu cevheri kayanın içinden çıkarmayı başarması ve bunu işleyebilecek teknik imkanlara sahip olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, "ilkel bir dönem" olarak kabul ettikleri ve ismini "cilalı taş devri" olarak koydukları dönemden kalma taşların yüzeyindeki parlaklığın, ciladan kaynaklanmadığını, çünkü cilanın binlerce yıl boyunca muhafaza edilmesinin

mümkün olmadığını, bunun, çelikten yapılmış keski ve işçilik malzemeleri kullanılarak taşların yontulması yoluyla büyük bir ustalıkla gerçekleştirilmiş olması gerektiğini düşünmezler.

Darwinistler, *Scientific American* dergisinin 1852 yılında yayınlanan 5 Haziran tarihli sayısında haber verilen 100 bin yıllık metal kabın, çinko ve gümüşün kullanıldığı bir alaşımdan yapıldığını, üzerindeki ince işçilikteki çiçek buketlerinin, üzüm asması ve taç desenlerinin üstün bir sanat eseri olduğunu, bu kabı yapan kişilerin metal alaşımları yapan, metalleri işleyebilen gelişmiş bir kültür birikimine sahip insanlar olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, bakır cevherinin metale dönüşümü için gerekli olan sıcaklığın 1084.5°C olması gerektiğini, bu esnada ateşe hava akımı sağlayan bir cihaz ya da körük kullanılması gerektiğini, bakırla işlem yapan bir toplumun, bu ısının sağlanabileceği bir fırını inşa etmiş olması, ayrıca bu fırında lazım olacak pota, maşa gibi aletleri de yapmış olmasının gerekli olduğunu ve dolayısıyla geçmişte yaşamış bu derece kapsamlı bilgiye sahip olan kişilerin ilkel insanlar olamayacaklarını düşünmezler. *(www.kabatasdevri.com)*

Darwinistler, arkeolojik bulgular neticesinde elde edilen 100 bin yıllık metal kap kalıntısı, 2.8 milyar yıllık metal küreler, 300 milyon yıllık olduğu tahmin edilen demir çömlek, 27 bin yıllık kil parçaları üzerinde bulunan tekstil kalıntıları, magnezyum, platinyum gibi Avrupa'da birkaç yüzyıl önce eritilmesi başarılan metallerin bin yıllık kalıntılardaki izleri gibi sayısız buluntunun, evrimcilerin iddia ettiği "ilk çağ dönemleri" aldatmacasını ortadan kaldırdığını düşünmezler.

Darwinistler, eski insanlara ait bulguların önemli bir kısmının, evrimci bilim adamları tarafından ya göz ardı edilmiş ya da müzelerin bodrumlarına saklanmış olduğunu, gerçek insanlık tarihi yerine, evrimcilerin hayal ürünü hikayelerinin, insanlık tarihi şeklinde toplumlara tanıtıldığını düşünmezler.

Darwinistler, "taş devri olarak iddia ettikleri" dönemlerde, beyin ameliyatları yapılmasının, "insanların sanatı bilmediklerini söyledikleri" dönemlere ait kazı alanlarında ise süs eşyaları ve boya hammaddeleri bulunmasının, insanın ilkel olduğu bir dönemin yaşanmadığına dair önemli birer delil olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, arkeolojik bulguların gösterdiği gerçeğin, insanın var olduğu günden itibaren kültürel anlayışa sahip olduğu, bu anlayışta zaman zaman ilerlemeler, zaman zaman gerilemeler, keskin değişimler yaşanmış olmasının mümkün görüldüğü, ancak bunun, evrimsel bir süreç yaşandığı değil, kültürel bir gelişim ve değişim yaşandığı anlamına geldiğini düşünmezler.

Darwinistler, geçmiş insanların geride bıraktıkları arkeolojik izlerle, evrimcilere göre olması gereken anatomik ve biyolojik izlerin birbirleriyle tutarsız olduğunu, bu durumun Darwinizm'in bu konudaki iddialarını bir kez daha geçersiz kıldığını düşünmezler.

Darwinistler, Ruhun Varlığı Üzerine Düşünmezler

Tabiyyun, Maddiyun (darwinist, ateist, materyalist) felsefesinden tevellüd eden (doğan) bir cereyan-ı nemrudane, (inkarcı akım) gittikçe Ahir zamanda felsefe-i maddiye (materyalist felsefe) vasıtasıyla intişar ederek (yayılarak) kuvvet bulup, uluhiyeti (Allah'ın varlığını) inkar edecek bir dereceye gelir.[40]

Bediüzzaman Said Nursi

Darwinistler, tüm hayatları boyunca beyinlerinin içinde elektrik akımlarının oluşturduğu görüntülerle muhatap olduklarını ve bu görüntünün dışarıda var olan aslına hiçbir zaman ulaşamayacaklarını düşünmezler.

Darwinistler, duydukları seslerin, gördükleri insanların, duydukları kokuların yalnızca beyinlerinde oluşan bir algılar bütünü olduğunu, bunların maddesel varlığını hiçbir zaman ispat edemeyeceklerini düşünmezler.

Darwinistler, dış dünyayı "Algılayan kim?" sorusuna cevapsız olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, beynin içinde oluşan üstün kalitedeki sesin yalnızca elektrik sinyallerinden oluşmuş olduğunu ve bunun tesadüflerle kesin olarak açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, materyalizmin, insanın zihnindeki algılayan varlığı açıklayamadığını, insana ait üstün "bilince" bir izah getiremediğini düşünmezler.

Darwinistler, şuursuz atomların tesadüfen oluşturduklarına inandıkları, dünyanın en kompleks yapılarının başında gelen insan beyninin, insan için mükemmel netlikte ve canlılıkta bir dünya oluşturduğunu ve bu üstün mekanizmanın hiçbir şekilde taklit edilemediğini düşünmezler.

Ancak bilincin beyinden kaynaklanan birşey olduğunu kabul etseniz (ki bunu pek de herkes böyle kabul etmiyor) ve bilinçli tecrübeyle ilişki ortaya koyan bir beyin faaliyeti örneği bulsanız dahi, hala bir problemle karşı karşıyasınızdır. Bir nöron kitlesinin faaliyetleri neden herhangi bir his vermelidir ki? Neden parmağınıza bir şey batırmak acı hissi verir? Neden bir gül kırmızı görünür?

Buna bilincin 'zor problem'i adı verilmiştir.[41]

New Scientist dergisi

Darwinistler, tesadüfen oluştuğunu iddia ettikleri beynin en hızlı bilgisayarlardan yüzlerce kat daha hızlı ve daha kompleks şekilde işlediğini ve beynin işlev sisteminin benzerinin elektronik alanda gerçekleştirilebilmesinin mümkün olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, insanı insan yapan vasıfların, insana ait duygu, düşünce, his, sevgi, inanç gibi kavramların beynin içindeki nöronların aktivitesi olmadığını, tüm bunların maddesel hiçbir açıklamasının bulunmadığını düşünmezler.

Darwinistler, sevinen, şaşıran, düşünen, yorum yapan, tahlil eden, duyduğu sesleri tanıyan, hatırlayan, bir çiçeğin görüntüsünden, kokusundan zevk alan varlığın insanın ruhu olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, tüm delilleriyle var olan insan ruhu karşısında materyalizmin yok olup gittiğini ve Darwinizm'in insan ruhuna hiçbir şekilde açıklama getiremediğini düşünmezler.

Darwinistler, sevgi, vefa, dostluk, dürüstlük gibi kavramların, hiçbir materyalist kavram ile açıklanamayacağını, hayali evrimsel mekanizmaların tüm bunlara hiçbir şekilde açıklama getiremediğini düşünmezler.

Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Bir noktaya dikkat edilmelidir; madde bir bilgi kodu üretemez. Bütün deneyimler, bilginin ortaya çıkması için, özgür iradesini, yargısını ve yaratıcılığını kullanan bir aklın var olduğunu göstermektedir... Maddenin bilgi ortaya çıkarabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur... Bilginin madde içinde kendi kendine ortaya çıkmasını sağlayacak hiçbir doğa kanunu ve fiziksel süreç yoktur."[42]

Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt

Darwinistler, tesadüflerin şuuru olmadığını, sanat ve estetik meydana getiremeyeceğini, duyan, gören, koklayan, hisseden, akıllı ve şuurlu, güzellikten, sanattan, bilimden anlayan insanları oluşturamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, beynin içinin karanlık olmasına rağmen oraya ulaşan elektrik sinyalleri ile oluşan görüntünün renkli olmasındaki mucizenin tesadüfle açıklanamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, beynin yapısını göz önüne alarak hafıza gibi bir fonksiyonunun nasıl ve nerede bulunduğunu ve gerektiğinde nasıl devreye girdiğini düşünmezler.

Darwinistler, gece gözleri kapalı uyurlarken, nasıl 1300-1400 gramlık bir sinir yumağı olan beynin içindeki kapkaranlık mekanda güneş ışınlarıyla parıldayan bir gökyüzü gördüklerini, yağmurdan ıslanıp üşüdüklerini, bir gülün mis gibi kokusunu içlerine çekebildiklerini, lezzetine doyamadıkları yemekler yediklerini düşünmezler.

Genetik kodun içerdiği bilgi, tüm bilgi veya mesajlarda olduğu gibi, maddeden yapılmış değildir. Anlam, kodun sembolleri veya alfabesinden kaynaklanan bir özellik değildir. Genetik koddaki mesaj veya anlam, madde-dışıdır ve fiziksel veya kimyasal özelliklere indirgenemez, 'materyalizm koddaki anlamı açıklamaz'.[43]

Yazar Dean Overman

Darwinistler, 150 Yıldır Öne Sürdükleri Tüm İddiaların Geçersiz Olduğunu Düşünmezler

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.[44]

Charles Darwin

Darwinistler, evrim teorisinin lehinde, tek bir ara geçiş formu fosili bile bulunmadığını düşünmezler.

Darwinistler, yeryüzü katmanlarının çok büyük bir bölümünün araştırıldığını, ele geçen fosillere ve paleontoloji bilimindeki ilerlemelere rağmen, delil olarak sunabilecekleri tek bir tane bile evrimleşme örneği ile karşılaşılmadığını düşünmezler.

Darwinistler, milyonlarca yıllık fosillerin yaşayan örnekleri ile günümüzde karşılaşmanın, evrim teorisinin geçersizliğini bir kez daha gözler önüne serdiğini düşünmezler.

Darwinistler, evrim teorisini desteklemek için yaptıkları her araştırmada hüsrana uğradıklarını, elde ettikleri her bulguda evrimi reddeden kanıtların ortaya çıktığını, fosil kayıtları ile canlılığın yüz milyonlarca yıl önceden, yani ilk yaratıldıkları andan beri aynı olduklarını, bilimin gösterdiği gerçeklerin, evreni ve canlıları Allah'ın yarattığını ispatladığını düşünemezler.

Canlı fosillerinin, dünya üzerinde bir evrim süreci yaşandığını kanıtladığını zanneden Darwinistler, gerçekte bütün fosillerin Darwin'in teorisiyle tamamen zıt bir "doğa tarihi" ortaya çıkardığını; canlı türlerinin evrim sürecinde kademe kademe ortaya çıkmadıklarını, bir anda kusursuz halleriyle yaratıldıklarını kanıtladığını düşünmezler.

Kambriyen Patlaması, Darwin'in (1859) "Avrupa'daki tabakalarda farklı türlere ait canlı gruplarının aniden belirmesi; ve neredeyse günümüzde bilindiği gibi Kambriyen katmanları altında zengil fosil yataklarının neredeyse hiç bulunmaması hiç şüphesiz en ciddi sorunlardan birisidir," diye yazarak ifade ettiğinden beri bilim adamlarının ilgisini çekmiştir.[45]

Evrimci deniz biyoloğu Richard Ellis

Darwinistler, Kambriyen kayalıklarında bulunan salyangoz, trilobit, sünger, solucan, denizanası, deniz yıldızı, yüzücü kabuklu, deniz zambakları gibi kompleks omurgasız türlerine ait fosillerin, kendi iddialarının aksine canlıların bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıktığını kanıtladığını, bunun da Darwin'in "evrim ağacı" efsanesini yıktığını düşünmezler.

Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.[46]

Paleontoloji profesörü T. Neville George

Darwinistler, "Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır"[47] sözünün evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin'e ait olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, insanda ve diğer canlılarda işlevsiz, "körelmiş" organlar olduğunu iddia ederler ve bu organların o dönemin ilkel bilim düzeyinden güç bulan bir hurafe

olduğunu, Darwin'in ve onu izleyenlerin "körelmiş" saydıkları bu organların gerçekte önemli fonksiyonlara sahip olduklarını düşünmezler.

Darwinistler, DNA'nın bir kısmının işlevsiz, "Hurda DNA" olduğunu zannederler ve bu iddialarının, bilimsel cehaletten kaynaklandığını, zaman geçtikçe ve bilim ilerledikçe hem organların hem de genlerin tümünün işlevsel olduğu gerçeğinin ortaya çıktığını düşünmezler.

Darwinistler, bir canlı türü içinde yaşanan "varyasyonu" (çeşitliliği) -örneğin Galapagos Adaları'ndaki ispinozların farklı gaga yapılarını- çok güçlü bir evrim kanıtı zannederken, gaga yapılarındaki farklılıklar gibi türün kendi genetik bilgisi dahilindeki değişimlerin yeni biyolojik bilgi eklemeyeceğini, yani yeni organlar üretemeyeceğini; dolayısıyla evrime delil olmayacağını düşünmezler.

Darwinistler, meyve sinekleri üzerinde yapılan deneylerde gerçekleştirilen mutasyonlarla sadece sakat ve kısır bireylerin üretildiğini, hiçbir yararlı mutasyon gözlemlenmediğini, uzman bilim adamlarının kontrolündeki mutasyonlarda dahi yeni türler üretilememesinin, evrimin değil, evrimin olmadığının delili olduğunu düşünmezler.

Size daha önce hayvanlar arasında vahşi rekabetler yaşandığı mı söylenmişti? Belgesellerde korkunç müzikler eşliğinde kanlı kavga sahneleri mi seyrettiniz hep? Güçlünün zayıfı ezmesi "doğal" olandır diye mi öğretildi size? Hatta madem ki doğanın yasası budur insanlar için de böyle olmalı mı dendi utanmadan? Aslında hayvanlarda tür içi kavgalar sanılanın aksine nadiren ölümle sonuçlanır. O da genellikle kazara meydana gelir, örneğin kavga sırasında geyiklerin boynuzları birbirine takılıp dolanacak olursa her ikisi de açlıktan ölebilir, ya da toz duman arasında yüksek bir uçurumdan birlikte aşağıya düşebilirler. Bunun dışındaki kavgalar genellikle gözdağı verme biçimindedir ve oldukça kısa sürer. Taraflardan biri karşısındakini yenemeyeceğini anlayınca çekilip gider. Kazanan şöyle bir parça böbürlenir ama hayatını bununla övünerek geçirmez, sakince uyukladığı yere ya da uğruna kavga ettiği eşinin yanına döner.[48]

Evrimci biyolog A. Murat Aytekin

Darwinistler, atın atası olarak gösterdikleri bazı canlıların gerçekte atlardan çok daha yaşlı olduklarını, yani bu canlıların aralarında evrimcilerin iddia ettikleri gibi bir geçiş olamayacağını, at serisi iddiasının tam bir bilimsel fiyasko olduğu gerçeğini düşünmezler.

Darwinistler, insanla diğer canlıların embriyolarının anne rahminde (veya yumurtada) sözde aynı "evrim süreci"ni geçirdiklerini, hatta insan embriyosunun sonradan kaybolan solungaçlarının olduğunu iddia eden Haeckel adlı evrimci bilim adamının embriyo çizimlerinde sahtekarlıklar yaptığını, embriyoları değiştirerek, birbirine benzer göstermeye çalıştığını, yaptığı sahtekarlığı kendisinin de itiraf ettiğini, dolayısıyla bunun bilim dışı bir aldatmaca olduğunu düşünmezler.

İnsanın maymunlarla ortak bir atadan geldiğini ve "sözde maymun adamlara" dair fosil kalıntılarının ve izlerin olduğunu iddia eden Darwinistler, insanın sözde atası olduğu iddia edilen fosillerin tümünün ya soyu tükenmiş bir maymun türüne veya farklı bir insan ırkına ait olduğu gerçeğini düşünmezler.

İngiltere'nin ünlü "Sanayi Devrimi Kelebeklerinin", doğal seleksiyonla evrimin yaşanmış bir kanıtı olduğunu zanneden Darwinistler, bu hikayenin de tam bir bilim sahtekarlığı olduğunun anlaşılmasından sonra sözde delillerinden birinin daha geçerliliğini yitirdiği gerçeğini düşünmezler.

Asıl sorun, ara geçiş aşamalarının adaptasyon açısından değer taşıyıp, taşımadığıdır. Doğal seleksiyonun işlemesi için, ara geçiş aşamalarının daha faydalı bir başarı sağlaması gerekir. Bu nedenle sadece ayıklamanın faaliyet yaptığı bir modelde, yarım bir kanat ne işe yarar diye sormak yerinde olacaktır. [49]

Evrimci genetik profesörü Gabriel Dover

Darwinistler, bugün astrofizik, fizik, biyoloji gibi farklı bilim dallarının, evrende ve doğada rastlantılarla açıklanması imkansız bir düzen olduğunu açıkça gösterdiğini ve bunun da "Yaratılış Gerçeği"ni kanıtladığını düşünmezler.

Darwinistler, canlı türlerindeki farklı organların aşama aşama ortaya çıktığını iddia ederken, örneğin bir sürüngenin ayaklarının aşama aşama kanatlara dönüştüğünü savunurlar, ancak yarı ayak yarı kanat halindeki bir organın işe yaramayacağını ve böyle sakat bir canlının değil milyonlarca yıl birkaç hafta bile hayatta kalamayacağını dolayısıyla böyle bir evrimleşmenin imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, evrim teorisinin 1800'lü yılların teknolojik ortamında ortaya atılmış köhne bir teori olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, türlerin birbirinden evrimleştiğini iddia ederken fosil katmanlarında bunu destekleyecek tek bir delil bile elde edilemediğini düşünmezler.

Darwinistler, canlı türlerinin birbirlerinden uzun zamanlar içinde evrimleşerek çoğaldıklarını iddia ederken bugün bilinen temel canlı kategorilerinin (filumların) tamamının, hatta soyu tükenmiş daha fazlasının, yeryüzünde yalnızca tek hücreli canlıların hüküm sürdüğü bir zamandan hemen sonra, yaklaşık 530 milyon yıl önce, "Kambriyen Devri" adı verilen jeolojik devirde aynı anda ve aniden ortaya çıktıklarını düşünmezler.

Darwinistler, ünlü fosil *Archaeopteryx*'in, uçucu, gerçek bir kuş olduğunun anlaşıldığını ve onun atası olarak gösterilecek hiçbir sürüngenin de bulunamadığını, bu gerçeklerin ortaya çıkmasıyla, Darwinistlerin kuşların sürüngenlerden evrimleştiği şeklindeki iddialarını destekleyebildikleri tek bir delillerinin dahi kalmadığını düşünmezler.

Darwinci evrim, doğal seleksiyon denilen dolaylı ve sonuç vermeyen bir mekanizmayla çalışır.[50]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistler, fosil kayıtlarının, canlıların milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramadıklarını ispat ettiğini düşünmezler.

Darwinistler, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışıyla hayali bir varsayım olarak öne sürülen evrim teorisinin bugüne kadar hiçbir bilimsel bulgu veya deney tarafından doğrulanmamış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, *Archaeopteryx*'in sürüngenler ile kuşlar arasındaki "kayıp halka" olduğunu iddia ederken *Archaeopteryx*'in tüm özellikleriyle tam bir uçucu kuş olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, *Archaeopteryx*'in tam gelişmemiş bir kuş olduğunu öne sürerken *Archaeopteryx* ile aynı dönemde hatta ondan daha erken dönemlerde kuşların yaşadığını düşünmezler.

Darwinistler, Kambriyen devrinin, evrim teorisinin temel iddiası olan "uzun zaman içinde tesadüfler yoluyla kademe kademe gelişim" kavramını ve sıçramalı evrim iddiasını kesin olarak yıkmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, Allah'ın varlığını ve yaratışını inkar ettikleri için yeryüzünün bir anda, son derece farklı vücut yapılarına ve karmaşık organlara sahip birçok canlı ile dolmasının elbette ki bu canlıların yaratılmış olduklarının delili olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, kanatların kusursuz yapısının nasıl olup da birbirini izleyen tesadüfi mutasyonlar sonucunda meydana geldiği sorusunu hiçbir zaman cevaplayamadıklarını, kısacası bir sürüngenin ön ayaklarının, genlerinde meydana gelen bir bozulma (mutasyon) sonucunda asla kusursuz bir kanada dönüşemeyeceğini düşünmezler.

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen **tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir.**[51]

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden paleontolog Niles Eldredge ve antropolog Ian Tattersall

Darwinistler, 360 milyon yıl öncesinin Karbonifer döneminin fosil kayıtlarında aniden beliren, her biri çok mükemmel sistemlere sahip bitki türleri çeşitliliğinin evrimcileri tekrar nasıl bir çıkmaza soktuğunu, bu döneme ait bulunan çok fazla çeşitte bitki fosilinin bugün yaşayan bitki türlerinden hiçbir farkı olmadığını düşünmezler.

Darwinistler, tarafından "körelmiş organ" olduğu söylenen bazı organların, örneğin appendiksin, insanın atası olduğu iddia edilen canlılarda bulunmamasının çok önemli bir mantık hatası içerdiğini, bunun bilimsel olarak da yanlış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, denizden çıkan balığın sürüngen olarak evrimleştiğini ve bu hayali evrim sürecinin milyonlarca yıl aldığını iddia ederken bir balığın sudan çıkınca birkaç dakikadan fazla yaşayamayacağını, hemen öleceğini düşünmezler.

Darwinistler, yaklaşık 150 sene önce "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz?"[52]

diye soran Darwin'in zamanından sonra bile hala tek bir ara geçiş formu bulunamadığını düşünmezler.

Darwinistler, Darwin'in yaklaşık 150 sene önce yazdığı *Türlerin Kökeni* adlı kitapta "Teorinin Zorlukları" başlığıyla yazdığı bölümde bahsedilen çelişkilerin hala geçerli olduğunu, yıllar geçtikçe ve bilim geliştikçe bu çelişkilerin çok daha fazla artmış olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, doğal seleksiyon yoluyla hiçbir yeni canlı türü üremediğini düşünmezler.

Darwinistler, mutasyonlar yoluyla hiçbir yeni canlı türü üremediğini düşünmezler.

Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, ne yazık ki, fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi bir yanlış fikre kapılmıştır. Bu büyük olasılıkla ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.[53]

Science dergisi

Darwinistler, çift yönlü hava akışına sahip olan sürüngen akciğerinin, tek yönlü hava akışına sahip olan kuş akciğerine evrimleşmesinin imkansız olduğunu, çünkü bu iki akciğer yapısının arasında kalacak bir "geçiş" modelinin mümkün olmadığını, akciğeri tam çalışmayan, yani nefes alamayan bir canlının da birkaç dakikadan fazla yaşayamayacağını düşünmezler.

Darwinistler, sürüngen çenesinin ve sürüngen kulağının aşamalı olarak memeli çenesine ve kulağına dönüştüğünü iddia ederken bunun nasıl gerçekleştiği sorusunun kesinlikle cevapsız olduğunu, özellikle tek kemikten oluşan bir kulağın üç kemikli hale dönüşmesinin mümkün olmadığını ve bu sırada sesleri duyma işlevinin devam etmesinin de imkansız olduğunu düşünmezler.

Darwinistler, yüzyılı aşkın bir süredir "evrim delili" olarak gördükleri varyasyonların, gerçekte "türlerin evrimi"yle hiçbir ilgisi olmadığını, örneğin ineklerin milyonlarca yıl boyunca farklı eşleşmelerle çiftleştirilip farklı inek cinsleri elde edilebileceğini ama ineklerin hiçbir zaman başka bir canlı türüne, örneğin zürafalara ya da fillere dönüşmeyeceğini düşünmezler.

Darwinistler, canlıların benzer görünümlü, yani homolog organlarının hiçbir şekilde evrime delil teşkil etmediğini, homolog organların ortak ataya işaret ettiğine dair iddianın Darwin'den günümüze kadar hiçbir somut bulgu tarafından doğrulanamadığını, bunu destekleyen hiçbir fosil kaydına rastlanmadığını düşünmezler.

3. BÖLÜM
DARWIN'IN DÜNYAYI ALDATMASININ PSİKOLOJİK NEDENLERİ

Sadece tüm canlılığı birbirine bağlayan büyük bir benzerlik şablonu bulunduğunun tahmin edilmesi evrimi ispatlamaz, ancak bilim bizim (evrimcilerin) evrenin nasıl inşa edildiği ve nasıl davrandığı hakkındaki tespitlerimizi yalanlayarak ve çürüterek ilerler...[54]

Evrimci paleontoloji profesörü Niles Eldredge

Darwinizm, son derece ilkel bir mantık örgüsü üzerine kuruludur. Başta Darwin olmak üzere, tüm Darwinizm taraftarları çok yüzeysel bir anlayışla hareket ederler. Detaylara girmez, detaylar üzerinde araştırma yapmak, ayrıntılardaki muhteşem sistemler üzerinde düşünmek istemezler. Mantıkları son derece basittir: "İlk başta atom vardı, o patladı, art arda gelen tesadüfler neticesinde evren oluştu" derler. Ancak, son derece kompleks bir yapıya sahip, günümüzde dahi tüm parçacıklarının nasıl hareket ettiği tam olarak anlaşılamamış olan atomun nasıl ortaya çıktığını hiç düşünmezler.

Son derece hassas sistemlere sahip devasa galaksilerin ve üzerinde yaşadığımız Dünya'ya ait özel şartların iddia ettikleri gibi tesadüfen nasıl oluşabileceğini sorgulamazlar. "Bir çamurun içinde kendi kendine protein oluştu, sonra bu protein karar verip hücreyi oluşturdu" derler. Oysa hücrenin, indirgenemez komplekslikte muhteşem bir yapısının olduğunu ve günümüz teknolojisiyle bile oluşturulamadığını düşünmezler. Hücrenin içinde, protein dışında sayısız kompleks yapının da aynı anda ortaya çıkması gerektiğini, DNA gibi son derece kompleks bir molekülün de aynı anda meydana gelmesi gerektiğini hesaba katmazlar. Darwinistlerin bu derece yüzeysel olmalarının ve derin düşünmemelerinin en başta gelen nedenlerinden biri, Allah'ın üstün gücünü ve sanatını görmezlikten gelip, tesadüfleri kendilerine sözde ilah edinmiş olmalarıdır.

Evrimci mantığa göre etrafınızda gördüğünüz her şey kör tesadüflerin ürünüdür. Elektron mikroskobunda hücreyi inceleyip DNA'nın yapısını keşfeden, gen haritasını çıkaran bilim adamları, dünya siyasetine yön veren politikacılar, içinde yaşadığımız şehirler, sahip olduğumuz medeniyet, ağaçlar, çiçekler, kuşlar, sinekler, kelebekler, arılar, timsahlar, kediler, kaplanlar, aslanlar, balıklar kısaca evren ve içindeki her şey, evrimci mantığa göre uzun zaman dilimleri içinde arka arkaya oluşan tesadüflerin eseridir. Tesadüf, Darwinist zihniyet için adeta büyülü bir kelimedir. Bir Darwinist'e soracağınız hemen her sorunun cevabı, "tesadüfler, bu konuyu halletti" olacaktır.

Tesadüflere olağanüstü bir güç atfeden Darwinistler, Darwinizm'in sırlarını bilen derin alimlerin var olduğunu zannederler. Bu kişilerin bir gün çıkıp bütün bilgileri ortaya dökeceklerini, şimdiye kadar tespit edilememiş bilimsel delilleri ortaya çıkaracaklarını ve bu şekilde evrimin kesin olarak kanıtlanacağını

zannederler. Oysa böyle bir şey yoktur. Bu, Darwin'den miras kalan bir beklentiden ibarettir. Darwin de teorisini büyük bir mantık zafiyeti üzerine kurgulamış ve teorisinin açmazlarını ortadan kaldırabilecek delillerin bir gün bir şekilde mutlaka bulunacağını hayal etmişti. Bu beklenti, tıpkı günümüz Darwinistlerinin beklentileri gibi boşa çıkmış, evrim teorisi 21. yüzyıl bilimine ve teknolojisine rağmen ispatlanamamış, tam tersine yalanlanmıştır. Ancak bu gerçek Darwinistler tarafından göz ardı edilir. Çünkü Darwinist bilim adamları için asıl olan, teorinin ispatlanamamış olmasına rağmen bir şekilde ayakta tutulmasıdır. Önemli olan, bilim ve bilimin gösterdiği gerçekler değil, adeta bir din gibi benimsenen Darwinizm'e olan bağlılıktır. Amerikalı profesör Phillip Johnson ise, Darwinizm'e olan bağlılığın gerçek yüzünü şöyle açıklar:

Modern bilimin liderleri, kendilerini bir Yaratıcı'nın var olduğunu kabul edenlere karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler... Darwinizm ise, bu savaşta yeri doldurulamaz bir ideolojik rol oynamaktadır. ***İşte bu nedenle, bugün bilim çevreleri, Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir.*** *Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir.*[55]

Amerikalı profesör Phillip Johnson

Bunun için en sık başvurulan yöntem ise, defalarca deşifre olmuş bilimsel sahtekarlıklar, yalanlar ve aldatmacalardır. İnsanların büyük bir çoğunluğunun, evrim teorisinin bilimsel bulgular karşısında yenilgiye uğradığını bilmemelerinden faydalanılarak, sahte deliller ortaya sürülür. Bu uydurma deliller adeta reddedilmesi mümkün olmayan bilimsel veriler gibi tanıtılır. Bir dizi yalan ve aldatmaca, doğruluğundan şüphe bile edilmemesi gereken bilgilermiş gibi sürekli gündemde tutulur. Bu esnada, ortaya konulan iddiaların sorgulanmasına bile gerek yokmuş izlenimi uyandırılır. Bir süre sonra insanların önemli bir kısmı bu telkinlerin etkisi altına girer ve evrim teorisini bilimin sözde ayrılmaz bir parçasıymış gibi değerlendirmeye başlar.

Bu yoğun propaganda nedeniyle insanların bir kısmı, halen, evrimin yaşandığını gösterebilecek tek bir ara fosil bile olmadığını bilmemektedir. Bir kısmı ise ara fosillerin olduğunu, ama bir yerlerde saklandığını zannetmektedir. Pek çok kişi, soyu tükenmiş olan *Archaeopteryx*'in günümüz kuşları gibi bir kuş olduğunu bilmemekte, bunu ara fosil zannetmektedir. Bazı insanlar, yıllarca, sözde evrimin delili bir ara fosil gibi sergilenen *Coelacanth*'ın, hala günümüz denizlerinde yaşamakta olan kompleks özelliklerde bir dip balığı olduğunun anlaşıldığından haberdar değildir. Bazı insanlar ise bir çamur birikintisinin içinden günün birinde tek hücreli canlıların oluştuğunu zanneder, hatta bazıları su birikintisinin içinde bir süre sonra kendi kendine kurbağa oluşabileceğine bile inanır. Bir kısım kişiler de, Darwinistlerin telkinlerine aldanarak, sürüngenlerin sinek avlarken kanatlanıp kuşa dönüştüğünü zannederler. Ama, Darwinist telkinler nedeniyle, sürüngenin avlamaya çalıştığı sineğin mükemmel bir sistemle kanatlarını saniyede 500 kere çırparak zaten uçmakta olduğunu düşünmezler. Çünkü Darwinizm "mümkün olduğunca düşünmemek" üzerine inşa edilmiş bir ideolojidir. İnsanları da düşünmemeye,

detaylara dikkat vermemeye, sadece körü körüne söylenenlere inanmaya sevk eder. İşin aslı ise, ancak bu konudaki gerçekler ortaya çıkarıldığında anlaşılabilmektedir. Fosil kayıtları ortaya konduğunda, hücrenin yapısı gözler önüne serildiğinde, paleontoloji, biyoloji, anatomi, zooloji, botanik, biyogenetik, biyomatematik gibi sayısız bilim dalının keşifleri gösterildiğinde, insanlar, Darwinizm'in gerçek yüzünü görmekte, yıllardır maruz kaldıkları telkinlerin birer masaldan ibaret olduğunu hemen kavramaktadırlar.

Görüldüğü gibi, Darwinizm'in dayanak noktası spekülasyonlar, sahte deliller ve tesadüfen gerçekleştiği iddia edilen hayali mucizelerdir. Darwinizm, büyük bir kitle aldatmacasıdır. Tüm insanlara karşı oynanan büyük bir oyun, büyük bir yalandır. Toplumlar bu asılsız teoriye aldatıcı telkinlerle inandırılmış, akıl almaz yalanlarla ikna edilmişlerdir. Ta ki, gerçekler ortaya çıkarılıncaya, evrim teorisinin asılsızlığı ve aldatıcılığı insanlara tüm delilleriyle tanıtılıncaya kadar. Bugün artık insanlığın büyük çoğunluğu, evrim teorisinin hiçbir bilimsel vasfı olmadığını; bilimsel bulguların, evrenin ve tüm varlıkların Yüce Rabbimiz'in eseri olduğunu bir kez daha ispatladığını kesin olarak görmüştür.

Peki yaklaşık 1.5 asırdır devam eden bu oyunun insanlar üzerinde etkili olmasının sebepleri nedir? Darwinizm'in insanlar üzerinde etkili olmasının nedenleri psikolojiktir. Darwinizm, bir kısım medyayı da kullanarak, adeta bir büyü etkisi yapmış, bir tür kitle hipnozuyla toplumları etkisi altına almıştır. Teorinin ilk ortaya atıldığı yıllarda karşılaştığı tepki, tamamen psikolojik yöntemlerle bir süre sonra sindirilmiş ve kitleler zamanla aklın vmantığın asla kabul edemeyeceği iddiaları normal görmeye, hatta bunları kabullenmeye başlamıştır. Başka bir koşul altında olsa gülünç bulunacak mantıksız hikayeler, bilimsel birer gerçek gibi algılanmıştır. Evrim teorisinin sunulma şekli ahlaki prensipleri tanımamakta, saygı, dürüstlük, bilimsellik, doğruluk gibi kavramları kabul etmemektedir.

Darwinizm'in dünyayı aldatmasının psikolojik nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

Bilimsel Gösteri Yapmaları

Evrimci biyoloji spekülatif delillerle büyük darbe almıştır. Anatomik ve ekolojik bilgiler kaydedilir ve daha sonra bu kemiğin neden belirli bir şeye benzediği ya da neden canlının burada yaşadığı hakkında tarihi veya uygun açıklamalar kurgulanmaya çalışılır. Bu spekülasyonlar 'senaryolar' olarak adlandırılmıştır. Aslında çoğu zaman horlanarak ve haklı gerekçelerle, 'masal' olarak da tanımlanırlar. Bilim adamları 'bu hikayelerin masal olduğunu bilmektedirler; ne yazık ki (bu masallar) mesleki metinlerde son derece ciddiye alınırlar ve doğru kabul edilirler.'[56]

Evrimci paleontolog Stephen Jay Gould

Darwinistlerin en bilinen aldatmaca yöntemlerinden birisi, evrimin sözde bilimsel bir kavram, evrim teorisinin de bilimin desteklediği bir teori olduğu yalanıdır. Evrim teorisi, bilim tarihinde bir dönüm noktası olarak tanımlanır ve evrim

teorisine karşı çıkanlar da "bilim karşıtı" olarak lanse edilir. Oysa bu, büyük bir aldatmaca, gerçeklerle hiçbir şekilde örtüşmeyen bir gösteridir. Evrim teorisi, materyalist felsefenin bir zorunluluğu olarak ortaya çıkmış bir dogmadır. Darwinizm ise bir tür şaman dinidir. Şamanizm nasıl doğadaki bazı güçlere tapınmayı temel alıyorsa, Darwinizm de aynı şekilde doğaya tapınır. Doğayı, kendince "efsanevi ve esrarengiz güçleri olan" bir varlık olarak tanımlar. Taşın toprağın, Güneş'in, şimşeğin, rüzgarın bir araya gelerek tesadüflerin etkisiyle canlılığı meydana getirdiğine inanır ve toplumlara bu yalanı telkin eder. Darwinizm'in yöntemi, bilimsel deliller sunarak teorinin geçerli olup olmadığını tartışmak değil, bilimsel ifadeler kullanıp gösteri yaparak teorinin doğru olduğu izlenimini oluşturmaya çalışmaktır.

Bütün Darwinist yayınlarda, evrimin bilimsel bir teori olduğu söylenir. Ama Darwinizm'in öne sürdüğü herhangi bir iddiaya getirilebilmiş bir tane dahi bilimsel delil bulunmamaktadır. Darwinizm, tek bir hücrenin nasıl ortaya çıktığını açıklayabilmiş değildir. Sözde tesadüflerin eseri olarak ortaya çıkan bu hücreden, binlerce farklı canlı türünün hangi mekanizmalarla oluştuğunu delillendirebilmiş değildir. Canlıların birbirlerine hayali dönüşümleri iddiasını, tek bir örnek üzerinde bile gösterebilmiş değildir. Balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuşlara dönüştüğünün uzun uzun anlatıldığı evrim masallarını ispatlayan hiçbir bulgu yoktur. 150 yılı aşkın süredir yapılan kazılarda, bir tane bile bu hayali sürecin izini gösterecek ara form fosiline rastlanmamıştır. Dahası evrim teorisi, genetik biliminin ortaya koyduğu yenilikler konusunda da sessizdir, açıklamasızdır, delilsizdir. Kısaca evrim teorisi, bilimsellikten son derece uzaktır. Bilim, evrim teorisini yalanlamaktadır. Astronomi, biyoloji, paleontoloji, jeoloji, fizik, kimya, jeofizik, embriyoloji vb. birer bilimdir. Darwinizm ise bilim değildir, ilkel bir Şaman dinidir. Buna rağmen Darwinistler, telkinlerini ikna edici gösterebilmek için bilimi alet edinirler. Darwinistlerin bilimi kullanma yöntemleri ise tanıdıktır:

1. Öncelikle bilimsel konuların halk tarafından anlaşılmasının mümkün olmadığı, ancak bir avuç sözde seçkin insanın bilimi anlayabileceği telkininde bulunurlar,

2. Bu telkini pekiştirmek için yazılarında ve konuşmalarında halkın çoğunluğu tarafından bilinmeyen bilimsel terimler kullanırlar,

3. Uzun karmaşık formüller, Latince terimler ve ifadeler, ağır ve anlaşılmaz bir dil kullanarak son derece önemli bir konudan bahsediyormuş izlenimi verirler. Anlattıkları, bilimle tamamen çeliştiği halde, bilmeyenlerin bunu bilimin bir parçası zannetmesini sağlarlar,

4. Darwinist bilim adamlarından, profesörlerden, evrimci yayınlardan sık sık alıntılar yaparak, bilim dünyasının tamamının evrime inandığı imajını oluşturmak isterler. Böylece, bilimle evrimin çeliştiği gerçeğini gizlemeyi umarlar. Amaç, "Bu teori bilimsel bir gerçek ve tüm bilim otoriteleri tarafından kabul ediliyor" izlenimi verebilmektir. Phillip E. Johnson, Darwinistlerin bu yöntemlerini şöyle özetler:

(Evrim) Teori büyük ölçüde söz sanatına özgü ikna etme yöntemlerine dayanan bir propaganda kampanyasıyla ayakta tutulmaya çalışılmaktadır: Gizli varsayımlar,

üzerinde konuşulan sanki kanıtlanmış gibi varsayılan ifadeler, belli belirsiz tanımlanmış ve tartışmanın ortasında anlamı değiştirilmiş terimler, hayali düşmanlara saldırılar, seçmece kanıtların alıntıları ve benzeri. Teori aynı zamanda kültürel itibarıyla korunmaktadır.[57]

Phillip E. Johnson

Oysa ne Latince terimler, ne karmaşık cümleler, ne de evrimci birkaç profesörün sürekli ön plana çıkarılıyor olması, evrim teorisinin içinde bulunduğu çıkmazı ortadan kaldırabilir. Belki bir müddet daha evrimin bilim karşısında aldığı yenilgi örtbas edilebilir, ama gerçekler en sonunda ortaya çıkacaktır. Çünkü evrimci kaynakların hiçbirinde evrimi savunmak için kullanılabilecek bilimsel bir veri yoktur. Darwinist dergilerde, kitaplarda, gazetelerde, televizyon programlarında, konferanslarda, sadece farklı evrimcilerin farklı senaryoları dile getirilir. Ancak neticede bunlar birer varsayımdan, daha doğrusu spekülasyondan ibarettir. Bu kişilere, anlattıkları hikayenin bilimsel dayanağını sorduğunuzda, bu iddialarını hangi bilimsel bulguların desteklediğini görmek istediğinizde, alacağınız cevap büyük bir sessizlikten ibaret olacaktır.

Bir kez daha ifade etmek gerekir ki, Darwinistlerin kullandıkları ağır, anlaşılmaz dil ve teknik üslup, evrim teorisinin lehinde hiçbir delil sunmaz. Bu yöntemin kullanılmasının tek sebebi göz boyamak, "evrim bilimseldir" aldatmacasını zihinlere yerleştirmektir. Ancak evrim teorisinin gerçek mahiyeti anlaşıldıkça ve bir aldatmaca üzerine kurulu olduğu insanlara gösterildikçe, artık bu sahte yöntemler de geçerliliğini ve etkisini yitirmektedir.

Nutfeden yaratılmış olan insan Allah'ın ayetlerindendir... Önceden halinin ne idiğini sonra ne olduğunu düşün! Acaba ins (ins) ve cin biraraya gelseler nutfeden bir göz, yahut kulak, yahut akıl, yahut kudret, yahut ilim veya ruh yaratabilirler miydi? Ondan kemik, damar, sinir, deri, kıl vesaire yapmaya muktedir olurlar mıydı? Bunlar bir tarafa Allah yarattıktan sonra insanın keyfiyyet ve mahiyetini, varlığının künhünü (bir şeyin aslı, cevheri, özü) anlamak isteselerdi bundan da aciz kalırlardı... Allah'ın lütuf ve keremine, o muazzam kudrete ve hikmete bakınız, insanı nasıl kucaklıyor. Ne derece hayreti mucibtir ki (icab eden), duvarda bir resim veya güzel bir hat yahut nakış gören kimse durur, hayranlıkla onlara bakar, sanatkarın onları nasıl yaptığını düşünür, yaptığı işin ne kadar büyük bir sanat ve maharet olduğunu ifade eder de şu muazzam kainata ve Allah'ın mahlukatına (yarattıklarına) baktığı halde, onları ve Allah'ın sanat ve hikmetini düşünmekte gaflet eder.[58]

İmam Gazali

Bazı Profesör ve Bilim Adamlarının Teoriyi Savunmaları

Bazı bilim adamlarının Darwinist olması, insanların sanki tüm bilim dünyası evrime inanıyormuş, dolayısıyla evrim bilimsel bir teoriymiş gibi yanlış bir kanaat edinmesine sebep olabilir. Gerçekten de bilim dünyası içinde Darwinist telkinlere kapılmış çok sayıda insan vardır. Ancak bunların büyük kısmının Darwinizm'e olan bağlılıkları bilimsel bir yaklaşımın sonucu değildir. Evrim teorisinin materyalizme ve ateizme sağladığı dayanak, bu kişilerin Darwinizm'i ideolojik kaygılarla sahiplenmelerine neden olmaktadır. Bu insanlar Darwinizm'in geçersizliği ortaya konduğunda, materyalizmi yaşatmanın mümkün olmadığını bilmekte, bu nedenle de akla, bilime ve mantığa aykırı olmasına rağmen var güçleriyle Darwinizm'i savunmaktadırlar. Darwinizm'in materyalist kaygılarla desteklendiğini, Phillip Johnson, Marksist zoolog Richard Lewontin'in iddialarını değerlendirdiği bir yazısında şöyle açıklamaktadır:

Darwinizm, felsefi olarak tarafsız olması gereken (bilimsel) kanıtlara değil, materyalizme olan "a priori" (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) sadakate dayalıdır. *Felsefeyi bilimden ayırdığınızda, kibir kulesi yıkılıverir. Toplum bunu tam olarak anladığında, Lewontin'in Darwinizm'i, bilimsel müfredattan silinmeye başlayacak ve tarihin tozlu raflarında Lewontin'in Marksist görüşlerinin yanında yerini alacaktır.*[59]

Phillip Johnson

Bu gerçeği bilmeyen halkın önemli bir kısmı da söz konusu kimselerin, bilime olan sadakatleri nedeniyle evrimi savunduklarını sanmaktadır. Oysa Darwinistlerin sadakati bilime değil, materyalizme ve evrim dogmasınadır. Biyokimya profesörü Michael Behe, bilim dünyasının materyalist dünya görüşü nedeniyle evrime sahip çıktığını ve bilimin halka nasıl yansıtıldığını şöyle ifade eder:

Evrenin nasıl çalıştığıyla ilgili neredeyse ***tüm bilgiler, ayırt edilmeden, önce katı bir materyalist filtreden geçirilir.*** *Daha sonra halka sunulur... Bilimsel literatür tamamen bu anlayışı yansıtır. Çalışmalar çoğunlukla, hem genelde hem de özel konularda, doğanın bilinen ve emin olunan işleyişinden bahseder. Okul kitapları bu kanaati öğrencilere ileterek görevlerini yerine getirmiş olurlar. Bu tanımlamalar, boşluklardan veya cevaplanamayan sorulardan hiç bahsetmez. Bunun yerine, her şeyin bilindiği, en azından hemen her şeyin bilindiği ve laboratuvarlarda test edildiği izlenimi verilir.* ***Eğer teoriye uymayan bir kanıt varsa, o zaman da teoriden değil kanıttan şüphe edilir... Sorun, mantıklı iddialara dayalı olmayan, sosyal baskıyla yaygınlaştırılan materyalizmdir.***[60]

Biyokimya profesörü Michael Behe

Michael Behe'nin sözünü ettiği sosyal baskının, yoğun olarak yaşandığı asıl yer ise akademik dünyadır. Dünyanın pek çok ülkesinde okullarda ve üniversitelerde Darwinist akademisyenler desteklenmekte, Allah inancına sahip bilim adamlarının ise akademik kariyerleri engellenmeye çalışılmaktadır. Darwinizm'i reddettikleri için çoğunun kitapları, makaleleri bilimsel yayınlarda yer almamakta, bir taraftan da

hiçbir doğruluk ifade etmediği halde "gericilikle" suçlanmaktadırlar. Çoğu Batı ülkesinde eğer bir bilim adamı akademik kariyer yapmak istiyorsa, Darwinci safsatalara göz yummak, hatta bunları ister istemez savunmak zorundadır. Aksi takdirde akademik kariyerinde yükselmesi, hatta bulunduğu üniversitede kalıcı olması dahi çok zordur. Evrimci bilim adamları akademilerde, üniversitelerde bir çeşit "diktatörlük" oluşturmuşlardır. İnançlı bilim adamlarının Yaratılış'ın bilimsel delillerini ortaya koymaları, bilim dünyasının çoğunluğu, özellikle de materyalist düşüncenin hakim olduğu kurumlar ve akademiler tarafından tepkiyle karşılanmakta, ancak ateizm veya materyalizm propagandası yapılmasına asla karşı çıkılmamaktadır. Bu da, bazı bilim adamlarının evrimin geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, gelecek endişesi ve kariyerlerini kaybetme korkusuyla seslerini yükseltmemelerine neden olmaktadır.

Görüldüğü gibi bilim dünyasının evrime verdiği desteğin arkasında ya ideolojik kaygılar ya da baskı ve sindirme yöntemleri yer almaktadır. "Bilim dünyası evrimi savunuyor, demek ki evrim, test edilmiş, doğruluğu bilimsel verilerle tespit edilmiş bir teoridir" düşüncesi ise büyük bir aldanıştır. Bu aldanış, Darwinistlerin uyguladığı psikolojik mücadele tekniklerinin bir sonucudur ve gerçekleri yansıtmamaktadır. Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Darwinistlerin ısrarla iddia ettikleri gibi bilim dünyasının tümü evrimci değildir. Tüm baskı ve yıldırma metotlarına rağmen, evrim karşıtı olduğunu açıkça ifade eden sayısız bilim adamı, akademisyen ve profesör bulunmaktadır. Bu kişiler evrim teorisinin açmazlarını ortaya koymakta, gerçekleri halka ulaştırmaya çalışmaktadır. Üstelik Darwinist büyünün etkisinden kurtulan bilim adamlarının sayısı gün geçtikçe de artmaktadır.

Darwinizm, Darwinist bilim adamlarının dünya çapında etkili olma çabalarına rağmen çöküntüye uğramıştır. Bunun en önemli sebebi, teorinin bilimsel delilsizliğinin, evrimci bilim adamlarının varlığına karşın, açıkça gündeme getirilmiş, dünyaya ilan edilmiş, bu yalan ve aldatmaya karşı tüm insanların uyarılmış olmasıdır.

Bağdat'ın karşı sahilinde oturan Ebu Hanife'nin tartışma saatinde yerini almamış olması, dehrinin (Allah'a inanmayan tartışmacı) ve kalabalığın zihninde değişik soruların şekillenmesine neden olur. Herkes merak içindedir... "Neden gelmedi? Gelmeyecek mi? Korktu mu? Delil mi bulamadı?" vb. sorular.! İmam-ı Azam, belirlenen saatten bir müddet sonra gelir. Dehri, son derece moral kazanmış, küfür ve gururu daha da artmıştır...

Ebu Hanife, özür dileyerek gecikmesinin sebebini anlatmaya başlar: "Karşı sahilden bu tarafa gelebilmek için bir vasıta bulamadım. Beklemeye başladım. Belki bir kayık veya sal gelir de onunla giderim diye düşünüyordum. O esnada ağaçların birdenbire devrildiğini gördüm. Devrilen ağaçların kendiliğinden kereste, kerestelerin kendiliğinden kayık olduğuna şahit oldum. Yine kendiliğinden bir kürek ve yelkenin vücud bulduğunu gördüm. Sizlere karşı daha fazla mahcub düşmeyeceğimden sevinerek, kayığa atladım. Kayık kendiliğinden beni buraya getirdi..." Dehri ve dinleyenler bu sözlere bir mana veremezler. Tabiatçılığı savunan, her şeyi tabiatın var ettiğini iddia eden tartışmacı, böyle bir olayın, anlatıldığı tarzda

gerçekleşmesinin mümkün olmadığını söyler. Büyük İmam tebbessüm ederek şöyle der: "Bir küçük kayığın bile kendiliğinden, yapıcısı ve sanatkarı olmadan meydana gelebileceğini kabul etmediğiniz halde, nasıl oluyor da, bu muazzam kainatın bir yapıcısı, bir Yaratıcısı olmadan kendiliğinden vücud bulduğuna inanıyorsunuz? Kainat kainatın değil, Allah'ın eseridir. Bütün bunca belgeler ortada iken, Allah'ın varlığı ile ilgili bir tartışma ve münazara başlatmak gereksizdir.[61]

İmam-ı Azam Ebu Hanife

Allah İnancını Kabul Etmekte Zorlanmaları

Evrendeki hassas dengelerin ve canlılardaki kompleks yapıların tesadüfen meydana gelmiş olmasının imkansızlığını gören bir insan, aynı zamanda tüm bunların üstün bir Aklın, yani Allah'ın eseri olduğunu da anlayabilir. Ama insanların bazıları, cahilce düşünceler, yanlış kanaatler ve sapkın mantık örgüleri nedeniyle Allah inancını kabul etmekte zorlanırlar. Bu durumun en önemli sebeplerinden biri, kendilerini adeta üstün bir varlık olarak görmeleri ve kendilerinden üstün bir Yaratıcı'ya inanıp ona ibadet etmekte tereddüt etmeleridir. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Bu tereddütlerinin temelinde, ahiretin ve hesap gününün varlığını düşünmekten korkmak, bu gerçeğin insana yüklediği sorumluluklardan kendince kaçmaya çalışmak vardır. Her şeyin hakimi ve üstün güç sahibi olan Yüce Allah'a inanmak ve O'nun Yüce varlığını kabul etmek, ahiretin varlığını da kabul etmeyi ve beraberinde de Allah'a ibadet etmeyi gerekli kılar. Bu gerçeğe inanan bir insan, dünyada tüm yaptıklarından sorumlu olduğunu bilecek ve buna göre yaşayacaktır. Nefsinin bencil taleplerinden sakınacak, iradesini kullanacak, her koşulda vicdanlı ve güzel ahlaklı olmaya gayret edecektir. Bir insanı hem manen hem de madden zenginleştiren ve güzelleştiren, kalitesini ve asaletini artıran bu durum, bazı insanlar için zor görünmektedir. Oysa asıl zor olan, yaratılışına aykırı olarak, vicdanını göz ardı etmek, sürekli vicdanına baskı uygulayarak yaşamaktır. Günümüzde birçok insanın yaşadığı acı ve sıkıntıların kaynağı, vicdanlarını köreltip sürekli nefislerine uymaları ve nefsin telkinlerinin neden olduğu zorluklardır.

Darwinistler ise, bir yandan kendileri Allah'a iman etmekten kaçınmakta, bir yandan da bazı insanların sahip olduğu bu yanlış psikolojiyi amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Kendi nefislerini haksız yere yücelterek kendilerince sahte bir üstünlük kazanmakta, gücün, kudretin ve izzetin asıl sahibi olan Allah'a inanmayı, O'na ibadet etmeyi reddetmektedirler. Büyük bir cehaletle kendilerini ilahlaştırdıklarından (Allah'ı tenzih ederiz) ve her olayı kendi kontrollerinde zannettiklerinden, kadere tabi oldukları gerçeğini bir türlü kavrayamaz, bu gerçeği mümkün olduğunca düşünmek istemezler. Her şeyin başıboş geliştiğini iddia ederek, kendilerinin de sözde başıboş bir ortamda kontrolsüz yaşadıklarını kabul etmek isterler. Ahiret gerçeğini göz ardı ettiklerinden, sonsuz zannettikleri, daha doğrusu öyle olmasını istedikleri dünyada, sonsuza kadar var olacaklarını ya da öldüklerinde

tamamen yok olacaklarını düşünürler. Böylece ölümü ve ölümden sonra karşılaşacakları hesap gününü hiç düşünmediklerinde, bu gerçekle karşılaşmayacaklarını sanırlar. Küçük bir çocuğun mantık örgüsünü andıran bu yaklaşımın, kendilerini yaşamları boyunca rahat ettireceğine inanırlar.

Canlılığın ve yaşamın kör tesadüflerin eseri olduğu iddiasındaki evrim teorisi ise, bu zihniyetteki insanlar için önemli bir dayanak noktası oluşturmaktadır. Kendilerince canlılığın kökenine Yaratılış dışında bir açıklama getirdiklerini zannederler ve bu zanna büyük bir güçle bağlanırlar. Öyle ki bir müddet sonra, bu yalana kendileri de inanır, tüm saçmalıklarını gördükleri halde evrimi savunmaya devam ederler. Çünkü evrimi kaybetmeleri demek, tüm yaşamlarını üzerine inşa ettikleri felsefelerini, hayat görüşlerini kaybetmeleri demektir. Darwinizm'in geçersizliğini kabul etmeleri demek, evrenin meydana gelişinin ve canlıların oluşumunun tek açıklamasının Yaratılış Gerçeği olduğunu kabul etmeleri demektir. Bu ise, sorumsuzluğu ve başıboşluğu savunan Darwinist ideoloji ile tam anlamıyla çelişmektedir. Darwinist ve materyalist bilim adamlarının bu batıl bakış açısını, Delaware Üniversitesi'nden parçacık fizikçi Stephen M. Barr şu sözlerle dile getirir:

Pek çok (materyalist, Darwinist) bilim adamı, bilimin ilerlemesiyle gün geçtikçe, evrenin ve insanlığın "amaçsızlığının" ve maddesel güçlerin ve kör tesadüflerin ürünü olduklarının daha açık anlaşılacağına inanmaktadır. Pek çoğu bilimin bize öğretmesi gereken dersin bu olduğunu düşünmektedir. Bu düşüncenin önde gelen temsilcilerinden zoolog Richard Dawkins, 'Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiçbir tasarıma, amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul ettiğimizde, umduğumuz tüm özelliklere sahip olacaktır' diye yazmaktadır. Evrenin amaçsızlığını ve bunun insanlar için hiçbir şey ifade etmemesi gerektiğini sıkça dile getirenlerden biri de, zoolog Stephen Jay Gould'dur. Gould, insan ırkının evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu ve yaşam ağacında ince bir daldan ibaret olduğunu söylemektedir. Bertrand Russel ise, "Durgun bir suda meydana gelen bir kazadan başka bir şey değiliz" demektedir.[62]

Delaware Üniversitesi'nden parçacık fizikçi Stephen M. Barr

Oysa gerçek şudur: Darwinistler, isteseler de istemeseler de, Allah'ın kendileri için belirlemiş olduğu kadere tabidirler. Yeryüzündeki tüm varlıklar öyledir ve Allah'ın kendileri için seçip beğendiği hayatı yaşamakta, O'nun verdiği rızıkla hayat bulmaktadır. Darwinistler, inkar etse de etmese de ahiret vardır ve Darwinistlerin her biri, tüm diğer insanlar gibi hesap günü Kudret Sahibi Rabbimiz'in huzurunda sorguya çekileceklerdir. Dünyada ne kadar sorumsuz ve rastgele yaşadıklarını iddia ederlerse etsinler, ahirette, yaşadıkları her anın hesabını vereceklerdir. Dolayısıyla, dünyada Allah inancını kabule zorlanmaları ve bunun için farklı yollarla kendilerini aldatma yoluna gitmeleri bir çözüm olmayacak, bu yöntemleri onlara bir fayda sağlamayacaktır.

Bugüne kadar Darwinizm'in içinde bulunduğu çöküşü gören binlerce insan kendisini bu büyünün etkisinden kurtarmış, gerçeklere yönelmiştir. Darwinistler de, yanlışta ısrar etmek yerine, doğruya yönelmeyi artık kabul etmeli, hatasını anlayıp

kabul etmenin güzel bir davranış olacağını görmelidirler. Dünyada imkan varken hatalı tutum ve davranışlarını değiştiren insanlar, ahirette Rabbimiz'in rahmetini ve merhametini umabilirler.

Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin teorisine dilleriyle hizmet ediyor olmalarının tek nedeninin, bu teorinin bir Yaratıcı olduğunu reddetmesi olduğunu kabul etmek zorundayız..[63]

Evrimci Antropolog Michael Walker

Madem dünya var. Ve dünya içinde bu âsârıyla (eserlerle) hikmet ve inayet (yardım) ve rahmet ve adalet var. Elbette dünyanın vücudu gibi kat'î olarak âhiret de var. Madem dünyada her şey bir cihette o âleme bakıyor. Demek oraya gidiliyor. Âhireti inkâr etmek, dünya ve mâfîhayı (içindekileri) inkâr etmek demektir. Demek ecel ve kabir insanı beklediği gibi, Cennet ve Cehennem de insanı bekliyor ve gözlüyor.[64]

Bediüzzaman Said Nursi

Sahte Deliller Öne Sürmeleri, Okuyucunun Güvenini İstismar Etmeleri

Londra Ulusal Galerisi'nin resimli, tam bir kataloğunu alın. Bunu küçük parçalara bölüp, sonra Trafalgar Meydanı'ndaki galerinin merdivenlerinden rüzgara bırakın. Birkaç hafta bekleyin ve sonra meydanı dolanıp hayatta kalan kağıt parçalarını toplayın. Sonra da bulduğunuz parçalardan resim sanatı tarihinin rekonstrüksiyonunu yapmaya çalışın. Eğer akımlar, stiller, tarzlar, ressam isimleri ve diğer tüm bilgilerden oluşan tutarlı bir hikaye üretmeyi başarabilirseniz, o zaman büyük olasılıkla siz bir paleontologsunuz.[65]

Nature dergisinin editörü evrimci Henry Gee

Evrim teorisi, bilimsel olarak herhangi bir dayanak bulamadığından, herhangi bir delille desteklenmediğinden, Darwinistler çözümü sahte deliller kullanmakta bulmuştur. Darwinizm tarihinde, geçersizliği kesin olarak anlaşılmış oldukça fazla sayıda sahte delil vardır. Bunlardan en ünlüleri, insan kafatasına orangutan çene kemiğinin eklenmesiyle oluşturulan ve yıllarca insanlara bir ara geçiş örneği olarak sunulan Piltdown adamı sahtekarlığı, tek bir domuz dişinden yola çıkılarak çizilen Nebraska adamının kafatası ve rekonstrüksiyon çizimleri, kafese konup ara geçiş formu olarak sergilenen Ota Benga isimli Afrikalı yerli, iskeletine tüy eklenmiş dinozor fosilleridir. Tarihin en önemli bilim sahtekarlıklarına imza atan evrimciler, bu sahte delilleri ve hayal ürünü hikayeleri, insanları, evrim masalına inandırabilmek için kullanırlar. Sahte deliller üretmekten çekinmemeleri, büyük bir yalanı tartışmasız bir gerçek gibi sunmaları, Darwinizm'in nasıl bir zihniyete sahip olduğunu göstermesi açısından da önemlidir. Bu sahtekarlıkların ortaya koyduğu bir diğer gerçek ise, evrimcilerin, teorinin ilk ortaya atıldığı günden beri aslında büyük bir çaresizlik içinde olduklarıdır. Bu çaresizlik, onları yalanlara ve sahtekarlıklara sürüklemiştir.

Sahte deliller üretmekte ve bunları kamuoyuna sunmakta sakınca görmeyen Darwinistler, halkın bilime olan güvenini istismar etmeyi de olağan karşılarlar. Yayınladıkları yazılarda, makalelerde, kitaplarda, düzenledikleri sergilerde sürekli halkın güvenini suistimal ederler. Kamuoyunda yaygın olan bilime ve bilim adamının tarafsız ve ön yargısız olacağına dair kanaati, evrim aldatmacasını devam ettirebilmek için kullanırlar. Bunu yaparken de, toplumun büyük bir kesiminin bilim adına öne sürülen konuları inceleme, araştırma ve sorgulama imkanının olmamasından faydalanırlar. Evrimi destekleyen bir tane bile fosil olmadığını, 21. yüzyıl teknolojisine sahip laboratuvar koşullarında dahi hücrenin oluşturulamadığını, canlılığın cansızlıktan meydana gelemeyeceğini, kendileri düşünmedikleri gibi insanların da düşünmesini istemezler. İnsanların bu gerçekleri düşünmesini engellemek için de sürekli varsayımlara dayalı hikayeler ortaya atar, bu kurgularını sahte delillerle süsler ve hiç olmayan birşeyi varmış gibi telkin ederler.

Bir başka yöntem ise, evrimci yayınlarda doğru ve gerçek bilgilerin evrimci yalanlarla birlikte sunulmasıdır. Okuyucular, biyolojik ve tıbbi konulardaki mantıklı ve geçerli açıklamaları okurken, bir anda kendilerini bu yapının tesadüflerle nasıl oluştuğuna dair uydurma bir bilgiyi de okurken bulurlar. Örneğin, genetik hakkında bir bilgi verilirken, aktarılan teknik bilgiler mantıklı ve doğru olmasına karşın, tüm bunların evrimle oluştuğu açıklaması doğru değildir. Verilen teknik bilgilerle ilgili kanıtlar ve gözlemler varken, bu sistemin ve yapının evrimle oluştuğuna dair hiçbir delil yoktur. Ancak okuyucu, bu iki bilgiyi birlikte, iç içe okuyarak bir kanaat edinmiş olur. Evrimin, genetik bilimi kadar kanıtlanmış ve doğru bir teori olduğunu zanneder. Oysa gerçekler bu şekilde değildir. Aslında evrimi yalanlayan bilgiler ve bulgular, Darwinistler tarafından evrimi destekler gibi gösterilmektedir. Bu, psikolojik bir kandırmacadır.

21. yüzyıl, Darwinistlerin bu psikolojik mücadeleyi kaybettikleri, tüm kandırmacaların son bulacağı bir dönem olacaktır. Darwinizm'in bilim üzerindeki oyunları etkisini yitirmeye başlamıştır. Özellikle son 20-30 yıldır tüm dünyada büyük bir değişim yaşanmaktadır ve bu değişim bilim dünyasında da etkisini göstermektedir. Başta Amerika'da olmak üzere birçok ülkede bilim adamları, Yaratılış'ın bilimin gösterdiği tek gerçek olduğunu kabul etmeye başlamışlardır. Darwinist büyü bozulmakta ve materyalizm, bugüne kadar en çok kullandığı silah olan bilim tarafından yok edilmektedir. Stephen Barr'ın da söylediği gibi, bilimin insanlara gösterdiği sonuç, Allah'ın varlığıdır ve bu gerçek gün geçtikçe çok sayıda insan tarafından fark edilmektedir:

Bilim bizi bir maceraya çıkardı. Silahlarla değil, ancak teleskoplarla, parçacık hızlandırıcılarla, matematiğin sembol ve işaretleriyle bizi hiç bilmediğimiz kıyılara, yabancı ve fantastik yerlere ulaştırdı. Ancak ufuğa baktığımızda, yolculuğumuzun sonunda, aslında en başından beri bildiğimiz ve tanıdığımız bir yere ulaştığımızı görüyoruz. Doğruyu arayışımız bizi her zaman, en sonunda Allah'a ulaştırmaktadır.[66]

Parçacık fizikçi Stephen M. Barr

Darwinizm ve Materyalizmin Mantık Örgülerinin Yüzeysel Olması

Materyalizm, maddenin mutlak varlığı kavramı üzerine kuruludur. Bu yanılgıya göre, yalnızca madde vardır ve maddenin üzerinde hiçbir bilinçli müdahale söz konusu değildir. Sözde her şey başıboş ve kontrolsüz gelişmektedir. Buna insanın kendi yaşamı ve seçimleri de dahildir. Hiçbir bilimsel dayanağı ve geçerliliği olmayan bu dünya görüşü, insanın her şeyin sözde rastgele geliştiği bir dünya içinde yaşadığı ve dolayısıyla hiçbir sorumluluk taşımadığı iddiasındadır. Bu mantık dışı iddiayı kendince pekiştirmek için seçilen temel yöntem ise, detayları düşünmemek ve her olayı yüzeysel değerlendirmektir. Darwinist ve materyalist bakış açısı için, "Neden ve nasıl?" sorularının cevabı yoktur. Çok kısa ve sade bir mantık yürütmeyle varılabilecek akılcı sonuçlar dahi göz ardı edilir. Sadece sürekli telkin edilen sloganlar vardır. Bu sloganlar, dayanak noktaları, açıklamaları, içerdikleri gerçek anlamlar sorgulanmadan ve düşünülmeden koşulsuz kabul edilir.

Materyalizmin ve elbette Darwinizm'in, en bilinen ve en gündemde tutulan sloganlarından biri ise, "Yaşamın bir mücadele alanından ibaret olduğu" yalanıdır. Buna göre, dünyada var olan tek şey yaşam mücadelesidir ve her insan bu hayali mücadeleye uyum sağlayabilmek ve güçlü olarak ayakta kalabilmek amacıyla elinden gelen her şeyi yapmalıdır. Kendisi de sözde bir tür hayvan olan insan, vefa, sadakat, güven, vicdan, dostluk, fedakarlık, saygı gibi ahlaki değerlere sahip olmak zorunda değildir. Tam tersine mümkün olduğunca acımasız, sevgisiz ve bencil olmalıdır. Güçlenebilmek için zayıf olanı ezmeli, eğer gerekiyorsa kendisi hayatta kalabilmek için diğerlerini yok etmelidir. Üstelik eğer insan, herşeyin kör tesadüflerin eseri olduğu bir ortamda yaşıyorsa (ki bu asla doğru değildir), ölümü, ölümden sonrasını, ahireti düşünmek zorunda da değildir. "Mutlak madde" yalanına sığınıp, ahiret ve hesap günü aklına geldiğinde dahi, akılcı ve mantıklı olarak düşünmekten kaçınacak, kendisini sorumluluktan kurtardığını zannedecektir.

Oysa, eski Yunan'dan bugüne kadar gelen ve 19. yüzyılın köhne bilim ortamında ortaya atılan Darwinizm'le destek bulan materyalizm, tüm iddialarının geçersizliği ispatlanmış bir ideolojidir. Astronomi, fizik, kimya, nükleer fizik, parçaçık fiziği, biyoloji gibi birçok bilim dalı maddenin ezeli ve ebedi olmadığını, evrenin yoktan var edildiğini, evrendeki hassas dengelerin kör tesadüfler sonucu ortaya çıkamayacağını, hiçbir şeyin başıboş gelişmediğini, fiziğin ötesinde metafizik gerçeklikler olduğunu ispatlamıştır. Ancak materyalistler ve Darwinistler bu bilimsel gerçekler üzerine düşünmek, ön yargısız olarak durumu değerlendirmek yerine, yüzeysel bir yaklaşımla, aynı içi boş kavramları tekrar etmeye devam ederler. Örneğin, genetik ve paleontolojinin tam tersini ispatlamasına rağmen, insanın sözde maymun atalarıyla ilgili hikayeler anlatıp dururlar. Yarı maymun yarı insan resimleri çizer, bu hayali varlıkların günlerini nasıl geçirdiklerine dair hikayeler anlatır, ama bir kere bile bu hikayenin bilimsel bulgularla çelişip çelişmediği üzerinde düşünmezler. Amaç, insanın sözde sorumsuz bir hayvan olduğu yalanını devam ettirebilmektir.

Oysa insan sorumsuz yaratılmamıştır. Bu dünyada imtihan olmaktadır ve yapıp ettiklerinin tümünden sorguya çekilecektir. O, Allah'ın yarattığı bir kuldur ve Allah'a karşı sorumludur. Başıboş değildir, çevresindeki olaylar rastgele gerçekleşmemektedir. Gördüğü ve duyduğu her şey, kendi imtihanının bir parçasıdır. Ölümünden sonra, ahiret gerçeği ile buluşacak ve hatalarını telafi edebilmek için şu anki imtihan ortamına bir daha asla dönemeyecektir. İmtihanı boyunca yaptıkları karşısına getirilecek, hakkında adaletle hükmedilecek ve sonsuz cennet ya da sonsuz cehennem hayatını yaşamaya başlayacaktır. İnsan, Allah'a hesap verecek olan bir varlıktır. Diğer canlılardan farklı olarak, ruh sahibi olarak yaratılmıştır. Allah, bu gerçeği ayetlerde şu şekilde haber verir:

Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

Evrimin Temel Açmazlarını Gözardı Etme Yöntemi

Evrim teorisi savunucularının kullandıkları en önemli yöntemlerden biri, canlıların yaşam şekilleri gibi detaylar üzerinde demagoji yapmak, fakat evrimin asıl açıklaması gereken temel konuları gözardı etmektir. Örneğin evrimciler, "Neandertal adamı konuşabiliyor muydu?" gibi başlıklar atarak bu konu üzerinde kendi senaryolarını oluşturur, sayfalarca veya konferanslar boyunca bu senaryoları detaylandırarak anlatabilirler. Amaçları, okuyucunun dikkatini dağıtmak ve Neandertal adamının insanın sözde ilkel atası olduğunun çoktan ispatlandığı, geriye sadece konuşup konuşmadığı gibi bir detayın kaldığı izlenimi oluşturmaya çalışmaktır. (Neandertaller, günümüz insanlarından farksız soyu tükenmiş bir insan ırkı olduğundan, kuşkusuz insan gibi konuşmaktadırlar.) Ancak evrimciler, örneğin "ilk canlı hücrenin" nasıl meydana geldiği konusunda suskundurlar. Evrimci kaynakların hiçbir yerinde ilk DNA'nın veya göz gibi kompleks yapıların nasıl meydana geldiği konusuna değinilmemiştir. Zaten bu konulardan bahsetmeleri de mümkün değildir, çünkü evrim teorisinin bu tip kompleks yapıların oluşumuna dair bir açıklaması veya üretebileceği bir senaryo yoktur. Kompleks yapılar, gözlemlenebilir ve üzerlerinde deneyler yapılabilir niteliktedir. Dolayısıyla, evrim teorisyenlerinin konuyla ilgili ortaya atacakları her asılsız senaryo, laboratuvarlarda kolaylıkla yalanlanmaktadır. Bu gerçeğin farkında olan evrimcilere göre kullanabilecekleri en etkin psikolojik yöntem, bunların tümünün açıklandığı izlenimi vermeye çalışmak ve demogojiye açık, detay konular üzerinde yoğunlaşmaktır.

Oysa Darwinistlerin, temel konuları açıklamaktan kaçınmaları ancak konu hakkında yeterli bilgisi olmayan insanlar üzerinde etkili olabilecek bir yöntemdir.

Günümüzde ise, özellikle evrim teorisinin geçersizliği konusunda toplumlar ciddi şekilde bilinçlenmiş, evrimin henüz daha "ilk hücre" konusundaki çaresizliğini tüm açıklığıyla görmüşlerdir. Dolayısıyla, söz konusu demagojiler, artık geçerliliğini yitirmiştir. İnsanlar artık, her şeye açıklama getirdiği iddiasında olan evrim teorisinin delillerini beklemekte, fakat bunlar ortaya çıkmadıkça, dünya çapında gerçekleştirilen bu büyük aldatmacanın gerçek yüzünü görmektedirler. Kudret sahibi Yüce Allah, elbette tüm tuzakları ortadan kaldıracaktır. Allah, bu gerçeği ayetinde haber vermiştir:

... Gerçekten Allah, kafirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (Enfal Suresi, 18)

Görsel Telkinlerle Darwinist Büyüyü Yaygınlaştırmaya Çalışmaları

Darwinistlerin ellerinde, kendi teorilerini destekleyecek bir tane bile bilimsel delil yoktur. Evrimcilere göre milyonlarca yıl boyunca gerçekleşmiş olması gereken hayali evrim sürecinin fosil kayıtlarında sayısız delili, sayısız kalıntısı bulunması gerekmektedir; ama fosil kayıtlarında söz konusu hayali sürecin varlığını gösteren "bir tane bile" fosil bulunmamaktadır. Fosil kayıtlarındaki bu delilsizlik Darwinistler açısından o kadar dramatiktir ki, canlıların milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramadıklarını, yani yaratıldıklarını gösteren sayısız fosil bulunmasına rağmen, Darwinistlerin buna karşılık gösterebilecekleri tek bir ara form örneği bile bulunmamaktadır. İşte bu delilsizlik, Darwinistleri söz konusu "hayali fosiller varmış izlenimi vermeye" yöneltmiştir. Darwinistler gerçek deliller sunamadıklarından, çözümü görsel telkin metotlarıyla insanları aldatmakta bulmuşlardır. Bunlardan bir tanesi rekonstrüksiyonlardır.

Rekonstrüksiyon, "yeniden inşa" anlamına gelir ve bir kemik parçasından canlının hayali resminin veya maketinin yapılmasıdır. Rekonstrüksiyonda, çeşitli zamanlarda bulunan çeşitli fosil bulguları, tamamen taraflı bir şekilde yorumlanır, tümüyle çarpıtılarak, örneğin, bu canlının hayali bir ailesi oluşturulur ve sosyal hayatı tasvir edilir. Oysa burada söz konusu detaylı rekonstrüksiyonun malzemesi kimi zaman yalnızca tek bir azı dişi ya da bir kol kemiğidir. Oluşturulan çalışma tamamen sanatçının hayal gücüne kalmıştır, dolayısıyla söz konusu yeniden inşa hiçbir bilimsel delile dayanmamaktadır. Şimdiye kadar medyada görülmüş olan hayali "maymun adamların" tümü, aslında birer rekonstrüksiyondur.

Bir kemik parçası, farklı sanatçıların farklı yorumları ile değişik canlılara benzetilebilir. Çünkü kemik parçasına bakarak, canlının yumuşak dokularını belirleme imkanı yoktur. Zaten çoğu zaman evrimcilerin ellerine geçen fosil parçaları, yalnızca yüz kemiklerinin bir kısmı, vücut iskeletinin bir parçası, hatta bazen tek bir kemik, daha da şaşırtıcı olanı, bazen tek bir "diş"tir. (Nebraska adamı ve ailesinin sosyal yaşamı, tek bir dişe dayanılarak yapılmış bir rekonstrüksiyondur. Herhangi bir bilimsel delil olmamasına, fosil izinden söz konusu canlıya ait hiçbir belirleyici nitelik bulunmamasına rağmen söz konusu "dişe" Nebraska adamı ismi konmuş ve bu hayali maymun adamın, hayali ailesi oluşturularak sözde sosyal yaşamı da resmedilmiştir. Kısa bir süre sonra bulunan dişin bir yaban domuzuna ait olduğu saptanmış ve bu büyük aldatmaca, evrim sahtekarlıkları tarihinde yerini almıştır. Bu örnek, Darwinistlerin rekonstrüksiyonlar yoluyla ne kadar büyük sahtekarlıklara yönelebileceklerinin önemli bir örneğidir). Dolayısıyla evrimciler tarafından yapılan rekonstrüksiyonlar, tümüyle onların istedikleri şekilde, yorumladıkları biçimde oluşturulan çizimler ve maketlerdir. Söz konusu rekonstrüksiyonların, bilimsel olarak hiçbir değeri ve geçerliliği yoktur. Evrimi ispat yönünde herhangi bir katkısı da yoktur. Bunların tümü, insanları, geçmişte yarı insan yarı maymun şeklinde varlıkların yaşadığına inandırmak amacıyla kurgulanmış hikayelerdir.

Şu önemli bir gerçektir: Darwinistler her ne kadar çeşitli rekonstrüksiyonlarla göz boyamaya çalışsalar da, evrimi geçerli kılabilecek tek bir delil bile olmadığı sürece, kullandıkları aldatma yöntemlerinin bir anlamı yoktur. Rekonstrüksiyonlar, belli bir dönem içinde insanlar üzerinde etkili olmuş olabilirler. Artık insanlar, gazete ve dergilerde gördükleri maymun adamların, yalnızca birer hayal ürünü olduğunun farkındadırlar. Çünkü artık konu hakkında kapsamlı bilgiye sahiptirler. Evrimcilerin iddialarına, bu iddiaların geçersizliğine ve bunlara verilebilecek tüm cevaplara hakimdirler. Söz konusu maymun adamların gerçekte yaşamadıklarını bilmektedirler. İnsanların da, tüm diğer canlılar gibi evrim geçirmediklerini, gördükleri resimlerin bilimsel olarak geçerli olmadığını anlamışlardır. Dolayısıyla evrimcilerin kullandıkları tüm sahte yöntemler, artık geçersizdir.

Maymunun İnsana Olan Bazı Benzerliklerini Kullanmaya Çalışmaları

Darwinistlerin, kullandıkları en önemli yanıltma metotlarından biri de, maymunun insana olan bazı benzerliklerini ve maymunların zeki davranışlarını kullanma yöntemidir. Hayvanat bahçelerinde veya doğal ortamlarda gördükleri maymunları, insana olan benzerliğine bakarak ve bazı zeki davranışlarını temel alarak, "Biraz gelişse, tıraş olsa, iyi beslense rahatça insan olur" gibi yüzeyzel bir mantıkla düşünerek değerlendirme yapabilirler. Sonra öne sürdükleri bu teori üzerine sahte deliller ve senaryolar üretmeye başlarlar. Oysa insan ve maymun arasındaki dev anatomik farklılıkları kendileri de bilmektedirler. Ancak yüzeysel düşünme, onları bu gerçeklerden uzaklaştırır. Gerçeklere ve bilimin ortaya koyduğu bulgulara değil, inanmak istedikleri şeye inanır, insanları da bu yönde aldatma yoluna giderler.

İnsanla maymun arasındaki benzerliği kullanma yöntemi, biyoloji, genetik ve anatomi bilmeyen, konu hakkında kapsamlı bilgi sahibi olmayan bazı insanlar üzerinde de etkili olur. Darwinistler maymunların davranış özelliklerini ve genel görünümlerini konu ederek, çeşitli evrim hikayelerini halkın bu kesimi üzerinde kullanırlar. Canlıların yapılarındaki kompekslik üzerinde düşünmeyen, herşeyi çocuksu bir düz mantıkla açıklamaya çalışan Darwinizm için insanın hayali maymun ataları senaryosu oldukça önemli bir malzemedir.

Ancak gerçek şu ki, insanla maymun arasında, hiçbir şekilde aşılamayacak çok derin farklılıklar vardır. Dev anatomik ve genetik farklılıkların yanı sıra, maymun bilinç açısından bir köpekten veya attan farksızdır. Ve ne kadar eğitilirse eğitilsin, ne kadar zaman geçerse geçsin, bilinç düzeyinde bir gelişme olmayacak, insana hiçbir şekilde benzemeyecektir. Maymunlar, karşılarında gördükleri hareket ve tavırları taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Verilen eğitimler doğrultusunda, eşyaların şekillerini ve renklerini ayırt edebilir, zekice tepkiler gösterebilirler. Ama bu, günün birinde insana dönüşmelerini sağlamaz. Eğer böyle olsaydı zeki olduğu bilinen diğer hayvan türlerinin de zamanla insan olmaları gerekirdi. Örneğin papağanlar da eğitildikleri takdirde kareyi yuvarlaktan, kırmızıyı maviden ayırt edebilmekte, kendisinden istenilen şekilde eşyaları yerleştirebilmektedir. Üstelik

papağanların maymunlara ek olarak bir de, sesleri taklit ederek konuşma yetenekleri vardır. Bu durumda, Darwinistlerin mantıksız iddialarına göre, papağanların insana dönüşme ihtimali çok daha yüksek olmalıdır.

Darwinistler, yüzeysel düşünce anlayışlarının ürünü olan bu imkansız senaryoyu destekleyebilmek için sayısız yalan ve sahte delil ile kamuoyunun karşısına çıkmak zorunda kalırlar. Ama elbette, aklını kullanan insanlar, bu konuda sığ ve yüzeysel düşünmemekte, araştırmaların ve bilimsel delillerin sonucunda ortaya çıkan gerçekleri görmek istemektedirler. Bilimin gösterdiği gerçek ise, insanın, sahip olduğu kompleks özellikler ve üstün nitelikteki bilinci ile, bir anda, yoktan yaratılmış olduğudur. Yüce Allah ayetlerde şöyle buyurur:

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne Yücedir. (Müminun Suresi, 12-14)

Evrimin Kalabalık Bir Kadro Tarafından Savunulması

Darwinistlerin insanları aldatma yöntemlerinin en ünlüsü ve belki de en büyük yanılgılarından biri, çoğunluk oldukları iddiasıyla yola çıkmalarıdır. Darwinistler, bilim adamlarının ve toplumların büyük çoğunluğunun evrime inandığını savunarak bu teorinin geçerli olduğu telkinini vermeye çalışırlar. Türkiye'deki evrimci bilim adamlarından Boğaziçi Üniversitesi felsefe profesörü Arda Denkel, "Evrimi bu kadar insan kabul ediyor, dolayısıyla teori elbette doğrudur" diye yapılan telkinin asılsızlığını ve mantıksızlığını şu şekilde açıklamıştır:

Evrim kuramını, çok sayıdaki saygın kişinin, kuruluşun evrimciliği benimsemiş olması mı kanıtlayacak? Yoksa mahkeme kararlarıyla mı doğru kılınacak bu kuram?... "Ülkemizde de Evrim Kuramı, bütün önde gelen bilim insanları, TUBA ve TUBİTAK başkanları, rektörler ve dekanlar tarafından desteklenmektedir." Böylesine saygın kişiliklerin desteği tabii ki çok iyidir. Ancak doğruluğu sağlayan şey, saygın ve yetki sahibi kişilerce doğru bulunmak mıdır acaba? Bir tarihsel olguyu anımsatmak isterim. Galileo Galilei, döneminin bütün saygın kişilerine, hukukçularına ve özellikle de bilim adamlarına karşı tek başına karşı çıkıp doğru olanı söylüyor ve savunmuyor muydu? Engizisyon mahkemelerinin öbür eylemleri de, ortaya buna benzer görünümler koymamış mıydı? Toplumda saygın ve vasat olan çevreleri arkasına almak, ne doğruluk yaratan, ne de bilimsellikle doğrudan ilgili olan bir şeydir.[74]

Darwinizm'in bir zamanlar bir çoğunluk tarafından kabul edilmiş ve savunulmuş olması, insanların kendilerine anlatılanlar üzerinde fazla düşünmemelerinden, evrimin yüzeysel açıklamalarını yargılamadan kabul etmelerinden ve "evrimci olmayan bilimsel değildir" telkini ve tehdidinin insanlar üzerinde oluşturduğu çekinme hissinden kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla evrime kalabalık bir kadronun inanıyor olmasının veya inanıyor görünmesinin sebebi, teorinin bilimsel doğruluğu değildir. Evrim teorisi, bilimsel anlamda geçersizliği anlaşılmış olunmasına rağmen savunulmaktadır ve bunun sebebi yalnızca ideolojiktir.

Kaldı ki, bugün evrim teorisi, "tüm bilim dünyası tarafından kabul edilen bir teori" değildir. Evrimi savunanlar, bilim dünyasının geneli değil, yalnızca bazı önyargılı bilim adamlarıdır. Bilime objektif bir bakış açısıyla yaklaşan insanlar, özellikle son 20-30 senedir evrim teorisini reddeden sayısız bilim adamının görüşlerini de göz önünde bulundurmak zorundadırlar. Bugün, bilimsel araştırmaların ve gelişmelerin sonuçlarını değerlendirip evrimin bilimsel çöküşünü gören ve Yaratılış Gerçeğini açıkça kabul eden pek çok bilim adamı ve profesör vardır.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, çoğunluğa uymak her zaman doğru olana uymak anlamına gelmemektedir. Tarih boyunca insanların büyük bir kısmı, tıpkı evrimciler gibi "çoğunluk" hatasına düşmüşlerdir. Bazı insanlar, Allah'ın üstün yaratışını inkar etmek için çoğunluğu temsil ettikleri iddiasıyla ortaya çıkmışlardır.

İnsanların çoğunluğunun Allah inancını kabul etmediğini iddia ederek, kendilerini ve savundukları ideolojiyi haklı göstermeye çalışmışlardır. Allah, bu tür insanlara karşı iman eden kullarını Kuran'da uyarmakta ve çoğunluğa uymanın insanları zarara sürükleyeceğini belirtmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (En'am Suresi, 116)

Darwinistlerin Çırpınışları, Yaratılış Gerçeğine Hizmettir

Darwinistler, Yaratılış Gerçeğinin sayısız örneğinin açıkça sergilenmesinin ve milyonlarca yaşayan fosilin ortaya çıkmasının anlamını fark etmişlerdir. Evrim teorisinin bir yalan olduğunu ve bunun insanlar tarafından açıkça anlaşıldığını hayret ve şaşkınlıkla anlamışlardır. Yaklaşık 150 yıldır aldatılmış olmanın şokunu yaşamışlar ve ümitsizce, çaresizce bir çırpınış içine girmişlerdir. Yıllar boyunca düşünmedikleri, üzerinde düşünmek istemedikleri gerçeklerle ister istemez karşılaşmışlar, tüm bu bilimsel deliller üzerinde artık düşünmek zorunda kalmışlardır. Bunun sonucunda, 1980'li yıllarda son derece kendilerinden eminken, düşünmeden yaşamanın, insanları sahte ve çürük temellerle aldatmış olmanın rahatlığı içindeyken, şimdi artık son derece güçsüz duruma düşmüşlerdir. Bilim yerine çürük deliller sunma yöntemleri, artık geçersizdir. Bu yöntemler, günümüzde artık Yaratılış Gerçeğinin daha fazla ortaya çıkmasına, daha iyi anlaşılmasına vesile olmakta, bilime ve Yaratılış Gerçeğine hizmet etmektedir. Çünkü artık, Yaratılış Gerçeğini kanıtlayan bilime karşı sunulan tek şey çocuksu masallar, çürük iddialar ve mantıksız ve sahte delillendirmelerdir.

Aslında Darwinistlerin bu durumdan kaçışları yoktur. Darwinistler sessiz kalsalar da, yaygaralar koparsalar da sonuç değişmeyecek, evrim teorisinin oluşturduğu fitne ortamı -Allah'ın izniyle- inananların vesilesiyle yok edilecektir.

Darwinizm artık tükenmiştir. Darwinistler ve materyalistler, artık küçük düşmüşlerdir. Dolayısıyla bu anlamsız gurur ve inattan vazgeçmeli, 150 yıllık bu büyünün etkisinden kurtulmalıdırlar. Çünkü yeryüzünde hakim olan tek gerçek vardır: Canlı ve cansız her şeyi Yüce Allah yaratmıştır.

Yeryüzü Aniden Yaratılışın Delillerini Verir, Evrim ise Delilsizdir

Darwinistlerin şu gerçeği önemle düşünmeleri gerekmektedir. Eğer yeryüzünde evrim gerçekten yaşanmış olsa, bunu reddetmenin hiçbir mantığı olmazdı. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, bu, Allah'ın canlıları evrimle yaratmış olduğu anlamına gelirdi ve Yaratılış Gerçeğini savunan tüm eserlerde de bunun savunuculuğu yapılırdı. Bunun yanı sıra, Yüce Allah eğer canlıların yaratılışına evrimi sebep kılmış olsaydı, kuşkusuz ki bunun yeryüzünde sayısız delili olurdu. Örneğin Allah tek bir spermi insanın yaratılışına sebep kılmakta, bir hücreyi 2'ye, 4'e, 8'e bölünecek ve bir insan bedenini oluşturacak şekilde yaratmaktadır. İnsan bedeninin gelişiminde böyle açık ve anlaşılır bir yapılanma vardır. Eğer Allah dilese, canlıların gelişiminde de böyle bir sistem yaratabilir ve bunun delilleri de, tıpkı anne karnındaki bebeğin gelişimindeki gibi son derece açık olurdu. Allah bir bebeğin gelişimini 9 ay içinde tamamlanacak şekilde yaratmıştır. Eğer Allah dileseydi bu

durum, tüm canlı organizmaların gelişimi için de söz konusu olur, canlılar da, örneğin 900 milyon yıl içinde gelişimlerini tamamlayacak şekilde yaratılmış olurlardı. Eğer bunun delilleri yeryüzünde olsaydı, kuşkusuz tüm Yaratılış Gerçeği savunucuları bu gerçeğin takipçisi olur, bunun kanıtlarını sunar ve Allah'ın canlıları evrim ile yarattığı düşüncesiyle hareket ederlerdi.

Ama böyle bir şey söz konusu değildir. Şu anda evrim teorisi sıfır delile dayanmaktadır ve zorlama iddialarla bile ayakta duramayacak durumdadır. Canlıların evrimi konusu ile ilgili söylenen her şey, ortaya atılan her iddia, yalnızca büyük bir yalanın parçasıdır.

SONUÇ

Darwinizm, yalan üstüne kurulmuş, baştan çöküntüye uğramış bir teoridir. Zaman içinde taraftar toplamış olsa da, tüm yalanlar, tüm sahtekarlıklar gibi Darwinizm aldatmacası da uzun zaman gizli kalmamıştır. Yüzyılımız, evrim teorisi aldatmacasının tüm dünya tarafından anlaşıldığı yüzyıl olmuştur. Darwin döneminden beri, sayısız iddiayla ortaya çıkan evrimcilerin, iddialarını destekleyecek yalnızca bir tane delil getirmesi beklenmiştir. Bu delil ortaya çıkmamıştır ve hala beklenmektedir. Darwinistlere, çok uzun zamandır, eğer varsa "tek bir tane" ara fosil kalıntısı sergilemeleri çağrısı yapılmaktadır. Ama bu bir türlü gerçekleşmemektedir. Kuşkusuz gerçekleşmesi de mümkün değildir. Çünkü evrim teorisine kanıt oluşturması gereken "tek bir tane bile" ara fosil kalıntısı bulunmamaktadır. Darwin'in, "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz?" sözünü söylerken bahsettiği çaresizlik, günümüz evrimcileri için de aynı şekilde geçerlidir. Yüce Allah, Kuran'da, inkarcıların asla Allah'a karşı bir delil getiremeyeceklerini haber vermiştir:

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (Ahkaf Suresi, 4)

Ayette işaret edildiği gibi, Darwinistlerin teorilerini dayandırabilecekleri tek bir "ilim kalıntısı" bulunmamaktadır. Çünkü Darwinizm'in iddiası çürüktür, son derece yüzeysel bir mantığa dayanır. Akıl ve bilim dışı formülü ise şudur: Çamur + zaman + kör tesadüfler = medeniyet. Darwinistlere göre bu formül var olduğu sürece, gezegenler, güneşler, uçsuz bucaksız evren, hayvanlar, fotosentez yapan bitkiler, dağlar, denizler, atmosfer, mikroorganizmalar, ağaçlar, kelebekler, balinalar, çiçekler, profesörler, cerrahlar, biyologlar, teknoloji, gökdelenler, uçaklar, uydular; projeler çizen, hesaplar yapan, bir uzay roketini inşa etmek için matematiği kullanan, sevgi duyan, fedakarlık yapan insan; İstanbul, Londra, New York gibi şehirler ve buralardaki medeniyet kolaylıkla oluşacaktır. Etrafta biraz çamur birikintisinin olması, tesadüfi, kontrolsüz, rastgele olayların gerçekleşmesi ve yeterince zaman geçmesi yeterlidir. Ne kadar bilimsel kelimelerle süslü olursa olsun, ne kadar kimya formülü gösterisi yapılırsa yapılsın, bu inanışın bir mantık zafiyeti olduğu açıktır. Hiçbir eğitimi olmayan, okuma yazma bilmeyen bir insan, hatta okul çağına henüz gelmemiş bir çocuk bile bu iddiayı komik bulacaktır. Ne var ki tüm evrimci kaynaklarda aslında anlatılmak istenen tam olarak budur.

Darwinistlerin, Yaratılış Gerçeği delillerine karşı çırpınışları ise, Darwinizm aldatmacasının ortaya çıkmış olmasının paniğinden kaynaklanmaktadır. Oysa bu çırpınışların tümü boşunadır. Tüm övgülerin ve en güzel isimlerin sahibi olan Allah,

tüm varlıkların Ulu, Yüce, Güç ve Kudret Sahibi Yaratıcısı'dır. Yüce Allah dilediği takdirde, tüm evreni ve dahasını, içindeki tüm varlıklarla birlikte yoktan yaratmaya kadirdir. Darwinistleri mantık çöküntüsüne uğratan şey; bu gerçeğe inanmak istememeleri, kendilerince Allah'a karşı büyüklenmeleri ve Allah'ın Yüce Kudretinden kuşku içinde olmalarıdır. (Allah'ı tenzih ederiz.) Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

Ya, Biz ilk yaratılışta güçsüz mü düştük? Hayır, onlar 'karmaşık bir kuşku' içindedirler. (Kaf Suresi, 15)

Darwinizm'i yıkan gerçekler ve kesin bilimsel deliller karşısında yapılacak en doğru şey, son dönemlerde insanların büyük bir çoğunluğunun yaptığı şeyi yapmak ve Darwinizm'in bir aldatmaca olduğunu kabul etmektir. İnsanların büyük bir kısmı, farkına vardıkları bu önemli gerçeğe karşı kayıtsız kalmamışlar, yıllarca savundukları Darwinizm iddiasının geçersizliğini kabullenmekte tereddüt etmemişlerdir. Örneğin, 1980'lerin başında Türkiye'de evrime inanmayanların sayısı %30-40 civarındayken, 2006'da yapılan uluslararası bir anket, halkımızın %75'inin evrime inanmadığını ortaya koymuştur. Son olarak Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı (TESEV)'in yaptığı bir kamuoyu araştırmasına göre, haklımızın %87.4'ü "İnsanı Allah'ın yarattığına" inanmaktadır. Elbette en doğrusu da budur, çünkü bir insanın yıllar boyunca bir yanlışa inanması, yaşamının geri kalan kısmında da, yanlış olduğunu bile bile buna inanmakta ısrar etmesini gerektirmez. Aklını kullanan, doğruyu görebilen ve "düşünen" bir insan için yanlışta ısrar etmek ve aldatıldığını bile bile buna inanmayı sürdürmek kuşkusuz ki mantıksızdır. *(www.Allahvar.com)*

İnsanın yalnızca etrafındaki birkaç şey üzerinde düşünmesi bile bunu anlaması için yeterli olacaktır. Düşünen bir insan, Darwinizm'in, canlılığın kökenine akılcı, mantıklı ve bilimsel bir cevap veremediğini tüm açıklığıyla görecektir. Ve düşünen bir insan, tüm varlıkların Sahibi ve Hakimi olan Allah'ın mutlak ve üstün varlığını tüm ihtişamıyla fark edecektir. Bu, Allah'tan bir nimet, akledip anlayabilenler için dünyada ve ahirette büyük bir kurtuluştur.

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "düzen" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür. [74]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[75]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[76]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[77]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[78]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA

molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[79]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[80]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile

biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[81]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[82]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[83]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[84]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde

ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[85]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[86]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[87]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[88]

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[89]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[90]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta

tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[91]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan

oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.** Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[92]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle

donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[93]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: “Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.”
(Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1 Sözler, 33. Söz
2 D.M. Raup, ‘Conflicts between Darwin and paleontology,’ Field Museum of Natural History Bulletin 50:22, 1979
3 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 188. (Sözler, s. 308, Nur’un İlk Kapısı, s. 96
4 Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88
5 Bill Gates, Chairman and Chief Executive Officer, Microsoft Corporation, “The Road Ahead,” [1995], Penguin: London, Revised, 1996, s. 228
6 “Marslıların Soyundan mı Geldik?”, Cumhuriyet Bilim Teknik, 13 Eylül 2003 tarihli kapak yazısı
7 James Crow, “Genetic Effects of Radiation,” Bulletin of Atomic Sciences, 14 (1958), 19-20
8 Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Published in Abacus by Sphere Books Ltd., 1984, Londra, s. 4
9 Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, s. 242
10 Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları, s.79
11 Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127
12 Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 61
13 Richard Ellis, Aquagenesis, “The Origin and Evolution of Life in the Sea”, Penguin Books, 2001, s. 7
14 Christian Schwabe, “On the Validity of Molecular Evolution”, Trends in Biochemical Sciences, c. 11, Temmuz 1986
15 Stephen Jay Gould, Life’s Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 212
16 Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London: Burnett Books, 1985, ss. 290-91
17 Leslie E. Orgel, “The Origin of Life on Earth”, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
18 Sözler 75, Haşiye 1
19 Sözler 75
20 Richard Dawkins, The Extended Phenotype, Oxford University Press, 1999, s. 40
21 Mektubat, 56-57
22 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 161. (Mesnevi-i Nuriye, s.33)
23 Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları, 1984, s.8
24 Şaban Döğen, Risale-i Nur’dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (El-Huccetü’z-Zehra, s. 79-80)

25 Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.60-61
26 Sözler 72
27 Sözler 64
28 Şaban Döğen, Risale-i Nur'dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 162. (Sözler, s. 601)
29 Şaban Döğen, Risale-i Nur'dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 183. (Sözler, s. 651)
30 Şaban Döğen, Risale-i Nur'dan Vecizeler, Gençlik Yayınları, 2. baskı, s. 166. (Sözler, s. 315)
31 Sözler Bediüzzaman'ın 24. Söz'ün 2. dalında s. 354
32 Sözler 33. söz
33 Sözler 531
34 Sözler 7. bühran 279 (22. söz)
35 Sözler 80
36 Stephen Jay Gould, Life's Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 220
37 Smithsonian Journal, Haziran 1970, sf. 10
38 L. L. Cavalli-Sforza, "The Genetics of Human Populations," Scientific American, Vol. 231, Eylül, 1974, s. 85, http://www.icr.org/index.php?module=articles&action=view&ID=74
39 Emirdağ Lahikası, s. 259
40 Michael Brooks, "The Mysteries of Life", New Scientist, sayı 2473, 4 Eylül 2004, sf. 24
41 Werner Gitt, In the Beginning Was Information, CLV, Bielefeld, Germany, s. 107
42 Dean L. Overman, "A Case Against Accident and Self-Organization" (Rowman & Littlefield Publishers, 1997
43 Charles Darwin, The Origin of Species, 1 b., s.172
44 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 41
45 T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol. 48, January 1960, s.1
46 Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289
47 A. Murat Aytekin, "Arkadaşlığın Evrimi", Birgün, 15 Ağustos 2005
48 Gabriel Dover, Dear Mr. Darwin, Phoenix, Londra, 2000, s. 153
49 Stephen Jay Gould, Life's Grandeur, Vintage, Londra, 1996, s. 221
50 N. Eldredge, and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
51 Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280
52 Science, 17 Temmuz 1981, s. 289
53 Richard Ellis, Aquagenesis, "The Origin and Evolution of Life in the Sea", Penguin Books, 2001, s. 6

54 Phillip E. Johnson. Darwin On Trial, Intervarsity Press, Downers Grove, Illinois, 2nd ed, 1993, s. 155
55 Richard Ellis, Aquagenesis, “The Origin and Evolution of Life in the Sea”, Penguin Books, 2001, s. 204
56 Phillip E. Johnson, Objections Sustained, InterVarsity Press, 1998, s. 9
57 İmam Gazali, Zübdet-ül-ihya, Huccet-ül-İslam, Muhammed Cemaleddin el-Kasımi, Salah Bilici, Kitabevi Yayınları, İstanbul, 1973, s. 579
58 Phillip E. Johnson, The Unraveling of Scientific Materialism, First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life. Sayı: 77, 22 Kasım 1997
59 First Things: A Monthly Journal of Religion and Public Life, Sayı: 158; Aralık 2005
60 Emin Arık, Ateizm’den İnanca, Marifet Yayınları, İstanbul, 1998, 4. baskı, s. 68
61 Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, This essay was originally presented in New York City, 15 Kasım 2002, as the sixteenth annual Erasmus Lecture of the Institute on Religion and Public Life.
62 Dr. Michael Walker, Quadrant, Ekim1982, s.44
63 Sözler 87
64 Richard Ellis, Aquagenesis, “The Origin and Evolution of Life in the Sea”, Penguin Books, 2001, s. 22
65 Stephen M. Barr, Retelling the Story of Science, This essay was originally presented in New York City, 15 Kasım 2002 as the sixteenth annual Erasmus Lecture of the Institute on Religion and Public Life.
66 Henry Gee, In Search of Deep Time “Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life”, The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, s. 32
67 Henry Gee, In Search of Deep Time "Beyond the Fossil Record to a New Hıstory of Life", The Free Press, A Division fo Simon & Schuster, Inc., 1999, s. 114
68 Richard Ellis, Aquagenesis, “The Origin and Evolution of Life in the Sea”, Penguin Books, 2001, s. xi
69 Daniel Dennett, Darwin’s Dangerous Idea: Evolution and the Meaning of Life, 1995, s. 520
70 Sözler 108
71 Richard L. & Christina E. Kleiss, A Closer Look at the Evidence, Search for the Truth Publications, Mart 2004, s. Ocak 26
72 Richard L. & Christina E. Kleiss, A Closer Look at the Evidence, Search for the Truth Publications, Mart 2004, s. Ocak 20
73 Arda Denkel, Cumhuriyet Bilim Teknik Eki, 27 Şubat 1999, s.15
74 Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
75 Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
76 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330

77 Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
78 Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
79 Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
80 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
81 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
82 B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
83 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
84 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
85 Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
86 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
87 J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
88 Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
89 Time, Kasım 1996
90 S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
91 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
92 Richard Lewontin, The Demon-Haunted World, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
93 Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43